



## HAKİKAT'te Bu Ay:

### TAKDİM

### **BAŞYAZI**

**"Ey İman Edenler! Kendinizi ve Ailenizi, Yakıtı İnsanlar ve Taşlar Olan Ateşten Koruyun."** (Tahrîm: 6)

Bu İlahî Bir Emirdir. Korunmak ve Kurtulmak İçin.

Zira Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Şöyle Buyuruyorlar.:

**"İnsanların Dünyaca En Bahtiyarını Adi Oğlu Adiler Teşkil Etmedikçe Kıyamet Kopmaz."** (Tirmizî, 2210)

Bu Kadar Âyet-i Kerime, Bu Kadar Hadis-i Şerif Arzettik.

Buna Rağmen Halk Kendi Reyini Hükm-ü İlahî'nin Önünde Tuttu.

Böylece Şu Hadis-i Şerif Tecellî Etmiş Oldu:

**"İyiliği Emret, Kötülükten Vazgeçirmeye Çalış! Ne Zaman ki; Aşırı Derecede Cimrilik Hâkim Olur, Nefislerin Arzusu Peşinden Gidilir, Dünya Ahiret Üzerine Tercih Edilir, Herkes Kendi Görüşünü Beğenir, Kimse Kimseyi Tanımaz Bir Hâle Gelirse, O Zaman Kendini Kurtarmaya Bak ve Halk Tabakasını Bırak!"** (Ebu Dâvud-Tirmizî-İbn-i Mâce)

Çok Defalar Uyarıp, İkaz Ettik. Dinleyen Dinledi. Dinlemeyen Kendi Nefis Arzusuna Uydu. Nihayetinde Nedamet Çok, Faydası Yok.

**"İnsanlar Uykudadırlar, Öldükten Sonra Uyanırlar."** (K. Hafâ)

### Halkın Durumu

### İlahî Cezayı Davet Eden İsyancılar

### "İnsanlar Uykudadırlar, Öldükten Sonra Uyanırlar."

### Kendimizi Kurtarmaya Çalışalım

### "Sayıları Pek Azdır" Buyurulan Sâlihler Zümresi

[Hatmü'l-Evliyâ'ya Tâbi Olmanın Lüzumu ve Ona İtiraz Edenlerin Durumu](#)

[Resulullah Aleyhisselâm'ın Haber Verdiği Kıyamet Alametlerindeki Halkın Durumu](#)

[Resulullah Aleyhisselâm Bugünkü Durumu Olduğu Gibi Haber Vermişti](#)

[Hadis-i şerif'lerde Haber Verilen Halkın Durumu](#)

[Halkın Arasına Karışmayan Hıfz-u Himayedekiler ve Mahşerdeki Durumları](#)

/ İsmail Yavuz

## BÜRÛC SÛRE-İ ŞERİF'İNİN TEFSİRİ - 1

[Ashâb-ı Uhdûd](#)

### HAZRET-İ MUHAMMED ALEYHİSSELÂM



#### [Büyük Hicret](#)

Allah-u Teâlâ nihayet Resul-ü Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine İsrâ sûre-i şerif'i 80. Âyet-i kerime'si ile hicret emrini verdi ve bu hususta şöyle buyurdu: **"Resul'üm! De ki: Ey Rabb'im! Beni koyacağın yere sıdk ile hoşnutlukla koy, çıkaracağın yerden de sıdk ile hoşnutlukla çıkar."** (İsrâ: 80)

### EVLİYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları (95)

[Nev'î Yahyâ Efendi -kuddise sırruh- \(2\)](#)



### Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (30)



#### [Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -Kuddise Sırruh- \(19\)](#)

*Bizim yolumuz Tasavvuf üzerinde irşattır. Nitekim Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri: "Allah-u Teâlâ onun şânını ve irşadını yayacak." buyuruyor. İşte bu, bu mânâyı taşıyor. Ve dikkat ederseniz Amerika'dan tutun, Almanya'ya, İngiltere'ye, Fransa'ya, diğer bir çok ülkelere, tâ Avustralya'ya kadar her tarafa yayılıyor. Bu "İrşâd" dünyayı kapladı. Bu ancak O'nun yayması ile mümkündür.*

### TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ (10)

[Tasavvuf Yolu](#)

İmâm-ı Gazâli -kuddise sırruh- Hazretleri hicri beşinci asrın en büyük âlimlerindendi ve kendisine "Hüccetül-İslâm" ünvanı verilmişti. Zamanın en büyük ilim merkezi olan Nizamiye medresesi'nde yüzlerce talebe okutuyordu, yüzlerce âlim yetiştirdi. Yaşadığı devrin bütün ilimlerine vukûfiyet kesbetmişti. Buna rağmen içindeki boşluğu dolduramıyordu, bir türlü tatmin olamamıştı. Nihayetinde tasavvufa yönelmiş, on yıl kadar süren bir inziva hayatına çekilmiş, seyr-ü sülûk yolundaki zevki tattıktan sonra durumunu şu şekilde dile getirmişti:



### İSLÂM İLMİHALİ



## [Allah-u Teâlâ'ya İnanmak](#)

Büluğ çağına eren akıllı her insanın, Allah-u Teâlâ'nın varlığına ve birliğine iman etmesi farzdır. Dini tebliğden haberi olmayan insanlar bile, O'nun varlığını ve birliğini akılları ile bulmakla mükelleftirler. Çünkü Allah-u Teâlâ insanları, kendisini bulacak ve inanacak bir kabiliyette yaratmıştır, bu inanç insanın fitratında vardır.

## GÜNDEM

### [Yapmak İstedikleri Şey; "Devletsiz Bir İslâm Dünyası"dır! / Uğur Kara](#)

Küresel bir tepişme var. "Küresel Çete" bizi bu tepişmede kendi yanında kullanmak istiyor. Halbuki bu "çete"nin bizim için de bir planı var!

### [Emperyalizm Pakistan'ın Yakasını Bırakmıyor! Şinasi Çapa](#)

ABD Silahlı Kuvvetler Dergisi'nde 2006 yılı Haziran ayında emekli asker Ralph Peters; "Daha iyi bir Ortadoğu nasıl görünür?" başlıklı haritalı bir yazı yayımlamıştı. Bu BOP Haritasında, Türkiye, İran, Irak, Suriye parçalanıyordu. Haritanın diğer bir ucunda ise bölünmüş bir Pakistan yer alıyor, haritada Belucilerin yoğun olarak yaşadığı Pakistan'ın bir bölgesi ile İran içindeki Belucistan birleştiriliyor ve Belucistan devleti kuruluyordu.

## TARİHTEN SAYFALAR



### [Osmanlı Halkının Başına Büyük İşler Açan "Tütün"ün Tarihçesi / Hakan Yılmaz](#)

On yedinci asrın başlarında İngiliz tâcirlerinin uydurduğu bir yalana inanarak "tütün"e alışan Osmanlı tebaası, farkında olmadan artık pençesinden kurtulamayacağı pis bir illete dadanmış; zamanla toplumun bütün kesimlerini saran "tütün tiryâkiliği" yüzünden, asırlar boyunca başlarına gelmedik kalmamıştı!..

## ŞİİR

### [HAK YOL İSLÂM](#)

| [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

### ***Bismillahirrahmanirrahim***

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

*Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."*

Muhterem Okuyucularımız;

Biz iman kurtarmaya çalışıyoruz. Zâhirdekilerin imanını kurtarmak, dâhildekileri içeriye nüfuz ettirmek için. Zira içeriye nüfuz etmedikçe iman kökleşemez.

Âyet-i kerime'de:

**"Hakk'a yönelerek kendini Allah'ın insanlara yaratılıştan verdiği dine ver."** buyuruluyor. (Rûm: 30)

Mühim olan nokta bu. İç âlemine yöneldiğin zaman, içte O'nu bulduğun zaman, O'nunla olduğun zaman; orada kal. Dışarıda bir şey yok. Dışarıda hiçbir şey yok. Yönel ama neye yönel? İç âlemine yönel. Herkes dışarıya yöneliyor. Yönel deyince insan dışarıyı anlıyor. Hayır iç âlemine yönel. Namazını kıl, hacca git, sakal bırak bu dış. Anlattığımız iç.

Mühim olan gönüldür, dış alem değil. Hazret-i Allah gönülde olacak, Kelâmullah gönülde olacak, nurullah gönülde olacak. Dışarıda bir şey arama. Ne ararsan gönlünde ara. Olmuyor. Oldurmak için çalış. Esas gönül oluyor.

Halk büyük bir illete düşmüş. Zaten kendisi olmuş bir illet... Dünyaya dalmış, basireti kapanmış. Hiçbir sözden, hiçbir yazıdan anlamıyor. Akıl hocası çok, kendi aklını, kendi reyini beğeniyor. Âyet-i kerime hatırlatıldığı zaman kılı kıpırdamıyor.

Ama sonra ayılır, bir gün uyanır, ancak iş işten geçmiş olur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

**"İnsanlar uykudadırlar, öldükten sonra uyanırlar."** buyuruyor. (K. Hafâ)

Bir gün herkes uyanacak, ancak iş işten geçmiş olacak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gelecekle ilgili hadiseler hakkında haber verirken bir noktasında şöyle buyuruyorlar:

**"Bir kimse hakkında ne kadar kahraman zattır, ne kadar zarif kişidir, o ne kadar akıllı kimsedir, diye övülür. Halbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur."** (Müslim, Fiten)

İşte bu zaman. Yani ruhu ölmüş, canlı cenaze.

Resulullah Aleyhisselâm'ın **"Kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"** buyurduğu zaman bu zaman. Halk tabakasını bırakıp kendini kurtarma zamanı. Rabb'im kurtardıklarından etsin.

Bu emre; **"Ey iman edenler! Kendinizi ve âilenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."** (Tahrîm: 6) Âyet-i kerime'si mucibince ehl-ü iyali de dahildir.

Dikkat ederseniz Cenâb-ı Hakk'ın izniyle lüzumu kadar bu halkı uyandırmaya çalıştık. Resulullah Aleyhisselâm'ın **"İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış."** emr-i şerif'ine ittiba ettik. Emr-i bilma'ruf ve nehy-i anil-münker vazifesini bihakkın yerine getirmeye gayret ettik.

Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, hiç kimseden çekinmeden hakikatleri neşrettik. Defaatle dergilerimizle, kitaplarımızla halkı uyandırmaya, her türlü hakikati duyurmaya çalıştık. Fakat ruh ölmüş. Ruh ölü olduğu için dirilmiyor.

Nitekim Hadis-i şerif'te bir yer var, Resulullah Aleyhisselâm "**Ne zaman ki...**" buyurduktan sonra "...**herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse...**" diyerek bugünkü durumu tarif ediyor; "Herkes reyini beğenecek, kendi reyine göre hareket edecek." Ve işte o gün geldiğinde "**O zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!**"

Onun için Hakk'a bak, halk tabakasını bırak. Hakk'ın hükmüne ram ol, halkın zannından uzak ol. Kendi reyini beğeniyor, kendi görüşünü beğeniyor, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü, ilâhi görüşü kenara atıyor.

Bugün o gün gelmiştir. Halk tabakasını bırakma zamanı.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

---

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

**"Ey İman Edenler! Kendinizi ve Âilenizi, Yakıtı İnsanlar ve Taşlar Olan Ateşten Koruyun."** (Tahrîm: 6)

Bu İlâhi Bir Emirdir. Korunmak ve Kurtulmak İçin.

Zira Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Şöyle Buyuruyorlar.:  
**"İnsanların Dünyaca En Bahtiyarını Adi Oğlu Adiler Teşkil Etmedikçe Kıyamet Kopmaz."** (Tirmizî, 2210)

Bu Kadar Âyet-i Kerime, Bu Kadar Hadis-i Şerif Arzettik.  
Buna Rağmen Halk Kendi Reyini Hükm-ü İlâhi'nin Önünde Tuttu.

Böylece Şu Hadis-i Şerif Tecellî Etmiş Oldu:

**"İyiliği Emret, Kötülükten Vazgeçirmeye Çalış!**

**Ne Zaman ki; Aşırı Derecede Cimrilik Hâkim Olur, Nefislerin Arzusu Peşinden Gidilir, Dünya Ahiret Üzerine Tercih Edilir, Herkes Kendi Görüşünü Beğenir, Kimse Kimseyi Tanımaz Bir Hâle Gelirse, O Zaman Kendini Kurtarmaya Bak ve Halk Tabakasını Bırak!"**

(Ebu Dâvud-Tirmizî-İbn-i Mâce)

Çok Defalar Uyarıp, İkaz Ettik. Dinleyen Dinledi. Dinlemeyen Kendi Nefis Arzusuna Uydu.

Nihayetinde Nedamet Çok, Faydası Yok.

**"İnsanlar Uykudadırlar, Öldükten Sonra Uyanırlar."** (K. Hafâ)

Dikkat ederseniz Cenâb-ı Hakk'ın izniyle lüzumu kadar bu halkı uyandırmaya çalıştık. Resulullah Aleyhisselâm'ın **"iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış."** emr-i şerif'ine ittiba ettik. Emr-i bilma'ruf ve nehy-i anil-münker vazifesini bihakkın yerine getirmeye gayret ettik.

Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, hiç kimseden çekinmeden hakikatleri neşrettik. Defaatle dergilerimizle, kitaplarımızla halkı uyandırmaya, her türlü hakikati duyurmaya çalıştık.

Fakat ruh ölmüş. Ruh ölü olduğu için dirilmiyor.

Nitekim Hadis-i şerif'te bir yer var, Resulullah Aleyhisselâm **"Ne zaman ki..."** buyurduktan sonra **"...herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse..."** diyerek bugünkü durumu tarif ediyor; "Herkes reyini beğenecek, kendi reyine göre hareket edecek." Ve işte o gün geldiğinde; **"O zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"**

Onun için Hakk'a bak, halk tabakasını bırak. Hakk'ın hükmüne ram ol, halkın zannından uzak ol. Kendi reyini beğeniyor, kendi görüşünü beğeniyor, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü, ilâhi emri kenara atıyor. Her akıl sahibi aklını ileriye sürecek ama senin zannın, söylediklerin boş olacak. Bugün o gün gelmiştir. Halk tabakasını bırakma zamanı.

Niçin? Çünkü bu zaman seyyiat zamanı, âhir zaman...

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde inananlara şöyle emir buyuruyor:

**"Ey iman edenler! Kendinizi ve âilenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."** (Tahrîm: 6)

Ateşin taşla tutuşturulması, şiddetine, hararetinin fazlalığına dair bir işarettir.

Allah-u Teâlâ bu emr-i ilâhisi ile, müminleri kendilerini korumakla mükellef tuttuğu gibi; evlâd-u ıyâlini de ateşten korumakla mükellef kılmıştır. Aksi halde mesuldür.

Bu devirde bu koruma nasıl olur?

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz aşağıdaki mucize Hadis-i şerif'lerinde hem bu devri tarif ediyor, hem de "korunma ve kurtulmanın yolu"nu gösteriyor.

Ashâb-ı kiram'dan Sâlebetü'l-Haşenî -radiyallahu anh- Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e:

**"Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz."** (Mâide: 105)

Âyet-i kerime'sinin tefsirini sorduğunda, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Yâ Ebu Sâlebe! İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış. Ne zaman ki aşırı derecede cimrilik hâkim olur, nefislerin arzusu peşinden gidilir, dünya ahiret üzerine tercih edilir, herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse, o zaman KENDİNİ KURTARMAYA BAK VE HALK TABAKASINI BIRAK!"**

**Muhakkak ki sizin arkanızda karanlık gece parçaları gibi fitneler vardır. O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sımsıkı yapışan bir kimse için, sizden elli kişinin sevabı kadar sevap vardır."**

Ashâb-ı kiram: **"Yâ Resulellah! Onlardan elli kişinin sevabı kadar sevabı vardır değil mi? (Yani 'Sizden' kelimesi yanlışlıkla mı kullanıldı?)"** diye sorduklarında buyurdu ki:

**"Hayır! Sizden elli kişinin sevabı kadar sevap alır. Çünkü siz iyiliklerde yardımcı bulursunuz, fakat onlar bulamazlar."** (Ebu Dâvud - Tirmizî - İbn-i Mâce)

İşte o zaman bugün. Çok nazik davranmak lazım, çok dikkatli davranmak lâzım.

Cenâb-ı Hakk'tan kopmayacaksın, Hakk ile olacaksın, Hakk ile vazife göreceksin. Fazla sivrilmeyeceksin. "Düzelteyim!", "Yapayım!" zamanı değil, kurtulma zamanı.

Zira Resulullah Aleyhisselâm'ın **"Kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"** buyurduğu zaman bu zaman. Halk tabakasını bırakıp kendini kurtarma zamanı. Rabb'im kurtardıklarından etsin.

Bu emre yukarıdaki Âyet-i kerime mucibince ehl-ü iyali de dahildir: **"Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun!"**

Dikkat ederseniz Cenâb-ı Hakk'ın izniyle lüzumu kadar bu halkı uyandırmaya çalıştık. Resulullah Aleyhisselâm'ın **"İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış."** emr-i şerif'ine ittiba ettik. Emr-i bilma'ruf ve nehy-i anil-münker vazifesini bihakkın yerine getirmeye gayret ettik.

Hiçbir kınayıcının kınamasından korkmadan, hiç kimseden çekinmeden hakikatleri neşrettik. Defaatle dergilerimizle, kitaplarımızla halkı uyandırmaya, her türlü hakikati duyurmaya çalıştık. Fakat ruh ölmüş. Ruh ölü olduğu için dirilmiyor.

Nitekim Hadis-i şerif'te bir yer var, Resulullah Aleyhisselâm **"Ne zaman ki..."** buyurduktan sonra **"...herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse..."** diyerek bugünkü durumu tarif ediyor; "Herkes reyini beğenecek, kendi reyine göre hareket edecek." Ve işte o gün geldiğinde **"O zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"**

Onun için Hakk'a bak, halk tabakasını bırak. Hakk'ın hükmüne ram ol, halkın zannından uzak ol. Kendi reyini beğeniyor, kendi görüşünü beğeniyor, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü, ilâhi emri kenara atıyor. Her akıl sahibi aklını ileriye sürecek ama senin söylediklerin boş olacak.

Bugün o gün gelmiştir. Halk tabakasını bırakma zamanı.

Niçin? Çünkü bu zaman seyyiat zamanı, âhir zaman...

### **Halkın Durumu:**

Ahkâm-ı ilâhi zaten yaşanmıyor, her türlü illet almış başını yürümüş. Eskiden sıkıntı vardı, İslâm'ı yaşamak zordu; ancak herkes helâli-haramı bilirdi, Allah-u Teâlâ'nın hükmünü yaşayamasa bile iman ederdi. Bugün ise rahatlık var, dünyevî imkânlar var. Ve fakat iman yok! Allah-u Teâlâ'nın hükmüne teslimiyet yok.

Öyle bir devirdeyiz ki, dünya kurulumundan beri fitne ve fesadın ayyuka çıktığı böyle bir devir gelmiş değil.

Günahların açık olarak işlendiği ve isyana dönüştüğü, dünya kurulumundan beri bir eşinin gelmediği, böyle bir bunalım geçirilmediği, her türlü fitnenin ortaya çıktığı, her türlü kötülüğün anasının mevcut olduğu yirmi birinci asrın seyyiat zamanında yaşıyoruz.

İlâhî emirler arkaya atılıyor ve hükümsüz sayılıyor.

Allah-u Teâlâ'nın bunca ihsanları karşısında bunca isyan! Helâk olan eski kavimler bollukta iken, sefahat içinde iken belâ ve âfâtlara uğramışlardır. Onların birer kabahatlerinden ötürü başlarına felâketler gelmişti. O kavimlerin yaptıkları kabahatlerin bugün hepsi yapılıyor. Her kötülüğün anası bu devirde mevcut. Onun için böyle bir devir gelmiş değil.

Bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"İnsanlara mutlaka öyle bir zaman gelecek ki, malı helâl yolla mı, haram yolla mı aldıklarına aldırış etmez."** (Buhârî)

İşte o gün bu gündür!

Öyle ki Hakk'tan kopulduğu, Âyet-i kerime ve Hadis-i şeriflerin umursanmadığı, sadece dünyaya rağbet edildiği, Allah'ın dinine değil, ilâh edildiği imamına tabi olduğu, Resulullah Aleyhisselâm'a dil uzatıldığı, küfrün hoş görüldüğü, imanla küfrün, hakikat ile dalâletin karıştırılmaya çalışıldığı, Allah düşmanlarına iltifat edildiği, Allah'a harp ilân edildiği, faiz, zina, fuhuş, içki, kumar, hırsızlık, rüşvet, çıplaklık, futbol gibi küfür âdetleri ve daha birçok Allah'ın yasakladığı şeylerin yapıldığı ve yaşandığı bu zamanda elbette bu isyan cezasız kalmaz.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Allah-u Teâlâ Davud Aleyhisselâm'a şöyle vahyetmiştir:

**"Zâimlere söyle beni zikretmesinler. Çünkü ben, beni zikredenleri zikrederim. Onları zikretmem ise onlara lânet etmem şeklindedir."** (Deylemî)

Bu ilâhî beyandan anlaşılıyor ki, Allah-u Teâlâ yoldan çıkan fâsıkların ibadetlerini de kabul etmiyor.

Nitekim Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

**"Nefsim kudret elinde bulunan Zât-ı Ecell-ü A'lâ'ya yemin ederim ki; ya iyilikle emreder kötülükten men edersiniz, yahut çok sürmez Allah kendi katından üzerinize bir azap gönderir. Sonra O'na duâ edersiniz de duânız kabul olunmaz."** (Tirmizî. Fiten 9)

Sahte kahramanlar, sahte müslümanlar, yalancı pehlivanlar sahayı işgal etmiş. Bunlara destek veriliyor.

"Küfrü hoş görmek, küffarla dostluk kurmak İslâm'da yoktur." diye defaatle Allah-u Teâlâ'nın hükmünü hatırlattık. Allah-u Teâlâ'nın yasakladığını İslâm dinindenmiş gibi gösteren sahte kahramanların, sahte müslümanların iyüzünü her fırsatta ortaya koyduk. Ancak halk okudu; kokladı, kenara bıraktı, kendi görüşüne göre hareket etti, etmeye devam ediyor. "Doğru, ama", diyor kendi bildiğini okuyor. Çünkü harama bulaşmayan, bankaya-faize bulaşmayan kalmadı. İstese de dönemiyor.

Artık kimse hakikati dinlemez oldu. Görünüşte inanıyor, "Doğru söylüyorsunuz." diyor. Ancak o an menfaati neredeyse oraya dönüyor. Onun için:

**"Halk tabakasını bırak!"**, mesuliyetten de kurtul.

Görünüşte inanmaktadır ancak akıl hocaları çoktur, pabucunu ters çevirir. Karışmıyoruz. Niçin? Akıl hocası çok. Yarın sualle o karşılaşacak. Biz mecmualarımızda lâzım geleni yazdık. Dinlemiyor. Biz de hiç onları dinlemiyoruz. Mesul değiliz. Daha doğrusu bir kere ikaz etmek zorundayım. Ama sonu kendisine ait.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz gelecekle ilgili hadiseler hakkında haber verirken bir noktasında şöyle buyuruyorlar:



**"Bir kimse hakkında ne kadar kahraman zattır, ne kadar zarif kişidir, o ne kadar akıllı kimsedir, diye övülür. Halbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur." (Müslim, Fiten)**

İşte bu zaman. Yani ruhu ölmüş, canlı cenaze.

### **İlâhi Cezayı Davet Eden İsyancılar:**

Bugün gönülden samimi bağlılar selamette, huzurda. Yoksa halkta huzur kalmadı.

Halk yanıyor. Bunlar da gülüyor bu hadiselerle. Umurunda da değil. Niçin? İslâm'a düşman. İntikam alıyor.

İbnu Ömer -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

**"Azîz ve Celil olan Allah, bir insanı helak etmek istedi mi, ondan önce hayayı çeker alır. Hayası bir kere gitti mi sen ona artık herkesin nefretini kazanmış bir kimse olarak rastlarsın. Herkesin nefretini kazanmış olarak rastladığın kimseden emanet çekilip alınır. Kişiden emanet çekilip alınınca ona artık hep hain ve herkesçe hain bilinen biri olarak rastlarsın. Ona hep hain ve hıyanetle bilinen biri olarak rastladın mı, sıra ondan merhametin çekip çıkarılmasına gelmiştir. Ondan rahmetin çıkarıldığı vakit artık ona (Allah'ın rahmetinden) kovulmuş, lânetlenmiş olarak rastlarsın. Ona sen kovulmuş, lânetlenmiş olarak rastlayınca ondan İslâmiyet bağı çözülüp atılır." (İbn-i Mâce, 4054)**

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

**"Zina gibi fuhşiyatın zuhuru yerin sarsılmasına mucib olur." (Camiü's-sağır)**

**"Bir memlekette zinâ ve fâiz yaygınlaşırsa, o memleket halkı Allah'ın azabını mutlaka helâl kılmış, hak etmişlerdir." (Taberânî)**

Hak etmiş olmuyor muyuz?

**"İnsanlar günahları çoğalmadıkça helâk olmayacaklardır." (Ebu Davut: 4347)**

Allah'ım sonumuzu hayır etsin. İşte bunlar hepsi yoldan çıkmanın cezası.

Allah-u Teâlâ'nın emirleri terk edildi, yasak ettiği şeyler benimsendi ve alabildiğine işlendi.

**"Bir toplulukta kötülükler ortaya çıktığı, fuhuş açıktan yapıldığı zaman, orada tâun ve geçmiş nesillerde görülmeyen hastalıklar ortaya çıkar." (İbn-i Mâce: 4019)**

Şimdiki zaman tarif ediliyor.

O gün yaklaştı.

Bu günde Allah ve Resul'üne yönelenlere ne mutlu! Allah-u Teâlâ dilediğini dilediği şekilde kurtarır. Bu gibi kimselerin dünyası saâdet olur. Çünkü o Hakk ile idi halk ile değil.

•

Umumi durum bu olduğu gibi gerek emanet sahiplerinin küffara yol vermesi, gerek halkın bu durumu büyük tehlikeler arz ediyor.

Bu durum çok pahalıya mal oluyor. İş iyiye doğru gitmiyor.

İş, kendisini Hazret-i Allah yerine küffara beğendirmeye çalışanlara kalmış iken, Amerika ile dostluğa devam ederken bu işler iyi gitmez. İki kelime...

Halbuki Amerika demek yahudi demek.

Hal böyle iken bakıyorsun, Allah-u Teâlâ'nın gadab ettiği küffar ile dostluk peydah etmeye çalışılıyor.

Âyet-i kerime'de:

**"Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır."** buyuruluyor. (Mâide: 51)

Çok büyük zararlar var.

Amerika'nın düşman olduğunu herkes biliyor. PKK'yı hazırlayan o. Ee, komşun dostluk yapmaya çalışıyor; küffara teşekkür ediyor da dost darıltılıyor. Ne kadar acı bir iş!

İran müslüman, diğeri hıristiyan. Hıristiyan tercih ediliyor. Müslümana yüz çeviriliyor, kâfirle dostluk kuruluyor. Birisi dost, diğeri düşman. Düşmanı tercih ediyorlar. Birisi komşu, diğeri bize uzak. Komşuyu darıltıyor, uzaktakini tercih ediyorlar, hoş tutuyorlar.

Çok pahalıya mal oluyor.

Durum çok nazik.

Bunların bu hareketleri müslümanların gönlüne diken oldu. Ama hıristiyana hoş oldu. Ama bunlara da kalmaz.

**"Onlar müminleri bırakıp kâfirleri dost edinirler. Onların tarafında bir şeref ve kudret mi arıyorlar? Bilsinler ki şeref ve kudret tamamen Allah'a âittir."** (Nisâ: 139)

Bu durum hakikaten bir Gadab-ı İlâhi'ye vesile olur.

•

Millet dinlemez oldu. Çünkü biz zamanında uyardık. Uyanmıyor! Ee, uyanmazsa uyanmaz. Artık bizim yapacağımız bir şey yok. İyi olanlar da çekiyor, fakat onlar bunun hepsini çekecekler. Allah-u alem.

Huzeyfe -radiyallahu anh- den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

**"İnsanların dünyaca en bahtiyarını adi oğlu adiler teşkil etmedikçe kıyamet kopmaz."** (Tirmizî, Fiten 37)

Bizim gayemiz neşir. Hakikati arz etmek. Takdir ne ise o olur.

Ve bu durum bizi nereye götürür? Cenab-ı Hakk bizi boşuna bırakır mı? Çünkü her felâket ondan sonra gelir. Hazret-i Allah'ı bırakmakla o da seni bırakır. Herkes günlük rahatında, menfaatinde. Böyle böyle Allah-u Teâlâ'nın hükmü zuhur edecek.

**"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, kitapta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır."** (İsrâ: 58)

Siz oyalanadurun, uyuyun ama âkıbetimiz bu...

Hiçbir azap sebepsiz gelmez.

Dikkat ederseniz Resulullah Aleyhisselâm **"Halkı bırak, kendini kurtarmaya bak!"** diye emir buyuruyor.

Ne kadar ağır bir hüküm! Anlayan için.

Ne kadar tehlikeli bir devir! Kimse farkında değil, idrak sahipleri müstesna. Allah'ım bizi bu tehlikelerin idrakine varanlardan kılsın.

### **"İnsanlar Uykudadırlar, Öldükten Sonra Uyanırlar."**

İşte görüyorsunuz, halk büyük bir illete düçar olmuş. Zaten kendisi olmuş bir illet... Dünyaya dalmış, basireti kapanmış. Hiçbir sözden, hiçbir yazıdan anlamıyor. Akıl hocası çok, kendi aklını, kendi reyini beğeniyor. Âyet-i kerime hatırlatıldığı zaman kılı kıpırdamıyor. Dinlemez oldu. Biz zamanında uyandırdık.

Ama sonra ayılır, bir gün uyanır, ancak iş işten geçmiş olur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

**"İnsanlar uykudadırlar, öldükten sonra uyanırlar."** buyuruyor. (K. Hafâ)

Bir gün herkes uyanacak, ancak iş işten geçmiş olacak.

**"Andolsun ki sen bundan gâfildin, işte şimdi senden gaflet perdesini kaldırdık, bugün artık gözün keskindir."** (Kaf: 22)

İşte bunlar da ölünce uyanacaklar. Yoksa yazıyla uyanacak ruh yok. Artık bitti.

Bu duruma öncülük edenlerin ve onlara tâbi olan kalabalıkların ahiretteki durumunu Allah-u Teâlâ bize bildiriyor:

**"O zaman küfür öncüleri azabı görünce kendilerine uyanlardan hızla uzaklaşıp giderler ve aralarındaki bütün bağlar kopar.**

**Onlara uyup arkalarından gidenler: 'Ah ne olurdu, bir daha dünyaya gitmemiz mümkün olsaydı da, şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşmış olsaydık!' derler. Böylece Allah onlara bütün yaptıklarını hasretler ve pişmanlıklar halinde gösterecektir. Onlar cehennemden çıkmayacaklardır."** (Bakara: 166-167)

Ne kadar kötü bir akıbet.

**"(Hakikati) yalanlayanların vay haline o gün!**

**Onlar ki o daldıkları bâtil içinde oynayıp-oyalanmaktadırlar.**

**O gün cehenneme itildikçe itilirler.**

**İşte yalanlayıp durduğunuz cehennem budur!"** (Tûr: 11-14)

Çok üzüntü verici durumlar oluyor. Küffar yol buluyor. İslâm'a çok büyük zararlar veriliyor. Artık iş Allah'a kaldı.

Ama Cenâb-ı Hakk'ın azabı çetin ve dehşetlidir:

**"Tutun onu! Cehennemın ortasına sürükleyin!**

**Sonra başının üzerine kaynar su azabından dökün!**

**Tat bakalım! Hani sen kendince çok üstün, çok şerefli bir kimse idin.**

**Bu, işte o şüphe edip durduğun şeydir."** (Duhan: 47-50)

•

O kadar yazdık, hükm-ü ilâhi'yi beyan ettik. Okumamış, yahut koklamış. Sıfat-ı hayvaniyede kalmış, koklamış, koklamış, bırakmış. Daha önce beyan etmiştik, "**Saadete Erenler, Felâkete Kayanlar**"ın durumunu. Kaymayın be kardeş! Hükm-ü ilâhi'ye tutunun. Bırakın bu yoldan sapanları! Bırakın bu küffarın dostluğundan medet umanları.

Allah-u Teâlâ'nın azabı o kadar şiddetli ki, "**Yakıtı insanlar ve taşlar**" buyuruluyor. Hiç mi kılın kıpırdamıyor. Parmağını ateşe uzatamıyorsun. Hiç mi düşünmüyorsun! Hiç mi ibret almıyorsun!

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

**"Allah'ın azabından Allah'a sığın. Kabir azabından Allah'a sığın!.."** buyuruyorlar. (Müslim: 588)

Allah'ım muhafaza buyursun. İman etmeyi nasip etsin.□

Öyle bir devir ki "**Karanlık gece parçaları gibi fitneler**"ın bulunduğu bir devir. Öyle bir devir ki, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-□Efendimiz ashâbına, "**O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sımsıkı yapışan bir kimse için, sizden elli kişinin sevabı kadar sevap vardır.**" müjdesini verdiği bir devir. Bu müjdeyi havsala almaz. Ancak bu müjde "**Sımsıkı yapışan bir kimse**"ye şamildir. Herkese şamil değildir.

Bediüzzaman Hazretleri "**İhlas, sadakat, tesanüt sıfatlarına tam sahip olan**" buyuruyorlar.

Nitekim daha önce neşrettik. "**Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!**" (Hûd: 112) Âyet-i kerime'sini arzettik. İzahını yaptık.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz "**Bir insan 'lâilâhe illâllah' deyince cennete girer.**" buyurdu. Ama hemen arkasından "**Emrolunduğun gibi dosdoğru ol.**" Âyet-i kerime'si gelir. Ne oldu şimdi? Plânları çürüttü. Ya olacaksın ya öleceksin. Anladınız mı? Yâ İslâm olarak yaşayacaksın, ya küfür içinde olduğunu bileceksin. Sen her şeyi yapacaksın, yine "**Müslümanım!**" diyeceksin. Yok, yok, böyle şey olmaz.

İman nasıl kökleşir?

Biz şimdi iman kurtarmaya çalışıyoruz. Zâhirdekileri iman kurtarmak, dâhildekileri içeriye nüfuz ettirmek için. İçeriye nüfuz etmedikçe iman kökleşemez.

**"Hakk'a yönelerek kendini Allah'ın insanlara yaratılıştan verdiği dine ver."** (Rûm: 30)

Mühim olan nokta bu. İç âlemine yöneldiğin zaman, içte O'nu bulduğun zaman, O'nunla olduğun zaman; orada kal. Dışarıda bir şey yok. Dışarıda hiçbir şey yok. Yönel ama neye yönel? İç âlemine yönel. Herkes dışarıya yöneliyor. Yönel deyince insan dışarıyı anlıyor. Hayır iç âlemine yönel. Namazını kıl, hacca git, sakal bırak bu dış. Anlattığımız iç.

Mühim olan gönüldür, dış alem değil. Hazret-i Allah gönülde olacak, Kelâmullah gönülde olacak, nurullah gönülde olacak. Dışarıda bir şey arama. Ne ararsan gönlünde ara. Olmuyor. Oldurmak için çalış. Esas gönül oluyor. Biz buna çok ehemmiyet veriyoruz.

Yol çok naziktir. Nazik olduğu için rıza-i ilâhi'ye uygun iş ve hareket yapmamız şart. Efkâr acâyip. Bunlarla bağdaşmak kolay değil. Ancak insan lokmasına dikkat edecek, şüpheli olan şeylerden kaçınacak, ihlâslı bir veya iki arkadaşı olacak, râbitası kuvvetli olacak, böylece Cenâb-ı Hakk'a sığınmış olarak yürüyecek.

*"Bu devirde nasıl yaşayacaksın"* gibi mazeretlere sığınıp ahkâm-ı ilâhi'ye riayet etmeyen, gözetmeyen, helâle harama bakmayan veyahut *"Ne yapsınlar, bu devirde bu kadar oluyor!"* diyerek sırat-ı müstakim'den ayrılanlara arka çıkan kimse Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna hangi yüzle çıkacak? Bu kadar ikaz ettik; müslüman topluluğunun ferdi olduğunu hangi yüzle iddia edecek?

Sırat köprüsü dünyadadır. Kim ki ahkâm-ı ilâhi'yi inceden inceye süzüp hareket ederse, ahiret için kolaylık vardır. Sırat köprüsü ona geniş ve rahattır. Dünyada ahkâma bakmayan, incelemeyen, orada her halde çok ince hesaptan ve çok ince köprüden geçecek.

Ben size dünyayı terkedin demiyorum. Yalnız dünya için çalışırken ebedî hayatın saadetini de ihmal etmeyin. Çünkü dünya malı dünyada kalacak. Önümüzde öyle fırtınalar var ki hiçbir şey kalmayacak. Biz hazır olalım, imanla göçmek için çareler arayalım. Onun için biz O'nun yolunda olalım, O'nun yolunda ölelim! Kalsak da O'nunla olalım, ölse de O'nunla olalım. Çünkü hayat ile vefat iman sahibi için hiç değişmez, bir terhistir.

Gaye O'nunla olmak, O'nunla ölmek, ebedî saadete ermek. Burası bir imtihan sahnesinden başka hiçbir şey değil. Kapılanlara yazıklar olsun.

Bir kimseye dinden çıkmak için çok para teklif edilse çıkmaz da bilmediğinden ötürü Allah-u Teâlâ'nın hükmüne rıza göstermemekle küfre girdiğinin farkına varmaz veya şeytan onu aldattığından dolayı küçük bir menfaat için dinden çıkar da haberi olmaz.

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre; emanetin yani din duygularının, adalet ve emniyet umdelerinin Allah-u Teâlâ tarafından insan gönüllerine nasıl ilham olunduğunu izah eden Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, sonra bu duyguların birer birer nasıl silinip gittiğini şöyle haber vermişlerdir:

**"Bir kişi azıcık uyur. O uyurken kalbinden emanet hissi çekilip alınır da; emanetin eseri (izi ve yeri), rengi uçuk bir nokta halinde yanık yeri gibi kalır. Sonra o yine uyur, bu defa emanetin izi (geri kalan kısmı da) alınır. Bunun eseri ve yeri de balta sallayan bir işçinin avucundaki bere kabarcığı gibi kalır.**

**Şu halde (o mübarek) emanet, senin ayağına düşürdüğün bir kıvılcımın düştüğü yeri şişirtip, senin onu bir kabarcık halinde görmene gibidir. Halbuki bu kabarcıkta (vücudun hayatî açısından) bir önemi yoktur. Bu eser, siyahlıktan daha kötüdür.**

**Kalplerden emanet böyle silindikten sonra insanlar alış-verişe devam ederler, fakat içlerinde emaneti doğruca yerine getirecek kişi zor bulunur. 'Filân oğullarından emin bir kişi varmış, ne akıllı, ne tedbirli, ne zarif, ne kahraman adamdır, Allah'tan çekinir.' derler. HALBUKİ ONUN KALBİNDE ZERRE KADAR İMAN YOKTUR."** (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 2039 - İbn-i Mâce: 4053)

Bu Hadis-i şerif'e çok dikkat etmek, işaret edilen ince mânâlardan ibret almak lâzımdır.

**Kendimizi Kurtarmaya Çalışalım:**

Talebe yetiştirir gibi yetiştirici olalım. Zira Resulullah Aleyhisselâm **"Artık bırak halkı, halk tabakasını bırak kendini kurtarmaya bak."** buyurdu. Halk sarhoş, gidiyor. Ama çok ağıra, çok pahalıya mal oluyor.

Bunun için bu millet tutulmuş büyük bir illete! Niçin tutuldu? Kimisi maçta, kimisi taçta kimisi menfaatte. Ama içeriye bak Hazret-i Allah'a dair hiçbir şey yok.

Onun için bu boşlukta düşman da oynuyor, şeytan da oynuyor. Sonra bihikmet-i ilâhi senelerdir bir önder gelmedi.

Binaenaleyh o zaman gelmiş ki **"Halk tabakasını bırak"** buyuruluyor, çünkü halk dediğim gibi ya siyasette, ya sporda, ya malda... Kendi aleminde yani. Ya taçta, ya maçta...

Halkın gafleti işlerin daha kötüye gitmesine sebep oluyor. Herkes günlük menfaatinin derdinde, kendisine hoş geleni beğenmiş, Hazret-i Allah'ın hoş görmediğini hoş görmüş, O'nun hükmü yerine dünyaya meyletmış.

İşlerin gidişatını gördükçe din ve vatan namına çok üzülüyorum. Ancak Hazret-i Allah kimseye bırakmayacak. Biz yapacağımızı yaptık. Halk uyarıldı.

**"Ya'lemu mâ-beyne eydihim. Ey her şeyi bilen, hakikati bilen Allah'ım! Sana havale ediyorum."** dedik ve Allah'a havale ettik.

Çünkü **"O kulların işlediklerini ve işleyeceklerini de bilir."** (Bakara: 255)

Bu sebeple biz şimdi kendi yakınlarımızı uyandırmaya çalışıyoruz. Çünkü insanın imandan kayması, sapması an meselesi.

Cenâb-ı Hakk'ın hükmünü bıraktı, kendi reyini beğendi; gitti. Allah korusun!

Öldükten sonra herkes uyanacak, mühim olan ölmeden uyanmak. Kurtulmak için.

O kadar ikaz ettik, "Kendi zannınızı yürütmeyin, hükm-ü ilâhiye bakın, kendi reyinizi beğenmeyin, desteklemeyin!" dedik. Dinleyen dinledi, dinlemeyen "Uydum kalabalığa..." Ee... Kalabalığa uydun, gittin!

Kalabalığa uyanların durumu şudur:

**"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, onlar seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve yalandan başka söz de söylemezler."** (En'am: 116)

İçinde bulunduğumuz bu ahir zamanda durum çok daha vahimdir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

**"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, öldürme ve zorbalıktan başka yolla devlet idaresine sahip olunamayacaktır. Gasp ve cimrilikten başka yolla zenginliğe, dinden çıkma ve nefsanî duygulara tâbi olmaktan başka yolla da (diğer insanların) sevgisine ulaşılmayacaktır. Kim bu zamana ulaşır ve zengin olması mümkünken fakirliğe sabreder, sevgilerini kazanma mümkünken nefretlerine sabrederse, aziz (onurlu haysiyetli) olmaya gücü yeterken zillete sabrederse, Allah o kuluna beni tasdik eden elli siddik sevabı verecektir."** (Tahavî)

Dikkat ederseniz bu Hadis-i şerif mevzunun başındaki **"Yâ Salebe! ...kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"** Hadis-i şerifi ile birleşmiş oldu.

Öyle bir zaman ki, kurtulmak neredeyse mümkün değil, ancak kurtardıklarının da faziletini kavramak mümkün değil. Yani bu kadar zor, bu zorluğa göre de bu derece kıymetli. Sayıları da o kadar az, hatta azın da azı!

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise buyururlar ki:

**"Garipler SAYILARI PEK AZ olan sâlih kişilerdir. Bu kişiler sâlih olmayan bir topluluk içinde yaşarlar. Yaşadıkları bu topluluk içinde kendilerini seven az, buğz eden ise çoktur."** (Ahmed bin Hanbel)

İşte öyle bir zaman ki, sâlih bir kimse içinde bulunduğu toplumda sevilmiyor. Dünya bütün cazibesi ile önlerinde durduğu halde, fakirliğe sabrediyorlar; halkın sevgisini kazanmak çok kolay olduğu halde, nefretlerine sabrediyorlar; itibarlı olmak imkânı varken, zillete sabrediyorlar. Zira zenginlik gasp ile, cimrilik ile, faize bulaşmak ile mümkün; insanların sevgisi dinden çıkma ve nefsanî duygulara tâbi olmakla mümkün; itibar sahte kahramanları desteklemekle mümkün.

Herkes tercihinin göre ecrini alacak. Dünyalık için dinden çıkmaya rıza göstermek ne kadar kötü bir alış-veriştir.

Ey kardeş! Bu zillete, bu nefrete, bu fakirliğe sabretmek nefse çok ağır geliyor. Ancak dünya hayatı aldattıcı bir zevkten başka nedir ki?

**"İyi bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süstür. Aranızda öğünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olmak isteğinden ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği şeyler ekicilerin hoşuna gider. Sonra o bitki kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çer çöp olur. İşte hayatı bu şekilde olan kimse için ahirette şiddetli azap, müminler için ise, Allah'ın mağfireti ve rızası vardır. Dünya hayatı insanı oyalayan aldattıcı bir zevkten başka bir şey değildir."** (Hadîd: 20)

İşte dünya hayatı budur.

**"Dünya hayatı aldattıcı zevkten başka bir şey değildir."** (Â-i imran: 183)

Dünyayı ahirete değişen, tercih eden nice kavimler helâk olmuş gitmişlerdir.

**"Zâlim olan nice memleketleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra da başka bir topluluk var ettik."**

**Onlar bizim azabımızı hissettiklerinde oradan hızla uzaklaşıp kaçıyorlardı.**

**Kaçmayın! İçinde şımarıp azdığınız nimetlere ve meskenlerinize dönün! Çünkü sorguya çekileceksiniz.**

**Dediler ki: 'Vay başımıza gelenlere! Biz gerçekten zâlimlermişiz.'**

**Biz onları kuruyup biçilmiş ekin haline, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu haykırmaları sürüp gitti."** (Enbiyâ: 11-15)

Dünya hayatının bir oyun, bir eğlence olması, nefsinin heva ve hevesine uyanlar içindir. Yoksa Allah-u Teâlâ bu dünyayı oyun ve eğlence olsun diye yaratmamıştır:

**"Biz göğü, yeri ve ikisi arasındaki şeyleri oyun olsun diye yaratmadık."**

**Eğer biz oyun-eğlence edinmek isteseydik, herhalde onu kendi katımızdan edinirdik. Bunu yapsaydık böyle yapardık."**

**Hayır! Biz hakkı bătılın tepesine şiddetle indirip atarız da, onun beynini parçalar. Bir de görürsünüz ki bătıl yok olup gitmiştir. Allah'a yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!"** (Enbiyâ: 16-18)

Dünyanın geçici oyun ve eğlencesini tercih edenlerin âkıbeti işte budur. Ahiretteki mekânları ise **"Yakıtı insanlar ve taşlar olan"** cehennem ateşidir. Binaenaleyh Allah-u Teâlâ hakkı, hakikat erlerinin elinden "Batılın tepesine şiddetli indirip attı." ve "Batılın beynini parçaladı." Bu batılların hepsi yok olmaya mahkûm.

Zira Allah-u Teâlâ'nın vaadi süphanisi var:

**"Kâfirler hoşlanmasalar da Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır."** (Tevbe: 32)

Nur tamamlanacak ancak bu haşerat da temizlenecek. Çok az insan kalacak. Hazret-i Mehdi'nin gölgesi üzerimize düştü. Önümüzde çok büyük harpler var, çok büyük sıkıntılar yaşanma ihtimali var.

Allah-u Teâlâ İsrâ sûre-i şerif'inin 58. Âyet-i kerime'sinde kıyametten evvel dünyayı harap edeceğini beyan buyuruyor. Vakit de çok yakın. Nihayet yirmi beş-otuz seneye kadar bu işler olup bitti mi, daha sonra Hazret-i Mehdi'nin gönderilişi, Deccal'in zuhuru, İsa Aleyhisselâm'ın inişi, Ye'cüc Me'cüc'ün çıkışı, Çinliler'in dünyayı istilâya kalkması, bu da sürer Allahu âlem yedi-sekiz sene, iş bitti... Bu insanlar gitti. Tek tük insan kalacak, İslâm'dan iki-üç kumandan daha gelecek, daha sonra insanlar yine bozulacaklar, ondan sonra veledâllin âmin, sonrası da kıyamet...

Hâl böyle iken bu beyni parçalananların safında yer almak ne kadar kötü bir âkıbetir.

**"Allah'ın nimetini nankörlükle karşılayanları ve (peşlerine taktıkları) toplulukları helâk olacakları yere, yaslanacakları cehenneme götürülenleri görmedin mi?"** (İbrahim: 28)

Halbuki;

**"Göklerde ve yerde kim varsa hep O'nundur."** (Enbiyâ: 19)

Göklerin ve yerin hükümrânı Allah-u Teâlâ'nın azameti karşısında bir insana düşen ona kulluk etmek, acziyetini ve hiçliğini ortaya koymaktır.

**"O'nun huzurunda bulunanlar, O'na kulluk etmekten büyüklenmezler ve usanmazlar."** (Enbiyâ: 19)

Allah-u Teâlâ bu salihler zümresini **"Kulluk etmekten usanmazlar."** beyanı ilâhî'si ile tarif ediyor.

**"Hiç ara vermeksizin, bıkip usanmaksızın gece gündüz tesbih ederler."** (Enbiyâ: 20)

"Sayıları azdır" buyurulan zümrenin tarifi budur. Herkes buna göre kendi durumunu kıyas etsin.

**"Kim Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimetler verdiği peygamberlerle, siddiklerle, şehidlerle, sâlihlerle beraberdirler. Onlar ne güzel birer arkadaşlırlar!"** (Nisâ: 69)

**"Sayıları Pek Azdır" Buyurulan Sâlihler Zümresi:**

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:



**"Ümmetim yağmura benzer. Evvelkiler mi daha hayırlıdır, sonrakiler mi daha hayırlıdır bilinmez."** (Tirmizî)

Görürsünüz ki o zamanla bu zaman bitişmiş oluyor. Evvelkilerden murad **"Asr-ı saâdet"**tir. Sonrakiler ise ikinci bin seneden sonra gelen ve **"Hâtem-i velî"** ile başlayan iman kurtarma ve cihad devresidir. Bu son devir Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm'ın zuhuru ile hitama erecektir.

Hâtem-i velî, Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm. Bunlar ikinci bin senenin devrinin merdivenleridir.

Seyyid-i Kâinat Sebeb-i Mevcûdat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Hangisi daha hayırlıdır bilinmez."** buyuruyor.

Ashâb-ı kiram'ın yüksekliğini tarif etmek mümkün değildir. Amma elli ashab derecesi de sizin bileceğiniz bir şey değildir.

Yazının başında arzettiğimiz **"Yâ Salebe! Kendini kurtarmaya bak, halkı bırak!"** Hadis-i şerif'inde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **"Ne zaman ki"** diye başlayan beyan-ı peygamberlerinde bugünkü ahir zamanı tarif ettikten ve nasihatlerde bulunduktan sonra şöyle buyuruyorlar:

**"O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sımsıkı yapışan bir kimse için, sizden elli kişinin sevabı kadar sevap vardır."** (Ebu Dâvud - Tirmizî - İbn-i Mâce)

Yine yukarıda zikredilen diğer bir Hadis-i şeriflerinde de **"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki"** buyurarak yine bu zamandaki durumu ve bu zamanda Allah'a iltica edenlerin içinde buldukları zor koşulları haber verdikten sonra aynı şekilde şu tebşiratta bulunmuşlardır:

**"Allah o kuluna beni tasdik eden elli sıddık sevabı verecektir."** (Tahavî)

Ona sıdk ile bağlı olan işte bu dereceye nâil oluyor. Gerçek ihvanın bu zamanda kıymeti bu kadar artmış oluyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer Hadis-i şerif'lerinde de şöyle buyurmuşlardır:

**"Müslümanlık garip olarak başladı, başladığı gibi garip olarak avdet edecektir. Ne mutlu gariplere!"** (Müslim)

**"Garipler SAYILARI PEK AZ olan sâlih kişilerdir."** (Ahmed bin Hanbel)

Dikkat ederseniz bütün bu Hadis-i şerif'lerde bu devirde Resulullah Aleyhisselâm ve ashabının inancının benzerini yaşamayanın zorluğu, bu inancın aynısını yaşamaya çalışan salih kimselerin toplumdan dışlanıp kabul görmeyecekleri, hatta toplum tarafından sevilmeyecekleri; dünya bütün cazibesi ile insanları davet ettiği halde harama düşmemek için bu salihler topluluğunun dünyaya iltifat etmeyecekleri ve buna mümasil bir haber verilmektedir.

Nitekim aynı zorluklar bugün aynen zuhur etmektedir. Bu müslümanlar bu zor zamanda Hakk'ın kabul etmesini halkın kabul etmesine tercih etmişlerdir.

Hal böyle iken kendisini halka beğendirmeye çalışan; sahte kâhramanlara, ahir zaman türemelerine hoş nazarla bakıp destekleyen; helale-harama bakmayıp yemesine-içmesine dikkat etmeyen; menfaati için ilâhi hükümleri görmezden gelen bir kimse bu zümreye dahil olduğunu nasıl iddia edebilir?

Bu zümreye dahil olmak herkese ait değildir.

Halk zaten gitmiş.

Bu zorlukları görmemek için her şeyden taviz vereceksin, halkın arasına karışıp hemhal olacaksın, sonra da *"Ben de onlardanım!"* diyeceksin. Yok! Böyle kolay olsaydı, sayıları hakkında **"Azın da azı"** buyurulmazdı.

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri 261. Mektub'unda bu "azın da azı" zümreye şöyle işaret buyuruyorlar:

**"Diğer bir Hadis-i şerif'inde:**

**'Ümmetimin en faziletlieleri önünde ve sonunda gelenlerdir, ikisinin arası bulanıktır.' buyurdu. (Câmiü's-sağîr: 4056)**

**Evet... Bu ümmetin son gelenleri arasında baştakilere çok benzeyenler olacaktır. Fakat SAYILARI AZDIR, HATTA AZDAN DAHİ AZDIR. Ortada gelenlerde o kadar benzeyiş yok ise de miktarları çoktu, hem pek çoktu. Fakat sondakilerin az oluşu kıymetlerini daha da arttırmış, öncekilere daha da yaklaştırmıştır."** (261. Mektup)

Şüphesiz ki bu fazilet, Hâtem-i velî'ye tâbi olan topluluğa âittir, umuma şâmil değildir. Çünkü onlar çok az, hatta azın da azı olacaklar. Mücadeleyi yalnız bunlar yapacaklar, nuru da yalnız bunlar yayacaklar.

Mevlâna -kuddise sırruh- Hazretleri başka bir beyanlarında da Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in geleceğini haber verdiği bu zâtın velayette Resulullah Aleyhisselâm'ın velâyetine sahip olduğuna işaretle bütün ehl-i İslâm'ı tâbi olup iman etmeye davet etmektedir.

**"Açtılar kenz-i füyûzu olunuz hil'at-pûş,**

**Mustafa geldi yine cümleliz iman ediniz."** (A. Avni Konuk, Fusûsu'l-Hikem Şerhi, c. 1, s. 215'den naklen)

Nitekim İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyurur:

**"Hatmü'l-Evliyâ'ya muhabbet eyle, tâ ki bununla dahi şefâate muhtaç olmayasın."** ("Kitâbu'n-Netîce"; Bursa Eski Yazma ve Basma Eserler Kütüphanesi, Genel, no: 1136, 248<sup>a</sup> yaprağı)

Cenâb-ı Hakk öyle takdir etmiş, dilediğine dilediğini verir.

Bu husus çok mühimdir.

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

**"Allah için sulehâyı sevmek, Allah için fasıklara buğz eylemek farzdır."** (Buhârî)

Allah-u Teâlâ Musa Aleyhisselâm'a **"Benim için bir amel işledin mi?"** diye sorduğu zaman **"Evet Yâ Rabbi! Senin için namaz kıldım, oruç tuttum, sadaka verdim."** diye cevap vermişti. Allah-u Teâlâ **"Yâ Musa! Bunlar senin içindir. Sen benim için bir dostumu dost, bir düşmanımı da düşman edindin mi?"** buyurdu.

"Allah için sevgi", kişiyi kendi şahsi menfaati için değil de, Allah-u Teâlâ'nın rızasını kazanmak, âhiret saâdet ve selâmetine ermek için sevmektir. Sevdiğini Allah için seven kimsenin, sevmediğini de Allah için sevmemesi lâzımdır. Hatta ne kadar ibâdet ederse etsin, bunu ayırt edemezse dalâlettedir, ibâdetlerinden fayda göremez. Çok ince bir noktadır.

Çok ince bir nokta daha var. Ahirette kurtulmak için *"Ben seni seviyordum."* denir. Ama senin gönlün başka yerdeydi!.. Kabul etmezler, **"Sevdiğinle ol."** denir.

**"Yahşuru'l-mer'u mea men ehabbe = Kişi sevdiği ile haşrolunur."**□(K. Hafa)

Emir budur, orada bırakırlar. Ancak şefaht iznini verilerse, dilerse şefaht eder. Yoksa herkes sevgilisi ile beraber gider. Kim niçin seviyorsa! Yarın kimse iddia edemez ki "*Ben sana bağılıydım, seni seviyordum.*" Hayır! Niyetini Hazret-i Allah bildiği için **"Kimi seviyor idiyse onun peşine git."** denir. Kişi sevdiğiyle beraberdir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

**"Allah'a ve ahiret gününe inanan bir milletin; babaları, oğulları, kardeşleri, yahut akrabaları da olsa, Allah'a ve Peygamber'ine düşman olan kimselerle dostluk ettiğini görmezsin."** (Mücâdele: 22)

Hazret-i Allah'ı ve Resul-i Ekrem'ini seven, dostlarını da sever, düşmanlarına düşman kesilir.

Bugün ise sahte kahramanlar, yalancı pehlivanlar türedi, düşman ile küffar ile dostluk peydah ediyorlar. Bir de maharet gibi, İslâm dininin bir rüknü gibi göstermeye çalışıyorlar.

Bunlara sevgi besleyen, Allah-u Teâlâ'nın buğzettiklerini, nefsi, şeytanı hoş gösterdiği için destekleyenlerin durumu nasıl olur?

Herkes sevdiği ile beraberdir. Münafıkları, sahte kahramanları destekleyeceksin, sonra "Ben salihler zümresini seviyordum" diyeceksin. Kabul etmezler.

Müminlerin vasfı şudur:

**"İnkârcılara karşı çok çetin, birbirlerine karşı çok merhametlidirler."** (Fetih: 29)

Bu aynada herkes kendisine baksın, desteklediklerine baksın, kararını versin.

Bu hakikatlere herkes uyanacak, herkesin gözü açılacak. Ne zaman? Öldükten sonra? Nerede? Kabirde!

### **Hatmü'l-Evliyâ'ya Tâbi Olmanın Lüzumu, ve Ona İtiraz Edenlerin Durumu:**

Allah-u Teâlâ'nın ihsanı ve ikramı ile hakikatler neşrediliyor. Bu tehlikeli devirleri atlatmanız için.

Seyyid Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Gayb âleminde sesler"** mânâsına gelen **"Fütûhü'l-Gayb"** adlı eserinin 33. Makale'sindeki beyanları şöyledir:

**"Sana bu insan lâzım, bunu ara, bulunca muhalefet etme, sözlerine darılma, uzak kalmaktan hoşlanma."**

Selmân-ı Fârisî -radiyallahu anh- Hazretleri aramakla buldu ve ebedî saâdete erdi.

Kimi vardır bulmak için arar, kimi vardır bulmuştur ama nefsinin itirazlarını dinler de onun sözlerini dinlemez.

"Yemen'deyim yanındayım, yanındayım Yemen'deyim."

**"Onu sev ve sözlerine bağlan, her nereye varsan böyle birini ara ve zihninde onu gezdür."**

**Şunu bil ki: O ne söylerse selâmet ondadır. Helâk, bataklık başkadadır."**

Başkasına vermemiş. O kapıyı bulan kurtuldu, o kapıyı bulamayan gitti. Ve Cenâb-ı Hakk bu sevgililerine neler göstermiş, neler göstermiş...

Allah'ım, onlarla beraber haşr-u cem eylesin...

**"Allah'tan onu iste; yol bundan başkaya varmaz. Himmet başkalarında yoktur."**

En mühimi burası. Allah-u Teâlâ ona vermiş, başkasına vermemiş. Başka tarafta aramak boşuna harekettir.

**"Yolunu bu ülkeye vardırmanın kurtulamaz, amma Allah başka türlü emretmiş ise bir şey denemez. Allah'ın doğru yolu gösterdiği kimselere kimse şaşmaz."** ("Fütühü'l-Gayb"; 33. Makale)

Hazret; **"Yolunu bu ülkeye vardırmanın kurtulamaz."** buyuruyor. **"Bilmiyordum!"** diyememesi için. Bir kimse **"Ben duymadım, bilmiyorum!"** diyemez. Çünkü bir insan **"Ben bilmiyordum!"** demekle kurtulamaz.

Muhyiddîn-i İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtem-i velî'nin elini kabul etmekle emrolunmasının mânâ ve hikmetini ise şöyle açıklıyor:

**"Hakk Teâlâ en büyük imamı vârettiği vakit, evvelkilerin de tâbi olduğu kimse olur."**

**Nitekim şöyle buyurmuştur:**

**'Sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli onların eli üzerindedir.'** (Fetih: 10)

**Bu makâma büyük seçkin Peygamber'den sonra, Hatmü'l-evliyâ'dan başkası erişemez."** ("Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ", Şehid Ali Paşa: 1287, 46<sup>p</sup> yaprağı)

O ki Allah-u Teâlâ'nın sevdiği ve seçtiği bir velisidir. Buna rağmen **"Ben onun elini kabul etmekle emrolundum."** buyuruyor.

Bu el alma emri yalnız Ekberîye'ye şâmil değildir, umuma şâmidir.

Görüldüğü üzere Hazret, biat Âyet-i kerime'sini ileri sürüyor. Bu Âyet-i kerime ilâhî bir emir ve hükümdür. Bu hükme riâyet edenler Allah-u Teâlâ'nın emrine riâyet etmiş olur. Fakat bu emri ilâhîye uymayanlar, İblis'in karşı geldiği gibi, Allah-u Teâlâ'nın emrine karşı gelmiş olur ve bu gibi kimselerin kurtulmaları da o nispette zordur.

Seyyid Abdulkadir Geylani -kuddise sırruh- Hazretleri de Futuhatül Gayb isimli eserinde ise;

**"Bu zât, Allah yolunda bir şâhtır."**

**Kulları Hak yola çağırır, kötülükleri onlara o gösterir.."** buyuruyor. (33. Mektup)

Hakîm-i Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Nevâdirü'l-Usûl fî Ma'rifeti Ehâdisü'r-Resul"** adlı eserinin **"Yüz yirmi sekizinci aslı"**nda Resulullah Aleyhisselâm'dan sonra ashâbının önde gelenlerinin dini bid'at ve fitnelere temizleyip aslını koruduklarını misallerle anlattıktan sonra, Hâtem-i velî'nin de dini ve onun ehlini buna benzer fitnelere koruyacağını haber vererek şöyle buyurmuştur:

**"O öyle bir kimsedir ki, bunun benzeri şeyleri (dinden) uzaklaştırıp defeder. Ondan temizleyip, kovup uzaklaştırması şâyesinde de artık onu giderir. O'nunla düşündüğü, O'nunla konuştuğu için O'nunla defeder. İşte o Allah'ın halk üzerindeki hücceti, O'nun sürüsünün çobanı ve kullarının mânevî tabibidir. O'nu engellemeye kalkışan kimse farkına bile varmadan helâk olur."** (c. 2, s. 225)

Niçin helâk olur? Onu Allah-u Teâlâ ileriye sürdüğü için, ona karşı gelen Allah-u Teâlâ'ya karşı gelmiş ve helâk olmuş olur.

Muhyiddin-i İbn'ü-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri Fusûs'ul-Hikem adlı eserinde:

**"O, zâhirde tâbi olduğu hükmü, bâtında Allah'tan alır."** buyuruyor. (sh: 45)

Bu yüzdendir ki ona itiraz etmek öldürücü bir zehirdir.

Bu zevât-ı kiram Allah-u Teâlâ'nın sevdiği, seçtiği öyle kullarıdır ki, **"Hâtem-i veli"**ye neler bahşedeceğini Allah-u Teâlâ göstermiş, görerek ve bilerek konuşmuşlar; ehemmiyetini, ciddiyetini ve faziletini ibraz etmişlerdir.

O, nice türemelerin ürediği, allahlık dâvâsında bulunan firavunların yine türediği, putların dikildiği, ilâhlık dâvâsında bulunulduğu, herkesin kendi bayrağını açtığı bir anda gönderildi.

Bu noktada Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz buyururlar ki:

**"Yeryüzü, ilâhî hükümleri ayakta tutan kimseden de hâlî kalmaz. ... Allah-u Teâlâ hüküm ve hüccetlerini onlarla korur. ... İşte bunlar Allah-u Teâlâ'nın kulları içinden seçtiği dostları, yeryüzünde dinine dâvet ve irşad için vazifelendirdiği kullarıdır."** (Ebu Tâlib el-Mekkî, "Kûtu'l-Kulûb", c. 1, s. 134'den naklen)

Cenâb-ı Hakk'a sonsuz şükürler olsun ki bu doğrudan doğruya bir lütf-u ihsandır ve bu lütf-u ihsânı tarif etmek de mümkün değildir.

Bir tarafta **"Karanlık gece kıtaları gibi fitneler"** var, bir tarafta ahabın elli katı sevabı kadar sevaba talib olan zümre var. Dileyen dilediğini seçsin.

Öyle bir fitne, öyle bir zaman ki...

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Kıyamet kopmazdan önce karanlık gece kıtaları gibi fitneler olacak. Bu karışıklıklar içinde kişi mümin olarak sabahlayıp kâfir olarak akşamlar, mümin olarak akşamlayıp kâfir olarak sabaha çıkar. Birçok kimseler azıcık bir dünyalık karşılığında dinlerini satarlar."** (Tirmizî: 2196)

Bu karanlıkları yaracak, tâbi olanları aydınlığa çıkartacak nur bu zâtın nurudur. Allah-u Teâlâ ona vermiş. Öyle dilemiş.

Nitekim İmam-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri "260. Mektub"unda:

**"Kararmış olan âlem onun zuhur nuruyla aydınlanır. Onun hidayet ve irşad nurları bütün âleme yayılır."** buyurmuşlardır.

Âlemlerin gözü ondadır.

Bir beyanları da şöyledir:

**"Onun hidayetinin nurları bahr-ı muhid gibi bütün âlemi sarmıştır."**

Bu öyle bir irşad ki Mevlânâ -kuddise sırruh- Hazretleri de şöyle buyururlar:

**"Âlemin altı ciheti de onun keremiyle dolu. Nereye baksan onun bayrakları orada dikildi."** ("Mesnevî" c. 3 s. 253 trc: V. İzbudak)

Böyle bir zülmânât içinde Allah-u Teâlâ böyle bu nuru indirdi.

Bize de ihlâsla ubûdiyet, sadâkatle çalışma düşer. Bize düşen budur, ötesi O'na âittir.

Bu öyle bir lütuftur ki, tarifi mümkün değil. İnsan bu lütfun değerini bilse sürünerek çalışır. Ama öyleleri var ki, bu hakikatleri göre göre duya duya imandan kaymış, hükm-ü ilâhi'yi bırakmış, halkın peşine takılmış. Kendi reyini beğenmiş.

İşte bunun için biz yakınlarımızı kurtarmaya bakıyoruz. Yakınlarımızın Allah ve Resul'ünün yoluna **"sımsıkı yapışan bir kimse"** olması için gayret ediyoruz, talebe yetiştirir gibi yetiştirmeye çalışıyoruz.

•

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyurmuşlardır:

**"Her asırda mevcut olan insan-ı kâmil, Peygamber makamına oturmuştur ve Hâtem-i velâyet'in üflediği nefesidir. Halk onu ister kabul etsin, ister etmesin. Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-e tam teslimiyet olmayınca, veliye nasıl olur?"** (Kenz-i Mahfî, 10. Bahis)

O koyacak, O lütfedecek, O idare edecek, bu işler olacak. Mahlûkatın hiçbir hükmü yok. Allah de geç, gayrisini bırak!..

Halk ister kabul etsin, ister kabul etmesin, bu böyledir. Bunlar hep ezelf lütuftur, başka hiçbir şey değil; mahlûka âit de değildir.

Ona tâbi olup yolunda bulunanlar, Allah-u Teâlâ'nın Zât-ı tecellisine kavuşurlar. Allah-u Teâlâ merhameti, ihsanı, ikramı olarak bu "Lütfullah"ı gönderdi.

"Bu benim lütfumdur, sizi ebedî saadete davet ediyor. Hükümlerime, emirlerime râm olmanız ve saadet-i ebediyyeye ulaşmanız için bu Lütfullah'ı vesile kılıyorum." diyor.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

**"Onunla gönderilen nura uyanlar yok mu? İşte onlar kurtuluşa ve saadete erenlerdir."** (A'râf: 157)

"Benim lütfumla gönderildi!" Niçin? Bu Lütfullah sizi Hakk'a, hakikate irşad ediyor. Yani onun vazifesi bu. O Allah tarafından gönderilmiş bir lütuftur. Evet kendisini bu lütfu mazhar etmiş, ona mazhar ettiği lütfu size de ulaştırmaya çalışıyor.

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri buyurur ki:

**"Hatmü'l-evliyâ üzerine inkârın çok ve fazla oluşu, tam mazhar oluşundandır."** (Kitabu'n-Netice)

Fakat kapalı bir örtü ile geldiği için hiç kimse bunu görmüyor.

•

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir defasında Ebu Hüreyre -radiyallâhu anh- Hazretleri'ne öğüt ve nasihatte bulunurken, kurtuluşa erişebilmesi için ona âhir zamanda gelecek olan bu topluluğa uymasını tavsiye etmiş ve onların kimler olduklarını açıkça ifşâ ederek şöyle buyurmuştu:

**"Ey Ebu Hüreyre! Sen, insanlar çekindikleri zaman çekinmeyen, insanlar ateşten emin olmak istediklerinde korku duymayan topluluğun yolu üzerinde bulun!"**

Ebu Hüreyre -radiyallâhu anh- dedi ki:

**"Yâ Resulellah! Onların vasfını bana anlat ki onları tanıyayım!"**

Buyurdu ki:

**"Onlar benim ümmetimden, âhir zamanda gelecek bir topluluktur ki; kıyamet gününde, tıpkı peygamberlerin haşrolunduğu gibi haşrolunacaklardır. İnsanlar, durumları gösterilip de onları gördükleri zaman, onların peygamberler olduklarını sanacaklar. Tâ ki ben; 'Ümmetimdir, ümmetimdir!..' deyip de kendilerini tanıtıncaya kadar... Nihayet halk onların peygamber olmadıklarını anlayacak. Şimşek ve rüzgâr misâli geçip gidecekler, nurlarından mahşer ehlinin gözleri kamaşacak!"**

Dedim ki; **"Yâ Resulellah! O hâlde bana onların yaptıklarına dâir bir misal ver de, ben de onlara katılayım!"**

Buyurdu ki:

**"Ey Ebu Hüreyre! Bu topluluk, zor ve güç bir yola girerek peygamberlerin derecesine kavuşurlar. Allah kendilerini doyurduktan sonra açlığı, giydirdikten sonra çıplaklığı, içirdikten sonra susuzluğu tercih ederler; Allah'ın katındakine ümitlerini bağlayıp bunları terkederler. Hesabından korku duyarak helâli dahi bırakırlar. Dünyaya sadece bedenleri ile ilgi gösterirler, onun herhangi bir şeyiyle iştigâl de etmezler.**

**Onların Rabb'lerine olan itaatleri karşısında, melekler ve peygamberler dahi hayrete düşer. Ne mutlu onlara, ne mutlu onlara! Allah'ın, onlarla benim aramı birleştirmesini ne kadar çok isterdim!"**

Sonra Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara duyduğu iştiyaktan dolayı ağladı ve daha sonra şöyle buyurdu:

**"Allah yer ehline azap etmeyi murad ettiğinde onlara nazar eder de, azâbı derhâl onlardan geri çevirir. Onun için ey Ebu Hüreyre, sen onların yolu üzerinde bulun! Onların yoluna karşı gelen, vereceği hesâbın şiddetinden tir tir titreyecektir!"** ("el-Vesâyâ li-İbnü'l-Arâbî"; Hâlet Ef. no.: 198/2 486<sup>a</sup> yaprağı)

Binaenaleyh kurtuluş bu yoldadır. Başka bir kurtuluş yolu aramayın!

•

Şeyh Sadreddin Konevî -kuddise sırruh- Hazretleri **"İ'câzü'l-Beyân fi Te'vîli'l-Ümmi'l-Kur'an"** isimli eserinde, hilâfet-i Muhammediyye'nin zâhirinin Mehdi Aleyhisselâm'la, bâtınının İsa Aleyhisselâm'la sona ermesi gibi; velâyet-i Muhammediyye'nin de Hâtemü'l-evliyâ olan zâtla sona ereceğini haber vermektedir:

**"Allah Peygamber Aleyhisselâm'ın bu ümmetin içindeki zâhirî hilâfetini Mehdî ile; umûmî hilâfetini ise İsa bin Meryem Aleyhisselâm'la hatmedecektir.**

**Hatmü'n-nübüvve, kulluk mertebesinde efendiliği elinde bulunduran ulûhiyyet mertebesi'ne has kılındığı için; Hatmü'l-velâyeti'l-Muhammediyye'yi ise Allah, Zât ve ulûhiyyet arasında sâbit olan 'Berzah'lık mertebesi'ne hak kazanan kimseye tahsis etmiştir.**

**Şu hale göre Allah, tahsise mazhar olmuş vâris kullarından kâmilleri de, cem'ü'l-cem mertebesinin mazharı olan kuluyla hatmedecektir. O kul gibi cem edici kimse yoktur ve kendisinden sonra hiç kimse onun vâris olduğu şeyi elde edemeyecektir. Bütün hükümleri ihtivâ eden 'Hir'lik'; yani 'Son'luk kemâli ona âittir. Bu sebeptir ki Mevlâ'sından başkası onu bilemez.**

**Allah bu kulunun dışındaki diğer kimseler için hâsıl olan tecellîlerini Zâtî tecellîsi ile hatmetmiştir. Bu tecellînin zuhûr etmesiyle, Allah'a sülûk edenlerin seyri de hitâma ermiştir.**

**Dolayısıyla Allah, küllî makamların hepsine bir bitiş; o makâmın kendisiyle kemâle ulaştığı ve izhâr edilip ortaya çıkarıldığı bir sır tahsis etmiştir. Şâyet meseleyi uzatmış olmasaydım, ana makamları ve bunların kiminle hatme ereceğini de açıklardım. Fakat hatırlatmak ve ikâz etmek için bu noktada tek bir temsil sundum. Bu temsilde dahî, bu ilâhî zevke ortak olan en büyük akıl sâhipleri için yeterli bir bilgi vardır.**

**Allah'ın gizlemek istediği bir şeyi izhâr etmek mümkün değildir.**

**Nitekim Allah şöyle buyurmuştur:**

**'Size ilimden pek az bir şey verilmiştir.' (İsrâ: 85)**

**Allah hakkı söyleyen ve doğru yola iletendir." (İ'câzü'l-Beyân fî Te'vîli'l-Ümmi'l-Kur'an; s. 483-484)**

Hakîm-i Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri, Allah-u Teâlâ'nın yeryüzünde onun irşadını yayacağını ifşâ ettiği gibi; Şeyh Sadreddin Konevî -kuddise sırruh- Hazretleri de yukarıdaki beyanlarında; **"O kul gibi cem edici kimse yoktur ve kendisinden sonra hiç kimse onun vâris olduğu şeyi elde edemeyecektir."** buyurarak, ona verdiği ilmi bir daha da kimseye vermeyeceğini ifşâ etmektedir. Ona vereceğini başkasına verecek değil. Halkı Hakk'a dâvet edecek onun gibisi olmayacak. Onunla bitiyor. Bu sondur, kıyamete kadar bu kitaplar kalacak.

Yani Allah-u Teâlâ ona öyle bir tecellî etmiştir ki; artık bundan sonra o tecelliyâtı kimseye vermeyecek, Tecelliyât-ı ilâhî onda sona erecek.

Ona ne verdiğini onu nasıl kullandığını ancak O bilir. Muhaddes'in sırrı bu işte.

Ondan sonra o gibi irşad memuru gelmeyecek. Çünkü bu yol devam edecek biiznillâh-i Teâlâ, fakat o gibi gelmeyecek.

Dikkat ederseniz hep Allah deniliyor, kulluk deniliyor. Burada gizli bir mânâ var: O kulluk makamındadır. En üstün şerefe onu mazhar etmiştir.

Şeyh Sadreddin Konevî -kuddise sırruh- Hazretleri her ne kadar:

**"Şâyet meseleyi uzatmış olmasaydım, ana makamları ve bunların kiminle hatme ereceğini de açıklardım."** buyuruyorsa da gerçeği açıklamış oluyor. Yani hem açıklıyor, hem de bu sözü ile kapatıyor. **"Sanmayın ki bilmiyorum, Allah-u Teâlâ'nın bildirdiğini size açtım fakat kapatıyorum."** diyor.

Hülâsa olarak arz etmek gerekirse;

Bu son devir Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm'ın zuhuru ile hitama erecektir. Hâtem-i velî, Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm. Bunlar ikinci bin senenin devrinin merdivenleridir.

**"Selâm olsun O'nun beğenip seçtiği kullarına." (Neml: 59)**

**"Selâm olsun hidayete tâbi olanlara." (Tâhâ: 47)**

## **Resulullah Aleyhisselâm'ın Haber Verdiği Kıyamet Alametlerindeki Halkın Durumu**



**"Ey iman edenler! Kendinizi ve âilenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."**  
(Tahrîm: 6)

**"Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın.  
Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz."** (Mâide: 105)  
Bu Âyet-i kerime'nin tefsiri sorulduğunda Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurdular:  
**"Yâ Ebu Sâlebe! İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış. Ne zaman ki aşırı derecede cimrilik hâkim olur, nefislerin arzusu peşinden gidilir, dünya ahiret üzerine tercih edilir, herkes kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse, o zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!"** (E. Dâvud - Tirmizî - İ. Mâce)

Allah-u Teâlâ Tahrîm suresi altıncı Âyet-i kerime'sinde müminlere kendilerini ve âilesini yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten korumalarını emir buyurmuştur.

Bu koruma, ehl-ü iyâline İslâm'ı, imanı öğretmekle başlar.

Ancak öyle bir zamandayız ki imanı muhafaza etmek çok zor.

Öyle bir devirdeyiz ki, İslâm'ın ismi kalmış, ahkâm-ı ilahi unutulmuş, dalalet hakikat gibi gösterilmeye çalışılıyor, fitneler ayyuka çıkmış.

**"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecektir ki İslâm'ın yalnız ismi, Kuran'ın ise resmi kalacak. Mescidler dış görünüşleri ile mamur, fakat içleri hidayetden mahrum olacak.**

**Onların âlimleri gökkubbe altındakilerin en şerileridir. Fitne onlardan çıktı ve yine onlara dönecektir."** (Beyhakî)

Binaenaleyh bir mümin hem kendini hem de iyâlini bu fitnelerden koruyabildiği nispette Âyet-i kerime mucibince hareket etmiş olur. Aksi halde görüldüğü üzere dinden çıkmak an meselesi.

Bu ise önce ilâhî emirleri bizzat yapmakla, yasaklardan öncelikle kendisi sakınmakla ve böylece âilesine güzel numune olmakla başlar.

Arkasından aile efrâdının cehennem ateşine sürüklenmelerine sebep olacak fitne ve isyandan koruyarak Allah-u Teâlâ'nın emirlerine itaat yoluna sevketmekle vazifelidir. Çünkü âile reisi kendisinden sorumlu olduğu gibi âilesinden ve çocuklarından da sorumludur.

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"Erkek âile fertlerinin muhafızı durumundadır ve onların hukukundan sorumludur."** (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 487 - Müslim: 1829)

İşte bu muhafaza ve korumanın şartlarından en önemlisi yazının başında zikredilen Hadis-i şerif'te buyurulduğu üzere **"Halk tabakasını bırak!"** emrine ittiba etmekle mümkündür. Zira bugün "Halkın arasına karışayım." dediğin an gittin.

Halk Hakk'tan kopmuş.

Kimi particilerin, kimi türeme imamların, kimi de şeyh zannettiği şeytanların peşinde ve izinde. Kimisi küffara hayran, İslâm'ın yalnız ismini taşıyor. Zenginler sarhoş, kadınlar çılgın, orta tabaka şaşkın ve şuursuz.

Gönüller hep perişan.

Eskiden nehir düz akıyordu, şimdi ise ters akıyor. İslâmiyet yaşıyordu, her yerde yaygındı, İslâm âdeti üzerinde ilâhî hükümlere bağlı olarak hareket ediliyordu. İslâm yolunda yürümek kolaydı. Herkes gidiyor, sen de kendiliğinden gidiyordun. Kendini o kaynağa kaptırdığın zaman seni götürüyordu.

Şimdi ise tamamen ters akıyor. Senin Hakk'a doğru gidişin, o suya doğru vurmana benziyor. Hatta o su da üstelik âfât suyu oldu. Eğer mâzallah insan bırakıldığında, ayağı kayar ve o âfâta kapılarak, imanını da ebedî hayatını da kaybeder.

İşte zaten;

**"Ümmetim fesada düştüğü bir zamanda sünnet-i seniye'ye sarılanlara yüz şehit sevabı vardır."** (Beyhakî)

Hadis-i şerifinin sırrı burada toplanıyor. Bugün Sünnet-i seniye'ye riâyet edenler yüz şehit sevabı ile müjdelenmektedirler. Böyle bir mükâfatın verilmesi, yürüyenin çok az ve yürüebilmenin çok güç olması sebebiyledir.

•

Allah-u Teâlâ bir Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

**"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibâdet ediliyor. Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor."** (Taberânî)

Sahte kahramanlar, yalancı pehlivanlar destekleniyor. Bu kadar hainlikleri oldu, yine onları destekliyorlar.

Artık **"Küllühüm finnâr"** burada tecelli etti. Hâlâ bunların desteklenmeleri, apaşık cehennemlik olduklarını gösteriyor.

Bu ne zaman belli olacak?

**"O gün bir fırka cennette, bir fırka da çılgın ateşli cehennemdedir."** (Şûrâ: 7)

Şimdi ise herkes âkıbetine doğru gidiyor.

Bütün ulviyet İslâm'dadır. Ulviyet sende olduğu müddetçe Allah-u Teâlâ'nın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın desteğine mazhar olursun. Dünya saâdetine, ahiret selâmetine erersin.

Süfliyat ise küffardadır, kâfirlerdedir. Sen ulviyatı süfliyat ile tahvil edersen, kâfirin süfliyatını almış olursun. Kâfir de İslâm'ın ulviyatını almış olur. Sen onun yerini almış, o senin yerini almış olur.

Ne acı şey! Kâfire yakışan müslümanda var, müslümana yakışan kâfirde var. Kâfir küfrünü yaymak için her gayreti gösteriyor. Müslüman olarak ortaya çıkanlar kâfirle dostluk kurmaya çalışıyor. Bunu da İslâm maskesi altında yapıyor. Halk da peşlerinde. Nereye kadar? Cehenneme kadar!

"Müslüman" deyince, müslüman ismini taşıyanları kastediyoruz. Hakiki müslüman bunu yapmaz, böyle şeylere tenezzül etmez. Onun içindir ki "Müslümanım diyenler" diye kayıt veriyoruz.

Bunların ruhları ölmüş, kalpleri mühürlenmiş, gözlerine bir perde çekilmiş, kulakları tıkanmış.

Halkın durumu bu.

Dünyada kimin peşinde isen ahirette de onun peşindesin.

**"İnsan sınıflarından her birini biz o gün imamlarıyla (önderleriyle) beraber çağıracağız."** (İsrâ: 71)

Bugün şuursuzca peşlerinden gittikleri kimselerle beraber toplandıklarında iş işten geçmiş olacak:

**"Hepsi birbiri ardından cehennemde toplanınca, sonrakiler öncekiler için: 'Rabbimiz! Bizi sapıtanlar işte bunlardır, onlara ateş azabını kat kat ver!' derler. Allah: 'Hepsinin kat kattır, amma bilmezsiniz.' der."** (A'râf: 38)

İnsanları saptıran önderlerin âkıbetleri daha korkunçtur:

**"Böylece onlar kıyamet gününde hem kendi günahlarını tam olarak yüklenirler, hem de bilgisizce saptırdıkları kimselerin günahlarının bir kısmını yüklenirler. Dikkat edin! Yüklendikleri yük ne kötüdür!"** (Nahl: 25)

İşte **"Yakıtı insanlar ve taşlar"** buyurulan cehennem kütüklerinin durumu.

**"Direk olmuş keresteler."** (Münâfikûn: 4)

**"Yakıtı insanlar ve taşlar."** (Tahrîm: 6)

Bu cehennem odunlarının ateşinde yanmak için peşlerinden gidenlerin vay haline!

### **Resulullah Aleyhisselâm Bugünkü Durumu Olduğu Gibi Haber Vermişti:**

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kendisinden asırlarca sonra olacak birçok hadiseleri, kıyamet alametlerini, kıyamete yakın senelerdeki Ümmet-i Muhammed'in durumunu Ashâb-ı kiram'ına bir bir haber vermiştir.

Amr bin Ahtab -radiyallahu anh- der ki:

***"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gün bize sabah namazını kıldırıldı ve minbere çıkarak tâ öğle vakti girinceye kadar bize hitap etti. Sonra minberden inip namaz kıldırıldı. Tekrar minbere çıkıp ikindi vakti girinceye kadar bize hitap etti. Sonra inerek namaz kıldırıldı. Sonra tekrar minbere çıktı ve bize güneş batıncaya kadar konuştu. Olmuş ve olacak her şeyi bize haber verdi. Bunları en iyi bilenimiz, en belleyişli olanımızdır."*** (Müslim: 2892)

Çünkü o Allah-u Teâlâ'nın izniyle ve bildirmesiyle, hem geçmiş, hem geleceği bilen ve bildirendir. Meselâ: **"Filân zamanda şöyle bir hadise olacak... Şöyle bir harp olacak..."** buyuruyor. Halbuki o onun filmi Levh-i mahfuz'da olduğu gibi, canlı ve kanlı görmüş ve söylemiştir.

### **Hadis-i şeriflerde Haber Verilen Halkın Durumu:**

Hazret-i Ali -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gün:

**"Gençlerinizin fıska düştüğü, kadınlarınızın azdığı zaman haliniz ne olur?"** buyurdu.

(Yanıdakiler hayretle):

**"Yâ Resulellah! Yani böyle bir hâl mi gelecek?"** dediler.

**"Evet, hatta daha beteri!"** buyurdu ve devam etti:

**"Emr-i bil-ma'ruf'ta bulunmadığınız, nehy-i anil-münker yapmadığınız vakit haliniz ne olur?"** diye sordu.

(Yanındakiler hayretle):

**"Yani bu olacak mı?"** dediler.

**"Evet, hatta daha da beteri!"** buyurdular ve sormaya devam ettiler:

**"Münkeri emredip, ma'rufu yasakladığınız zaman haliniz ne olur?"**

(Yanında bulunanlar iyice hayrete düşerek):

**"Yâ Resulellah! Bu mutlaka olacak mı?"** dediler.

**"Evet, hatta daha da beteri!"** buyurdular ve devam ettiler:

**"Ma'rufu münker, münkeri de ma'ruf saydığınız zaman haliniz ne olur?"**

(Yanındakiler):

**"Yâ Resulellah! Bu mutlaka olacak mı?"** diye sordular.

**"Evet olacak!"** buyurdular. (Mecma'uz-zevâid)

İslâm'ın en parlak devirlerinde, asırlarca sonra gelecek bozuklukları olduğu gibi görüp tasvir etmek, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in apaçık bir mucizesidir.

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyurmuşlardır:

**"Nefsim kudret elinde bulunan Zât-ı Ecell-ü A'lâ'ya yemin ederim ki; ya iyilikle emreder kötülükten men edersiniz, yahut çok sürmez Allah kendi katından üzerinize bir azap gönderir. Sonra O'na duâ edersiniz de duânız kabul olunmaz."** (Tirmizî. Fiten 9)

•

Sevban -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Size çullanmak üzere yabancı kavimlerin, tıpkı sofraya çağrışan yiyiciler gibi birbirini çağıracakları zaman yakındır."** buyurdu.

Orada bulunanlardan biri:

**"O gün sayıca azlığımızdan mı."** diye sordu.

**"Hayır! Bilâkis siz o gün çoksunuz. Fakat sizler bir selin getirdiği çer-çöpler gibi hiçbir ağırlığı olmayan çer-çöp durumunda olacaksınız. Allah düşmanlarınızın kalbinden size karşı korku duygusunu çıkaracak ve sizin kalplerinize zaafı atacak!"** cevabını verdi.

**"Zaaf nedir yâ Resulellah."** denildiğinde:

**"Dünya sevgisi ve ölüm korkusu!"** buyurdu. (Ebu Dâvud: 4297)

•

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

**"Şu beş şey sizin aranızda vukuu bulsa nasıl olursunuz? Onların aranızda vukuu bulmasından veya onlara ulaşmanızdan Allah'a sığınırım.**

**Bir toplulukta kötülükler ortaya çıktığı, fuhuş açıktan yapıldığı zaman, orada tâun ve geçmiş nesillerde görülmeyen hastalıklar ortaya çıkar.**

**Bir topluluk zekat vermeye mâni olduğunda, gökyüzünden gelen yağmur onlardan kesilir. Hayvanlar olmasaydı hiç yağmur yüzü görmezlerdi.**

**Bir topluluk ölçü ve tartıyı eksik tuttuklarında, kıtlık, geçim sıkıntısı ve zâlim idareci ile cezalandırılırlar.**

**Âmirleri Allah'ın indirdiğinden başka şeylerle hükmettiklerinde Allah, onların üzerlerine düşmanları musallat kılar ve ellerinde bulunan şeylerin bir kısmını tüketir.**

**Allah'ın kitabını ve Resulullah'ın sünnetlerini bir kenara bıraktıklarında, Allah onları birbirine düşürür." (İbn-i Mâce)**

•

Bunlar küçük alâmetlerdir. Bunlardan sonra büyük alâmetler zuhur etmeye başlar.

**"Her milletin başına münafıklar geçmedikçe kıyamet kopmaz." (Mecmauz-Zevaid)**

Binaenaleyh başınıza münafıklar geçtiği zaman hayret etmeyin. Bu da sizin ameliniz ve cezanızdır.

İşte Hadis-i şerif:

**"Siz ne halde iseniz, başınıza o halde idareciler gelir." (Deylemî)**

Ve onlardan her kötülüğü bekleyin. Çünkü bu kötülüğü başta siz yaptınız. Ki Allah-u Teâlâ böylelerini başınıza verdi.

**"Bir kimse hakkında ne kadar kahraman zâttır, ne kadar zarif kişidir, o ne kadar akıllı kimsedir, diye övülür. Halbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur." (Müslim)**

Yani ruhu ölmüş, canlı cenaze.

**"Sen o münafıkları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider ve ne söylerlerse kulak verirsin. Sanki onlar direk olmuş keresteler gibidir." (Münafikûn: 4)**

•

Ebu Bekre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Muhakkak ki birçok fitneler olacaktır. Dikkat edin! Sonra bir fitne olacaktır ki; o fitne zamanında oturan kimse fitneye yürüyenden daha hayırlı, yürüyen fitneye koşandan daha hayırlı olacaktır.**

**Dikkat edin! O fitne indiği veya olduğu vakit; kimin develeri varsa fitneden kaçıp hemen develerinin bulunduğu yere gitsin, kimin koyunları varsa onların yanına varıp meşgul olsun, kimin toprağı varsa toprağına gitsin ve toprağı ile meşgul olsun!"**

Bunun üzerine bir kimse:

**"Yâ Resulellah! Develeri, koyunları ve toprağı olmayan için ne buyurursun?"** diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm:

**"Kılıcını alır, onun keskin tarafını bir taşla kırar. Sonra kaçabilirse süratle kaçsın!"** dedi ve devamla şöyle buyurdu:

**"Allah'ım! Tebliğ ettim mi? Allah'ım! Tebliğ ettim mi? Allah'ım! Tebliğ ettim mi?"**

Bunun üzerine bir kimse:

**"Yâ Resulellah! Çarpışan iki safa, yahut çarpışan iki gruba zorla götürülürsem ve onlardan biri kılıcı ile bana vurursa veya bir ok isabet edip beni öldürürse ne olur?"** diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm:

**"Hem senin günahını hem de kendi günahını yüklenir ve cehennemliklerden olur."** buyurdu.  
(Müslim: 2887 - Ebu Dâvud)

.

İmran bin Husayn -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Bu ümmette yere batma, kılık değiştirme ve taşlaşma olacaktır."**

Bunun üzerine müslümanlardan bir kimse:

**"Yâ Resulellah! Bu ne zaman olacak?"** diye sordu.

Buyurdu ki:

**"şarkıcı kızlar ve çalgı âletleri türediği ve şaraplar içildiği vakit!"** (Tirmizî: 2309)

.

Bugünkü perişanlık şuradan geliyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

**"şüphesiz ki dininizin evveli peygamberlik ve rahmettir. Bu, Allah'ın dilediği kadar sizde bulunacak, sonra Allah -celle celâlühu- onu kaldıracak ve arkasından peygamberlik yolunda (ve doğrultusunda) halifelik olacak. Bu da Allah'ın dilediği kadar aranızda bulunacak.**

**Sonra Allah -celle celâlühu- hilafeti kaldıracak ve ısırcı azgın hükümdarlık olacak. Bu da Allah'ın dilediği kadar aranızda bulunacak.**

**Sonra Allah -celle celâlühu- onu da kaldıracak ve akabinde zorbalığa dayalı hükümdarlık olacak; Allah'ın dilediği kadar aranızda bulunacak.**

Sonra Allah -celle celâlühu- bunu da kaldıracak ve yine peygamberlik yolunda hilafet olacak. İnsanlar arasında Peygamber'in sünnetiyle amel edecek. İslâm, yeryüzündeki komşularına dal ve kol salacak. Gökte ve yerde eyleşenler İslâm ümmetinden râzı olacaklar. Gök tek bir iklim bırakmayıp hepsine yağmur indirecek, yer hiçbir bitki ve bereketini bırakmayıp hepsini ortaya çıkaracak." (Ahmed bin Hanbel)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bu durumu haber vermiş: **"Bunlar gelecek!"** buyurmuştur. Bundan sonra saâdet devrini bekleyeceğiz.

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyor:

**"Âhir zamanda öyle kimseler türeyecektir ki, bunlar dinlerini dünyalığa âlet edeceklerdir. İnsanlara karşı koyun postuna bürünmüş gibi yumuşak ve güzel huylu görünürler. Dilleri şekerden bile tatlıdır, amma kalpleri kurt gönlü gibidir.**

**Aziz ve Celil olan Allah-u Teâlâ (bu gibi kimseler için) şöyle buyurur:**

**'Bunlar acaba benim sonsuz affediciliğime mi güveniyorlar, yoksa bana karşı meydan mı okuyorlar? Ululuğum hakkı için, onlara öyle ağır bir musibet vereceğim ki, aralarında bulunan yumuşak başlılar şaşakalacaklardır.'** (Tirmizî, Zühd)

•

Abdullah İbn-i Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

**"İleride genç bir grup ortaya çıkacak. Bunlar Kur'an'ı okuyacaklar, ancak okudukları gırtlaklarından aşağıya geçmeyecek.**

**Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır. Nihayet onların bu sürdürdüğü hile ve aldatma esnasında Deccal çıkacaktır."**

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ- der ki:

*"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in: "Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır." ibaresini yirmi kereden fazla işittim."* (İbn-i Mâce: 6034)

•

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz buyururlar ki:

**"Ben size Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den bir şey haber verdiğimde onu hakikat olarak kabul ediniz. Onun dilinden yalan uydurmaktansa gökten düşerek ölmem bana daha hoş ve sevimli gelir. Ancak harp gibi hayırlı bir hile olursa, onun için söyleyeceğim sözler müstesna. Çünkü harp hiledir. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- den kulağımla duydum şöyle buyurdular:**

**"Âhir zamanda yaşları küçük, tecrübeleri kıt, aklını kötüye kullanan bir zümre yetişecektir. Onlar iyiler gibi peygamberin tebligatından (âyet ve hadisten) bahsedecekler. Fakat onlar tıpkı okun hedefi delip geçtiği gibi, İslâm'dan hemen çıkıvereceklerdir. İmanları boğazlarından ileri geçmez."** (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1472)

•

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'te Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

**"Ümmetinden birtakım zümreler türeyecektir. Onlar Kur'an'ı öyle okurlar ki; sizin okuyuşunuz onlarınkinin yanında hiç kalır. Namazınız da namazlarına göre bir hiç kalır. Orucunuz da oruçlarının yanında bir hiç kalır. Kur'an'ı okurlar, onu lehlerine zannederler, halbuki o aleyhlerine olacaktır. Namazları köprücük kemiklerinden öteye geçmez.**

**Nitekim onlar, okun yaydan çıktığı gibi İslâm'dan hemen çıkacaklar. Onlarla harp eden ordunun askerleri Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-inin dilinden kendilerine ne (kadar ücret)ler takdir edilmiş olduğunu bilselerdi (başkaca) çalışmaktan mutlaka vazgeçerlerdi."**

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- bu Hadis-i şerifi ve devamını rivayet ettiği zaman Ubeyden es-Selmânî -radiyallahu anh-: **"Ey müminlerin emiri! Kendisinden başka ilâh olmayan Allah aşkına söyle! Sen bu Hadis'i Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den bizzat işittin mi?"** diye sordu.

O da: **"Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a yemin ederim ki evet!"** dedi. Ubeyde -radiyallahu anh- ona üç sefer yemin verdi, o da üç sefer yemin etti. (Müslim: 1066)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Saîd ve Enes -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinin bir noktasında da şöyle buyuruyorlar:

**"Onlar insanları Kitabullah'a çağırırlar, fakat Kitap'tan zerre kadar nasipleri yoktur."** (Ebu Dâvud: 4765)

Nitekim Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

**"Onlar Allah'ın kelâmını değiştirmek isterler."** (Fetih: 15)

.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

**"Dikkat edin! Birtakım adamlar benim havuzumun başından kayıp, develerin kovulduğu gibi kovulacaklardır. Ben onlara: 'Hey, beri gelin!' diye nidâ edeceğim. Bunun üzerine bana: 'Onlar senden sonra hakikaten (dinde) tebdilât yaptılar.' denilecek. Ben de: 'Öyleyse uzak olsunlar, uzak olsunlar!' diyeceğim."** (Müslim: 249)

Şu gördüğünüz bölücüler var ya, onlardan her türlü kötülük beklenebilir. Âkıbetleri de budur!

.

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"Fitneler kalplere (tıpkı) hasır çubukları gibi dal dal arz olunur. Artık onlar hangi kalbe işlerse o kalpte siyah bir leke hasıl olur. Hangi kalp onları kabul etmezse o kalpte de beyaz bir leke meydana gelir. Böylece iki kalbe yerleşirler.**

**Bu kalplerden biri cilâlı taş gibi bembeyazdır ve göklerle yer durdukça ona hiçbir fitne zarar vermez. Ötekine gelince o alaca siyahtır, tepesi aşağı duran testi gibidir. Ne bir iyilik (maruf) tanır, ne de bir kötülüğü (münkeri) inkâr eder. Yalnız içine işleyen hevâ ve hevesini bilir."** (Müslim: 144)

Gerçekten de bu durum en bâriz olarak görülüyor. Hiçbir bölücü hiçbir hakikati duymuyor ve duymak istemiyor.



Abdullah bin Amr -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

**"İnsanlar elekten geçirilerek iyilerin gittiği, kötülerin kaldığı, ahitlere sadakat ve emanetlere riâyet (Resulullah Aleyhisselâm parmaklarını birbirine geçirerek) ve şöyle oldukları bir yakın gelecekte hâliniz nasıl olur?"** buyurdu.

Ashâb-ı kiram:

**"Yâ Resulellah! Anlattığın durum olunca biz nasıl edelim?"** diye sordular.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-:

**"(Hak olduğunu) bildiğinizi tutarsınız. (Hak olduğunu) kabul etmediğinizi bırakırsınız. Kendinize âit şeylere yönelirsiniz ve başkalarının işini terkedersiniz."** buyurdu. (İbn-i Mâce: 3957)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde buyurur ki:

**"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki gayretleri mideleri, şerefleri servetleri, kibleleri karıları, dinleri dirhemleri ve dinarları olacak. Onlar mahlûkatın en şerlileridir ve onların Allah katında hiçbir nasipleri yoktur."** (Deylemî)

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"İlmin kalkması, bilgisizliğin yerleşmesi, çeşitli içkilerin içilmesi, zinanın aleni yapılması elbet kıyamet alâmetlerindedir."** (Buhârî. Tecdî-i sarîh: 71)

Zaten ilmin kalkmasından sonra bütün bu haller türedi ve zuhur etti. Bütün bunlar küçük alâmetlerdir.

Yetişen âlimler sırf dünyalık elde etmek için yetişti, hakiki âlim yetişmedi.

Zamanımızda Allah için tahsil yapan yok, memuriyet alayım ve geçineyim tahsili var.

İlmin olmayışı ve kötü âlimlerin sebebiyle insanları irşad ve ikaz eden olmayacak. Dolayısı ile fuhuş da alenen olacak.

Abdullah bin Amr -radiyallahu anhümâ-dan rivâyet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"Allah-u Teâlâ ilmi size ihsan buyurduktan sonra (hafızanızdan) zorla çekip almaz. Lâkin âlimleri, ilimleri ile beraber cemiyet içinden alır, ruhlarını kabzeder. Artık kara câhil bir zümre kalır. Halk bunlardan dini ihtiyaçlarını sorarlar, onlar da (Âyet, Hadis gözetmeden) kendi düşünce ve arzularına göre fetva verip, hem kendileri saparlar hem de başkalarını saptırırlar."** (Buhârî Tecdî-i sarîh: 2174)

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"Bid'at sahibi, mânen küçük kişilerin yanında ilim aramak, kıyamet alâmetlerindedir."**  
(Câmiu's-sağîr: 2475)

Halk mânen boş olduğu için boş lâfları satın almaktadırlar.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Dünyaya karşı zühd dilde kalmadıkça, takvâ da yapmacık hâline gelmedikçe kıyamet kopmaz."**  
(Câmiu's-sağîr: 9856)

Nice müttaki görünen kimseler vardır ki, uzaktan baktığın zaman onu müslümanların en ön safında görürsünüz, fakat takvâ içine nüfuz etmemiştir.

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"Kıyamet yaklaştı. Halbuki insanların dünyaya karşı ancak hırsları artıyor, Allah'tan uzaklaşıyorlar."** (Hâkim)

Bu Hadis-i şerif'lere bakan bir ayna gibi kendisini görür, ona göre kendisini ayarlar.

•

Allah-u Teâlâ'nın bunca ihsanları karşısında bunca isyan! Helâk olan eski kavimler bollukta iken, sefahat içinde iken belâ ve âfâtlara uğramışlardır. Onların birer kabahatlerinden ötürü başlarına felâketler gelmişti. O kavimlerin yaptıkları kabahatlerin bugün hepsi yapılıyor. Her kötülüğün anası bu devirde mevcut. Onun için böyle bir devir gelmiş değil.

Bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

**"İnsanlara mutlaka öyle bir zaman gelecek ki, malı helâl yolla mı, haram yolla mı aldıklarına aldırış etmez."** (Buhârî)

İşte o gün bugündür!

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı'na hitaben şöyle buyurdular:

**"Siz öyle bir zamanda yaşıyorsunuz ki, kim memur olduğu vazifenin onda birini terk ederse helâk olur. Fakat öyle bir zaman gelecek ki, onlardan her kim kendisine emredilenlerin onda birini işlerse kurtulacaktır."** (Tirmizî)

Çok tehlikeli, çok müzayakalı, çok da kıymetli bir zaman.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

**"İnsanlara öyle bir zaman gelecektir ki, aralarında dini üzerine sabreden, ateşi elinde tutan gibidir."** (Tirmizî)

Bu güçlükler içerisinde azmeden, Allah'ına yönelen, yürümeye çalışan kimseler için hem dünyada hem de ahirette büyük saâdetler vardır.

Ma'kıl bin Yesar -radiyallahu anh-den rivayet edilen diğerk bir Hadis-i Şerif'lerinde ise buyururlar ki:

**"Fitne-fesadın çoğaldığı bir zamanda ibadet etmek, bana hicret etmek gibidir."** (Müslim: 2948)

Fitne zamanında yapılan ibadetin faziletli olması, insanların ekserisi fitneye karışarak ibadetten gafil kaldıkları içindir. Allah-u Teâlâ bir kulunu muhafaza edip hıfz-u himâye ve tasarruf-u ilâhîsine aldığı zaman böyle oluyor.

•

Allah-u Teâlâ Hûd sûre-i Şerif'inde geçmiş ümmetlerin helâk olma durumlarını Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e haber verirken Lut Aleyhisselâm'ın kavminin bütün yurtlarının yıkılıp alt üst olduğunu ve üzerlerine ateşli taşlar yağdığını beyan buyurmaktadır:

**"Vaktaki azap emrimiz gelince, o memleketin altını üstüne getirdik ve tepelerine pişirilmiş balçıktan taşları arka arkaya yağdırdık."** (Hûd: 82-83)

Bu taşlar yeryüzü taşlarına benzemeyen hususi taşlardı. Her taşın üzerine o taş kime atılacaksa onun ismi yazılmıştı. Bu taşlar Rabb'in katından atılıyordu. O taşlar o şehir halkının üzerine indiği gibi, diğerk şehirlere dağılmış olanların üzerlerine de inmiş, sonunculara varıncaya kadar helâk etmiş, Lut kavminden hiç kimse kalmamıştır. Memleketin altı üstüne geldikten sonra yağmur gibi taşlar yağdırılması, cezalandırmanın tam olması içindir. Sâlih Aleyhisselâm'ın kavmine gelen Şiddetli çığılıktan sonra bir de zelzele olması gibi.

Âyet-i kerime'nin nihayetinde ise şöyle buyurmaktadır:

**"Bu felâket taşları zâlimlerden uzak değildir."** (Hûd: 83)

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Cebrâil Aleyhisselâm'a:

**"Zâlimlerden murad kimdir?"** diye sorduğu zaman:

**"Senin ümmetinin zâimleri de dahildir."** buyurdu.

•

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'in bu husustaki bir hutbeleri ne kadar arza Şayandır.

Şöyle buyurmuşlardır:

***"Ey insanlar! Sizden önce helâk olanlar, günahlara dalmaları, yol göstericilerinin ve dinde derinleşen âlimlerinin de onları men etmemeleri yüzünden helâk olmuşlardır.***

***Onlar günah işlemeyi aralıksız sürdürüp, diğerkleri de onları men etmeyince, kötü bir sonuç onları yakalayivermiş, başlarına cezalar gelmiştir.***

***Öyleyse onlara gelen azabın bir benzeri sizin başınıza gelmeden önce iyilikle emredin, kötülükten de men edin.***

***Bilmiş olun ki iyilikle emretmek ve kötülükten men etmek; ne rızkı keser, ne de eceli yaklaştırır."*** (İbn-i kesir)

•

Ümmü Seleme -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i Şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"Ümmetim içinde açıktan kötülükler işlenirse, o zaman Allah-u Teâlâ katından hepsine birden azap eder.**

**– Yâ Resulellah! Onların içinde sâlih insanlar yok mudur?**

**– Evet vardır.**

**– O halde onlara bunu nasıl yapar?**

**– İnsanların başına gelen onların da başına gelir. Sonra Allah'tan bir bağışlanma ve hoşnutluğa ulaşırlar." (Ahmed bin Hanbel)**

Bir Hadis-i şerif'te ise şöyle buyuruluyor:

**"Allah bir topluluğa azap indirdiği zaman, o topluluğun içinde bulunan herkese isabet eder. Sonra (kıyamet gününde) herkes niyetlerine göre diriltirler." (Buhârî)**

Bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

**"Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin Allah'ım!" (A'râf: 155)**

Bu bir nevi Hazret-i Allah'a sığınmak ve yalvarmaktır.

Yâ Rabb'i! Biz onlardan değiliz. Biz senin hasımlarına düşman kesildik. Yardım ve desteğinle hiç kimseden çekinmeyerek mücadelemize ve mücahedemize devam ediyoruz. Zât'ına iman ettik ve sığındık. Allah'ım bu beyinsizlerin yüzünden bizi helâk etme!

•

Ebu Âmir el-Eş'arî -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"Ümmetimden muhakkak ki birtakım zümreler türeyecektir. Bunlar zinâ etmeyi, ipekli elbiseler giymeyi, şarap içmeyi, çalgıları helâl ve mübah sayacaklar (yani bunu, utanmayıp açıkça yapacaklar).**

**Yine bunlardan birtakım zümreler gelip, yüksek tepelerin yanlarına konacaklar. Onların çobanları, hayvan sürüsünü sabah akşam güdüp (evlerine) getirecek.**

**Onlar mutluluk içinde refah bir hayat yaşarken, yanlarına ihtiyaç içinde bir fakir gelince: 'Yarın gel!' diyecekler.**

**Bunun üzerine Allah bunlara gadap ederek (sevip eğlendikleri) dağı üzerlerine yıkarak bir kısmını helâk edecek, bir kısmını da maymuna ve domuza çevirecek. Onlar kıyamet gününe kadar böyle kalacaklardır." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh:1892)**

Bir insan kötü iş ve icraatları yaparken, Allah-u Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri ona kötü sıfatlar taktığından ötürü; imanını alıyor, İslâm'dan çıkarıyor, sıfatını sıfat-ı hayvâniyeye çeviriyor, kalbini mühürlüyor, artık onu cehenneme gönderiyor.

Allah'tan başka hiç kimse onun suretini bir daha çeviremez.

**Halkın Arasına Karışmayan  
Hıfz-u Himayedekiler  
ve Mahşerdeki Durumları:**

Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himayesine tasarruf-u ilâhîsine aldığı kimseler hiç şüphesiz ki bu fitnenin dışında kalacaklardır.

Nitekim Ebu Ümâme -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

**"Birtakım fitneler olacaktır. Kişi o fitnelerde mümin olarak sabahlayacak ve kâfir olarak akşamlayacaktır."**

**Ancak Allah'ın, ilim ile (kalbini) ihyâ ettiği kimseler (bu tehlikeden) müstesnâdır."** (İbn-i Mâce: 3954)

.

Allah-u Teâlâ kıyamet gününde Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine ve beraberindeki müminlere ikram ve ihsanların en büyüğünü yaparak taltif eder, onları mahçup edip rüsvaylığa sürüklemeyiz.

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

**"O gün Allah Peygamber'ini ve iman edip onunla beraber olanları rüsvay etmeyecek, utandırmayacak."** (Tahrîm: 8)

Zira Allah-u Teâlâ'nın vaad-i Sübhânî'si vardır. Günahları olsa bile onları örtecek ve affedecek, yüzlerini aslâ kara çıkarmayacak. Çünkü onlar o nurlu Peygamber'e uymuşlar ve o nur izinde yürümüşlerdir.

**"Nurları önlerinde ve sağlarında koşup parlayacak."** (Tahrîm: 8)

O nur onları cennete götüren yollarını aydınlatacak.

Gece ceryanlar kesildiği zaman insan karanlıkta kalıyor, gideceği yeri de bilemiyor bulamıyor. Mahşer karanlığını bir tasavvur buyurun. Ancak nur ihsan ettiği kimse, o nur ışığı ile önünü görür, yolunu bulur, gideceği yere gider. Nuru olmayanlar nereye gidecek?

Onları Peygamber'ine bağlayarak herkesin başının derdine düşüp perişan olduğu o günde bu şerefe erdirmesi, gerçekten de son derece imrendirici bir lütuftur.

Kendilerinden başka kimselerin yürekler acısı durumlarını görünce şöyle derler:

**"Ey Rabb'imiz! Nurumuzu tamamla ve bizi bağışla. Şüphesiz ki sen her şeye kâdirsin."** (Tahrîm: 8)

.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

**"-Müferridler yarışı kazandılar!"**

*"-Müferridler kimlerdir yâ Resulellah?"*

"-Onlar o kimselerdir ki, Allah-u Teâlâ'nın zikrine bütün benlikleri ile dalmışlardır, başka şeylerle uğraşmazlar. Bu zikir onlardan yüklerini indirmiştir, kıyamete hafif olarak gelirler."  
(Hâkim)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

## BÜRÛC SÛRE-İ ŞERİF'İNİN TEFSİRİ-1

### Ashâb-ı Uhdûd

#### Sûre-i Şerif'in Takdimi:

Mekke-i mükerreme döneminin ortalarında, müşriklerin inananlara işkence yapmaya başlamaları üzerine nâzil olmuştur. Yirmi iki Âyet-i kerime, yüz dokuz kelime ve dört yüz altmış beş harften müteşekkildir.

Adını ilk Âyet-i kerime'de geçen "**Bürûc**" kelimesinden alır. Kendisinden önceki "**Mutaffifin**" ve "**İnşikâk**" sûre-i şerif'lerinin devamı gibidir.

#### Muhtevâsı:

Bu mübârek Sûre-i celîle, içinde büyük yıldızlar ve bunların döndüğü büyük yörüngeler bulunan göğe, vaad edilen kıyamet gününe, o günde her şeyi açıkça görececek olanlara ve onların gözleri önünde müşâhede edilecek olan şeylere yemin ile başlar.

Dördüncü Âyet-i kerime'den on ikinci Âyet-i kerime'ye kadar; sadece iman etmelerinden ötürü işkenceye uğrayan, ateş dolu hendeklere atılarak diri diri yakılan müminlerin kıyamete kadar anılacak olan ibretli durumları anlatılmaktadır.

On dokuzuncu Âyet-i kerime'ye kadar; Allah-u Teâlâ'nın kudret ve azameti, küfürde ısrar edenleri yakalayışının çok çetin olacağı, bununla birlikte çok bağışlayıcı olduğu hatırlatılmaktadır.

Mütebâki Âyet-i kerime'lerde ise, inananlara müjde verilmekte, kâfirler kötü bir âkıbetle tehdit edilmekte ve Kur'an-ı kerim'in indiği gibi korunacağı ve çok şerefli bir kitap olduğu belirtilmektedir.

#### Ashâb-ı Uhdûd:

Kâfirlerden birtakım kimseler, yerde hendekler açarak içinde ateşler yaktilar. İnananları bu ateşin karşısına diktiler. Dininden dönenleri bıraktılar, imanda ısrar edenleri yaktilar.

Bu gibi hadiseler insanlık tarihi boyunca zaman zaman husule gelmiş, inananlar ölümü bile aratan çetin imtihanlardan geçirilmişlerdir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde imanlarından dolayı müminlere hakaret eden ve ateşte yakarak şehit eden eski bir kavmin başına gelen yangın azabını haber vermektedir:

**"Andolsun burçlar sahibi gökyüzüne!"** (Bürûc: 1)

Allah-u Teâlâ hareket hâlinde iken yıldızların mesken edindiği yüksek menzilleri bulunan göğe, şeref ve değerlerini ortaya koymak için yemin etmektedir.

Gökyüzü bu burçlarla süslenmiştir. Yüksekliklerinden dolayı saraylara benzetilmişlerdir. Bu burçlar gezegen yıldızların menzil ve meskenleridir.

**"Andolsun vaad olunan o güne!"** (Bürûc: 2)

O vaad olunan ahiret günü ki, geleceğinden hiç şüphe yoktur. Dâvâların görüldüğü, cezâların verildiği, hüküm ve hükümrânlığın sadece Allah-u Teâlâ'ya âit olduğu bir gündür. Bu dünyada zulmedenler çok iyi bilmelidirler ki, o gün çok uzak değildir.

**"Andolsun şahitlik yapana ve şahitlik edilene!"** (Bürûc: 3)

Kıyamet gününde öncekilerden ve sonrakilerden, şahitlik edecek ve edilecek olanlar üzerine yemin edilmiştir.

**"Kahrolsun o hendeğin sahipleri!"** (Bürûc: 4)

Bu korkunç katliamı gerçekleştirenler Allah-u Teâlâ'nın gadabına maruz kalmışlar, günahları ile yakalanarak ilâhî kavra uğramışlardır. İlâhî rahmetten kovulmak suretiyle ezilmişler, başkalarına ibret olacak şekilde cezalandırılmışlardır.

**"Tutuşturulmuş o ateşin."** (Bürûc: 5)

Hendek ateşle doldurulunca daha korkunç olmuştur. Kalplerdeki iman bu şekilde yakmaya çalışanlar başarılı olamamışlar, aksine lânetlenmişler ve adları kötüye çıkmıştır.

**"Hani onlar, o ateşin başına oturmuşlardı."** (Bürûc: 6)

Dinlerini terkedenleri bırakıyor, terketmeyenleri ateşe atıp yakıyorlardı.

**"Müminlere yapmakta oldukları işkenceyi seyrediyorlardı."** (Bürûc: 7)

Hendeğin etrafına toplanmışlar, en ufak bir acıma ve merhamet duymaksızın müminlere yapılan işkenceleri karşıdan zevkle seyrediyorlardı.

**"O müminlere kızmalarının sebebi de sadece Azîz ve Hamîd olan Allah'a iman etmeleri idi."** (Bürûc: 8)

Onların hiçbir suçu yoktu, o müminler kendilerinden intikam alınmaya kalkışacak başka bir şey yapmıyorlardı. Ancak Allah'a iman ediyorlar ve o iman ile gitmek istiyorlardı.

**"Göklerin ve yerin mülkü (hükümrânlığı) O'nundur. Allah her şeye şahittir."** (Bürûc: 9)

Bütün hepsi de şerik ve nezirden münezzehtir olan Allah-u Teâlâ'nın hâkimiyetinde bulunmaktadırlar. Kullarının yaptıkları işlerden hiçbir şey O'na gizli kalmaz.

**"İnanmış erkek ve kadınlara fitne yoluyla işkence edip, sonra tevbe etmeyenlere cehennem azabı vardır ve onlar için yangın azabı vardır."** (Bürûc: 10)

İmanlarından çevirmek için onlara belâ olan ve mazlumları ateş dolu hendeklere atarak diri diri yakan zâlimler, cehennemde görecekleri azaptan ayrı bir ateşe daha gireceklerdir. Bu ateş hiç şüphesiz ki cehennemdeki ateşten farklı ve daha şiddetli olacaktır. Çünkü cezâ, yapılan iş cinsinden olur.

Allah-u Teâlâ müminlere işkence eden kâfirlerin acı âkıbetlerini anlattıktan sonra, müminleri bekleyen güzel sonucu beyan etmek üzere şöyle buyurmuştur:

**"İman edip de sâlih ameller işleyenlere, altlarından ırmaklar akan cennetler vardır."** (Bürûc: 11)

Cennet değil cennetler vardır. Cennet ırmaklarının vasıfları ise her türlü tasavvurun üstündedir. Bu ırmaklar cennetin her köşesine ve her köşke uğrar, yukarı doğru da akar, çok büyük oldukları halde, geçmek isteyenlere yol verir. Dileyenlerin peşi sıra da akar. Dünya ırmakları gibi çukurdan, belli bir mecrâdan akmazlar.

**"İşte büyük kurtuluş budur."** (Bürûc: 11)

Cehennemden uzaklaşıp cennete girmekten daha büyük kurtuluş düşünülemez.

---

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

## **HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm**

### **BÜYÜK HİCRET**

#### **Hicret Emri**

Daha önce nâzil olan Âyet-i kerime'lerde yakında müşriklerin yenilgiye uğrayacaklarına, müminlerin sıkıntı ve ıstıraplarının hafifleyeceğine dair işaretlerde bulunulmuştu.

Resulullah Aleyhisselâm hicret hususunda kendisine izin verilmesini intizar ederek, Ashâb'ının hicretinden sonra Mekke-i mükerrerme'de beklemeye devam etti.

Allah-u Teâlâ nihayet Resul-ü Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine İsrâ sûre-i şerif'i 80. Âyet-i kerime'si ile hicret emrini verdi ve bu hususta şöyle buyurdu:

**"Resul'üm! De ki: Ey Rabb'im! Beni koyacağın yere sıdk ile hoşnutlukla koy, çıkaracağın yerden de sıdk ile hoşnutlukla çıkar."** (İsrâ: 80)



Yolculuktaki başlangıcın da, sonucun da, bu iki taraf arasında kalan kısmın da sıdk ve selâmeti için duâ edilmektedir.

**"Katından beni destekleyecek bir kuvvet ver."** (İsrâ: 80)

Kuvvet Hakk'tan gelecek ki, o destekle düşmanların kuvvetleri ve heybetleri bertaraf edilsin.

Bu Âyet-i kerime ile Resulullah Aleyhisselâm'ın Mekke'den sıdk ve selâmet ile çıkıp hicret edebileceği gibi, sıdk ve selâmet ile Medine'ye kavuşacağı haber veriliyor.

Nitekim öyle olmuş, hicret emri gelince müşriklerin bütün kötü niyetlerine ve tehlikeli plânlarına rağmen, Allah-u Teâlâ'nın sıdk ve selâmet tecellisine mazhar olarak hicret etti, böylece Allah-u Teâlâ'nın vaadi yerine geldi.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ:-

**"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hicretle emredildiği zaman kendisine şu âyet indi."** buyurmuş ve İsrâ sûre-i şerifininin 80. Âyet-i kerime'sini okumuştur. (Tirmizî: 3138)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde Kureyş müşriklerinin Resulullah Aleyhisselâm'a ve müslümanlara tuzak kurdukları gibi, onlardan önce gelmiş geçmiş kâfirlerin de peygamberlere ve inananlara tuzak kurduklarını, fakat Zât-ı akdes'inin bu tuzakları kendi başlarına geçirdiğini beyan etmektedir:

**"Onlardan öncekiler de tuzak kurdular. Oysa bütün tuzaklar Allah'a âittir. Herkesin ne kazandığını O bilir. Kâfirler de bu yurdun sonunun kime âit olduğunu yakında bilecekler!"** (Ra'd: 42)

Güzel sonucun kimin, kötü âkıbetin kimin olacağı yakında belli olacak.

### **Hicret Arkadaşı:**

Hicret emrini alan Resulullah Aleyhisselâm, öğle vaktinin sıcağında Ebu Bekir -radiyallahu anh-ın evine gitti. Alışılmamış bir saatte yapılan bu ziyaretten evdekiler telâşlandılar. İçeri girdi ve:

**"Yâ Ebâ Bekir! Yanındakileri dışarı çıkar."** buyurdu.

**"Onlar kızlarımdır, yabancı değildir."** dedi ve devamla: **"Anam babam sana fedâ olsun yâ Resulellah! Ne haber var?"** diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm ona suikast tertibini haber verdi ve:

**"Bana çıkış izni verildi."** buyurdu.

**"Acaba size refakat etme şerefine nâil olacak mıyım?"** diye tekrar sorduğunda: **"Evet!"** cevabını aldı.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz: **"O güne kadar bir insanın sevinçten ağladığını hiç görmemiştim."** buyurmuştur.

Ebu Bekir -radiyallahu anh- bu kararı birkaç aydan beri zaten bekliyordu. Muhtemel bir hicret için iki hecin devesi almış, evinde ağaç yapraklarıyla besliyordu. Hemen birisini Resulullah Aleyhisselâm'a teklif ettiyse de en yakın dostunun minneti altında kalmamak için: **"Kabul ederim fakat bedelini ödemek şartıyla!"** buyurdu, o da almaya mecbur oldu. Maksudı kendi malı ile hicret ederek, hicretin faziletini toplamaktı.

İki arkadaş hicret hazırlığını tamamladılar. Esmâ -radiyallahu anhâ- yolculuk için lâzım olan aziği hazırladı. Kuşağından bir parça kesip dağarcığın ağzını bağladı. İşte bundan dolayı ona: *"İki kuşaklı"* mânâsına gelen: *"Zâtün-nitakayn"* denildi. Gecenin geç saatinde buluşarak Mekke'ye bir buçuk saat mesafedeki Sevr dağının bir mağarasına gitmeyi, yola koyulmadan önce mağarada birkaç gün geçirmeyi uygun buldular. Müşrik olmasına rağmen sözünde durmasıyla tanınmış Abdullah bin Ureykit adlı bir adamı ücret karşılığında kılavuz olarak tuttular. *"Bunları istediğimiz yere istediğimiz saatte getireceksin!"* diyerek iki deveyi teslim ettiler.

Hâne-i saâdet'ine dönen Resulullah Aleyhisselâm, cânilerin kendi plânlarından onun haberdar olduğuna dair en küçük bir şüpheye düşmesinler diye karanlık basıncaya kadar orada kaldı. Daha sonra Hazret-i Ali -radiyallahu anh-e:

**"Bu gece benim yatağında yat, şu yeşil hırkamı üzerine ört, korkma, sana hoşlanmayacağın herhangi bir zarar erişmez."** buyurdu.

Müşriklerin yatakta kendisinin yattığını zannetmeleri ve bir müddet oyalanmaları için onu yatağına yatırdı. Ayrıca daha önceleri kendisine teslim edilen emanetleri sahiplerine verinceye kadar Mekke'de kalmasını ve Medine'de kendisine kavuşmasını söyledi. Çünkü Mekke halkından hiçbir kimse yoktu ki, üzerine titrediği eşyasını Resulullah Aleyhisselâm'a emanet bırakmasın. Bunu doğruluğunu ve emanete riayetini bildikleri için yapıyorlardı.

### **Muhasara:**

Aralarında Ebu Cehil, Ebu Leheb, Ümeyye bin Halef gibi azılı cânilerin de bulunduğu eli kılıçlı müşrikler karanlık çökünce evin etrafını kuşattılar.

Bütün hazırlıklarını gözden geçirip tamamlayan Resulullah Aleyhisselâm ellerini kaldırıp münâcâtını yaptı. Müşrikler evin etrafını aç kurt sürüsü gibi sarmış bir durumda iken, çok rahat bir şekilde evden çıktı. Yerden aldığı bir avuç toprağı suikastçıların üzerine savurdu ve aralarından sıyrılıp geçti. Bu arada Yâsin sûre-i şerifinin ilk dokuz Âyet-i kerime'sini okuyordu.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyordu:

**"Biz onların önlerine bir sed, arkalarına bir sed çektik, gözlerini de bir perdeyle örtüverdik, artık görmezler."** (Yâsin: 9)

Her birine toprak tanelerinin birisi isabet etmiş, bir mucize olarak Allah-u Teâlâ onları görmez bir hale getirmişti. Kör gibi baktılar, Nur'un geçtiğini farketmediler. Allah-u Teâlâ'nın kurduğu tuzak, hazırladığı plân, onların tuzak ve plânlarını ters yüz etti.

Dışarıdan bakılınca Resulullah Aleyhisselâm'ın yatağı dolu görülüyordu. Müşrikler ancak sabaha doğru yatakta uyuyanın Hazret-i Ali -radiyallahu anh- olduğunu görünce aptallaşarak ne yapacaklarını şaşırıldılar. O an iş işten geçtiğini, Resulullah Aleyhisselâm'ın çoktan Medine yolunu tuttuğunu anladılar. Hiddetlerinden kuduruyorlardı. Hazret-i Ali -radiyallahu anh-i: *"Amcanın oğlu nerede?"* diye sorguya çektiler. O da: **"Ben ne bileyim nereye gitti! Ben onun bekçisi miyim? Siz onu kovdunuz, o da çekip gitti!"** dedi. Bunun üzerine daha çok öfkelendiler, bağırıp çağırdılar, ağır sözler söylediler. Hatta hınçlarını ondan almaya kalkarak iteleyip kakaladılar, Kâbe mescidine götürüp hapsedtiler. Ağzından bir lâf alamayınca da serbest bıraktılar.

Bu defa Ebu Bekir -radiyallahu anh-in evine baskın yaptılar. Kapıda duran kızı Esmâ -radiyallahu anhâ-ya: *"Nerede baban?"* diye sordular. *"Nerede olduğunu hiç bilmiyorum!"* der demez Ebu Cehil öyle sert bir tokat vurdu ki, kulağındaki küpe bile uzağa fırladı.

Müşrikler ellerindeki adamı kaçırmayalım diye gecikmeksizin derhâl Mekke'nin her tarafını, avını kaçırın avcı gibi didik didik aramaya koyuldular. Mekke'yi alt üst ettiler. Aramadık yer, sormadık kişiyi bırakmadılar. Bulamayınca da: *"Muhammed'i ve Ebu Bekir'i bulup getirene veya öldürene yüz deve*

verilecek!" diye ilân çıkardılar. Yüz deve, fakir bedeviler için çok büyük bir servetti. Bu haberi bütün Araplar duyacak ve onu yakalamaya çalışacaklardı.

Bu arada başka türlü tedbirlere de başvuruyorlardı. Her kabileden silâhlı ikişer genç çıkararak etrafta koşuşturmaya başladılar.

Kureyşliler bir taraftan bu mükâfatı kazanabilmek, diğer taraftan da çok tehlikeli bir düşman olarak gördükleri Resulullah Aleyhisselâm'ı yakalayarak bir şeref kazanabilmek için çil yavrusu gibi Medine yolu istikametinde etrafa yayıldılar.

Çevredeki su kuyuları sahiplerine haberler salıp Resulullah Aleyhisselâm'ı yakalarlarsa büyük ücretler vereceklerini vâdetttiler. Sahilde oturanlara da aynı şekilde haberler saldılar.

---

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

## **EVLIYÂ-İ KİRAM** **-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN** **"HÂTEMÜ'L-EVLIYÂ" HAKKINDAKİ** **BEYAN ve İFŞAATLARI (95)**

**Nev'î Yahyâ Efendi -kuddise sirruh- (2)**

On altıncı asır Osmanlı şâir ve mutasavvıflarının önde gelenlerinden olan ve Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin "**Fusûsu'l-Hikem**"i üzerindeki esrâr perdesini aralamak gâyesiyle "**Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb**" adında bir eser yazan Nev'î Yahyâ Efendi -kuddise sirruh- Hazretleri'nin, bu muhteşem eserinde yer alan "**Hâtemü'l-velâye**" ile ilgili güzîde ifşaatlarına kaldığımız yerden devam ediyoruz.

**Hâtemü'l-Evliyâ Aynıyla**  
**Hâtemü'r-Rusûl'dür!..**

Nev'î Yahyâ Efendi -kuddise sirruh- Hazretleri "**Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb**" adlı eserinde, Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın ilmini elde ettiği kaynağın, bâtın olan "**İlmullâh**"ın ve Cebrâil Aleyhisselâm'ın vahiy getirdiği kaynağın ta kendisi olduğuna işâret etmiş; hakîkati itibâriyle, Hâtemü'l-evliyâ'nın da aynıyla Hâtemü'r-rusûl olduğunu haber vermiştir:

**"Hâtem-i velâyet Şerî'at ahkâmını öyle bir kaynaktan alır ki, Resul -sallallahu aleyhi ve sellem-e vahyin gelmesine vâsıta olan melek de (onu) aynı kaynaktan alır. Ve o kaynak, bâtındaki İlmullâh'tır.**

**Şimdi eğer ki sen, velîlerden olmaları bakımından Enbiyâ Aleyhimüsselâm'ın ve mutlak velîlerin her ikisinin de, Hakk'ı ancak Hâtemü'r-rusûl'ün mazharı olan Hâtem-i evliyâ'dan gördüklerine dâir benim işâret ettiğim şeyi anlayabildiysen; mânâyı şöyle açıklamak gerekir ki, eğer Hâtemü'l-evliyâ'nın aynıyla Hâtemü'r-rusûl olduğunu, önceki nasıl ki Şerî'at ahkâmını beyân etmişse, sonrakinin dahî kabuktaki esrârı beyân etmek için zuhûr ettiğini de kavramış olursun. Böyle olunca da senin için, onun Hâtemü'r-rusûl'e tâbîliğinin kemâliyle feyiz bulduğunu ve velâyetin hakîkatıyla kemâlin de hakikatini bulduğunu gösteren faydalı bir ilim hâsıl olmuş demektir.** ("Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb", Hacı Mahmud Efendi, nr.: 2291, vr. 41<sup>b</sup>)

### **Hâtemü'r-Rusûl ve Hâtemü'l-Evliyâ'nın Velâyeti, Bütün Velâyetlerden Öncedir:**

Nevî Yahyâ Efendi -kuddise sırruh- Hazretleri "**Keşfü'l-Hicâb**"ın bir başka noktasında; Hâtemü'r-rusûl ve Hâtemü'l-evliyâ'nın velâyetinin bütün nebî, resûl ve velîlerin velâyetinden önce yaratıldığına işâret ederek şöyle buyurmuştur:

**"Şimdi, her ne kadar unsûrî mîzaçları ve tabîî tuynetleri geciktirilmiş olsa da, Âdem Aleyhisselâm'dan bugüne gelinceye kadar, belki Âdem Aleyhisselâm'ın bizzat kendisi de dâhil olmak üzere hiçbir peygamber yoktur ki, (ilmini) Hâteme'n-nebiyyîn'in mişkâtından (kandilinden) almış olmasın. Zîrâ Hâteme'n-nebiyyîn hakîkatî ve rûhâniyyetî yönüyle onların hepsinden önce mevcuttu.**

**Nitekim o, her şeyden önce mevcûd olduğuna dâir bir delil zikrederek şöyle buyurmuştur:**

**'Âdem'in unsûrî bedeni henüz kemâle ermemişken ben peygamberdim.'**

**Zîrâ:**

**'Allah'ın ilk yarattığı şey benim Nûr'umdur.'**

**Hükmünce, Nûr-i Muhammedî'nin çok önceden ruhlar âleminde, peygamberlerin ruhlarına öncülük eden bir imam oluşu zâten bilinen bir kaziyedir. Yâni Hâtemü'l-enbiyâ'nın: 'Ben peygamberdim.' demesi; nübüvvetini kendisi de bildiği hâlde, bi'l-fiil meydana gelmiş nübüvvetin ifâdesidir. Amma Hâtemü'l-enbiyâ'nın dışındaki peygamberler bunun tam zıddıdır, bunların nübüvvetleri şehâdet âlemine gelmezden önce meydana gelmemiştir. Bilâkis bunlar gönderildikleri zaman bi'l-fiil peygamber olurlar ve peygamberliklerini bilirler, gönderilmeden önce peygamberliklerini bilemezler. Zîrâ nübüvvetleri nübüvvetin aslı değildir, sonradan verilenidir; şehâdet hazîresinden yukarıda olan hazîrelere vâkîf olamazlar.**

**Hâtem-i evliyâ da Hâtem-i enbiyâ gibi olup, Hakîkat-ı Muhammediyye sûretlerinden bir sûrettir ki, velâyet-i hâssa'-i Muhammediyye bununla hatmolunur. Âdem ve diğer velîler su ile toprak arasında iken, bu Hâtem de bi'l-fiil velî idi ve velâyetini bilmekteydi. Amma bunun dışındaki diğer velîler velâyet şartlarını tahsîl etmedikçe, yâni kendileri olmadan bir velî'nin velâyet'le vasıflanamadığı ilâhî ahlâkla ahlâklanmadıkça bi'l-fiil 'velî' olamamıştır. Onların bu ilâhî ahlâk sâyesinde velâyetin şartlarıyla vasıflanmaları da, Allah-u Teâlâ'nın 'Velî' ve 'Hamîd' isimleriyle müsemmâ olmasından kaynaklanmıştır.** ("Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb", Hacı Mahmud Efendi, nr.: 2291, vr. 41<sup>b</sup>-42<sup>a</sup>)

### **Hâtemü'r-Rusûl'ün "Hâtemü'l-Velâyet'e Nispeti:**

Nevî Efendi -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtemü'r-rusûl'ün Hâtemü'l-evliyâ'ya olan nispetinin, velâyetleri yönünden ona kayıtlanan diğer nebî ve resullerin nispeti gibi olduğuna dikkati çekerek, "**Keşfü'l-Hicâb**" adlı eserinde devamla şöyle buyurmaktadır:

*"Hâtemü'r-rusül'ün velâyete kayıtlanmış olduğu cihetten Hâtemü'l-velâyet'e olan nisbeti, diğer nebî ve resullerin Hâtemü'l-velâyet'e nisbeti gibidir. Yâni diğer nebîler ve resuller gördüğünü nasıl ki Hâtemü'l-velâyet mişkâtından görürse, Hâtemü'r-rusül dahi Hâtemü'l-velâyet mişkâtından görür. Zîrâ Hâtemü'r-rusül bâtını itibâriyle Velî, ahkâm ve şeriatı tebliğ etmesi itibâriyle Resul, bir melek vâsıtasıyla gayblardan ve ilâhî ma'rifetlerden bildirmesi ve haberdâr etmesi itibâriyle de Nebî'dir. Velâyet, risâlet ve nübüvvetle ilgili önceki sıfatlarla vasıflanmış olmasından mâ-adâ o, 'Hâtemiyyet' sıfatı ile de muttasıftır, yâni bâtını itibâriyle dahi 'Hâtemü'r-rusül'dür." ("Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb", Hacı Mahmud Efendi, nr.: 2291, vr. 43<sup>a</sup>)*

### **Hâtemü'r-Rusul'den Hâtemü'l-Evliyâ'ya İntikâl Eden "Seyyid"lik:**

Hazret, ruhlar âleminde peygamberler ve velîler cemaatinin öncüsü, âhirette ise şefâat kapısını açma husûsunda insanların efendisi olan Seyyidü'l-mürselîn'den bu hasletin, onun **"Has velâyet"**ine mazhar olan Hâtemü'l-evliyâ'ya da intikâl ettiğini haber vererek bu husustaki sözlerini sona erdirmiştir:

*"Bu Hâtemü'l-evliyâ, Seyyidü'l-mürselîn'in -sallallahu aleyhi ve sellem- hasenâtından bir hasene ve Has Velâyet'inin mazharlarından bir mazhardır. Öyle bir Seyyid ki, onun başlangıçtaki ahvâli cemaatin öncüsü ve ruhlar âleminin imâmı; sonraki ahvâli ise, şefaât kapısını açma husûsunda âdemoğlunun efendisi olmaktır." ("Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb", Hacı Mahmud Efendi, nr.: 2291, vr. 43<sup>b</sup>)*

---

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

## **Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (30)**

### **Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- (19)**

#### **Hâtemü'l-Evliyâ Olan Zâtın Kur'an-ı Kerim'de Zikredilen Apaçık Vasıfları (5):**

Şeyhü'l-ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin hususiyetle Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın makamını, alâmetlerini ve ayırt edici hususiyetlerini tespit etmek için yazdığı **"Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ ve Şemsü'l-Mağrib"** adlı kitabındaki ifâdesine göre;

*"Hâtemü'l-evliyâ, batı tarafından zuhûr edecektir. Bu, 'Cüz'î Muhammedî imamlığın Hâtem'i' olan bu zâtın apaçık bir alâmetidir." ("Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ", s. 15, bas.: Mısır, 1954)*

Malum-u fâzilâneleriniz olduğu üzere, bunun böyle olduğunu Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de Hadis-i şeriflerinde daha evvel haber vermişlerdi. Bundan sonra sahteleri çok çıkacak, ayırt edici alâmetleri bunlar olacak.

**"O'nun 'Hâtemü'l-evliyâ'lığının tasdik edici alâmeti, Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh-in halîfelerinden biri olarak gönderilmesi ve onun zikrini tâlim ve telkin etmesidir." (s. 48)**

Nasıl ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh- Hazretleri'ne **"Zikrullâh"**ı tâlim ettiyse ve onun vekâletini yaptıysa, o tâlimâtın vekâletini o da yürütecek. Çünkü ona Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz tâlim etti ve o tâlim ile yürüdü, sonra bu tâlim ona intikâl edecek ve bunu o yürütecek.

Bizim yolumuz Tasavvuf üzerinde irşattır. Nitekim Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri: **"Allah-u Teâlâ onun şânını ve irşâdını yayacak."** buyuruyor. İşte bu, bu mânâyı taşıyor. Ve dikkat ederseniz Amerika'dan tutun, Almanya'ya, İngiltere'ye, Fransa'ya, diğer bir çok ülkelere, tâ Avustralya'ya kadar her tarafa yayılıyor. Bu **"İrşâd"** dünyayı kapladı. Bu ancak O'nun yayması ile mümkündür.

O'ndan gelen vekâlet devam ederken, şimdi ise irşâdını dünyaya yaydı!.. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şeriflerinde hiç kimsenin yapamadığı cihadı yaptıklarını haber verdiği bu mücâhidlerin, bu cihadı nasıl yaptıklarını, dünyaya bu **"Nûr"**u nasıl yaydıklarını, Hâtemü'l-velî'nin cihad durumunu Seyyid Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Fethu'r-Rabbânî"** adlı eserinde şöyle beyan buyuruyorlar:

**"Kim ki bu hâle ererse, artık Azîz ve Celîl olan Allah'ın kapısından onu hiçbir engel alıkoyamaz. Bayrağı indirilemez. Askeri mağlup edilemez. Hakk'ı haykıran sesi susturulamaz. Tevhîd kılıcı için bir hudud çizilemez. İhlâs adımları yürümekle yorulmaz. Hiçbir iş ona güç gelmez. Hiçbir kapı önünde kapalı durmaz, açılınca da kapanmaz. Bütün kapalı kapıların kanatları uçuşur, bütün yönler açılır. O Hakk Teâlâ'nın huzûruna varıncaya kadar, hiç kimse onu durdurmaya güç yetiremez!.." ("Fethu'r-Rabbânî", 60. Meclis)**

Allah-u Teâlâ Mürselât sûre-i şerifinin 4. Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

**"(Hakk ile bâtılın, hakikat ile dalâletin, doğru ile eğrinin) arasını ayırdıkça ayıranlara andolsun ki!" (Mürselât: 4)**

Allah-u Teâlâ'nın emir ve nehiyelerini ümmetlerine tebliğ eden peygamberlerle birlikte, onların vekilleri de bu Âyet-i kerime'nin şümûlüne girmektedir.

**"O, uzuna çok yakın orta boylu, pembe tenli bir kimsedir. Görünümü, pırıl pırıl parıldayan bir ay gibidir. En şerefli Arap soyuna ve nesline mensuptur, fakat görünüş itibâriyle daha çok Acem'leri anımsatır." (s. 75)**

Arap da değil, Acem de değil... Her ne kadar onlara benziyorsa da, Allah-u Teâlâ'nın yüzdeki verdiği parıltının ışıldaması, o apayrı bir iştir. Acemlerde o parlaklık yoktur, ayrı yaratmış Cenâb-ı Hakk...

**"Önünde neşredilmiş, açılmış bir bayrak vardır." (s. 16)**

Bu Allah-u Teâlâ'nın bir lütfudur. Allah-u Teâlâ hidâyeti dilediğine veriyor. İhvan olana ne mutlu, ancak nasipli kimse olur. Resulullah Aleyhisselâm'ı herkes gördü amma, kimisi ashâb oldu, kimisi **"Abdullah oğlu Muhammed"** olarak gördü, orada kaldı.

**"Fesad ateşinin sönmesi, ümmetin başı ile sonunun birleşmesi gibi kaziyyeler onun zuhûru ile meydana gelir." (s. 16, 18, 74)**

Öyle bir zaman geldi ki, nice türemeler üredi, Allah'lık dâvâsında bulunan firavunlar yine türedil.. Onu böyle bir zamanda gönderdi ve Allah-u Teâlâ'nın indirdiği "**Nûr**" ile, bu cihadçılar ile bu fesâdı ortadan kaldırdı.

Alevlenmiş bir zamanda bu "**Nûr**"u indirmesiyle, cihadçıların hareketiyle bu fesad ateşi söndü, putlar kırıldı, din kurucu bölücülerin hepsi yok oldu; sahte isalar, sahte mehdiler, sahte dâbbetü'l-arz'lar bir bir söndü. Ne üreme kaldı, ne türeme kaldı, ne de putlar kaldı, bitti artık... Allah-u Teâlâ fitne ateşini söndürdü, o isim ile onları söndürdü!..

Allah-u Teâlâ Mürselât sûre-i şerifinin 2. Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

**"Estikçe eserek (zararlıları) savurup atanlara andolsun ki!"** (Mürselât: 2)

Estikleri zaman ağaçları kökünden söken, izleri değiştiren rüzgârlar gibi, Dîn-i mübin'e gönül veren mücâhidler de şiddetle eserler, zararları ve zararlıları savurup atarlar. Bunlar da Allah tarafından gönderilenlerdir, bunların vazifeleri de budur.

Bu fesad ateşi söndükten sonra, bu mücâhidler "**Siyah Bayraklılar**" vasfını aldı, bunların meziyeti de ashâbın yerini tuttu, binâenaleyh ümmetin başı ile sonu birleşti!..

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri Allah-u Teâlâ'nın, âhir zaman müceddidi Hâtemü'l-evliyâ'yı göndermedikçe, onunla hüccet ve delillerini yeniden ayağa kaldırmadıkça kıyâmeti koparmayacağını on asır öncesinden müşâhade ederek şöyle buyurmuştu:

**"Allah Hâtemü'l-evliyâ'yı getirmediği dünya yıkılmaz. O ilâhî hücceti (âyet ve delilleri) ayakta tutar. O'nun makâmı mülkûn Melik'inde, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in makâmına en yakın makamdır. O'nun payı ise 'ferdiyyet', yâni 'teklik'tir."** ("Hatmü'l-Evliyâ", s. 441)

**"O'nun ilmi râsih, nasîbi yüce, Nûr'u apaçıktır; o, sırrı ve nasihati dile getirilir bir kimsedir."** (s. 73)

Onun ilmi "**İlmullâh**"tır, yâni ona ilim Allah-u Teâlâ tarafından gelir. O doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'nın ilmiyle, hilmiyle, desteğiyle yürüyor.

Nasîbinin yüce olması ise, Allah-u Teâlâ'nın böyle ayırmış olmasındandır.

**"Tıpkı resul ve nebîlerin diliyle söylediği gibi, Allah kullarına Hakk'ı onun diliyle söyler."** (s. 73)

O, tasarruf ederse, içinde O olursa, onun ağzına Allah kelâmını koyar, o da söyler, O'nun diliyle konuşur. O'nun lütfu olmadıkça mahlûktan hiçbir şey husûle gelmez.

**"Allah-u Teâlâ bütün muhteşemliğine rağmen onu halkın nazarından gizler."** (s. 16)

Elhamdülillâh!.. Her şeyi bahşetmiş, fakat perdeyi de çekmiş, kimse görmez.

Mevlânâ -kuddise sırruh- Hazretleri "**Bayraklılar**"ın öncüsü olan Hâtemü'l-velî'nin her fırsatta Allah yolunu târif edip, halkı Hakk'a ve istikâmete dâvet vazifesini yürütmesini apaçık bir kerâmet olarak zikretmiş; güneş gibi meydanda olan bunca kerâmetini halkın göremeyeceğini ifşâ ederek şöyle buyurmuştur:

**"Bunca kerâmetleri vardır da yine ululuklarını hiç kimsenin gözü görmez! Hem uludurlar, kerâmetleri vardır, hem de Allah haremindedir." ("Mesnevî", c. 3, s. 253, trc.: V. İzbudak)**

Bu gizlilik, Allah-u Teâlâ'nın gizlemesi sebebiyledir.

**"Belâların ve hâinliklerin ortalığı sardığı fitne zamânında, ihvânı ile birlikte Hakk'a bağlılığı gözetir ve bu hususta onlara öncülük eder." (s. 22)**

Bizim Hakk'la ilgimiz var, halkla ilgimiz yok... Onlar hangi fesad içine düşerlerse düşsünler, bizim onlarla ilgimiz yok. Herkes asâletinin icâbını yapar, yediği lokmanın icraatını yapar. Bunun için hiç kimsenin işine karışmıyorum, hiç kimseyi işime karıştırmak istemiyorum, âlemin çürük cevizlerini yutmak da istemiyorum, huzurumu bozmamak için...

**"...İhvânı ile birlikte Hakk'a bağlılığı gözetir ve bu hususta onlara öncülük eder."**

Çünkü **"Ashâb"** ile **"İhvân"** bu noktada birleşti. Sıddık olan ihvan için bu çok büyük bir müjdedir.

**"O, hiç bilmezken 'Hatemiyyet' mertebesiyle kemâl bulur." (s. 71)**

Rabb'imiz onu öyle tâyin etmiş. Bu Hakk'ın tâyini iledir, halkın tâyini ile değildir!

**"O'nun Hatemiyyet'i "Nûrun 'alâ Nûr"; yâni "Nûr üstüne Nûr"dur." (s. 15-16)**

Sâhibimiz öyle murâd etmiş...

Dikkat ederseniz bizim halkla hiç meşgûliyetimiz yok, çünkü bana Allah gerek! Eğer halka uyarsak her rüzgâra doğru dalga vururuz; hayır, biz hiçbir rüzgâra tâbi değiliz!..

---

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

## **TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ (10)**

### **Tasavvuf Yolu**

#### **İmam-ı Gazâlî ve Tasavvuf:**

İmâm-ı Gazâlî -kuddise sırruh- Hazretleri hicri beşinci asrın en büyük âlimlerindendi ve kendisine "Hüccetül-İslâm" ünvanı verilmişti. Zamanın en büyük ilim merkezi olan Nizamiye medresesi'nde yüzlerce talebe okutuyordu, yüzlerce âlim yetiştirdi. Yaşadığı devrin bütün ilimlerine vukûfiyet kesbetmişti.

Buna rağmen içindeki boşluğu dolduramıyordu, bir türlü tatmin olamamıştı.

Nihayetinde tasavvufa yönelmiş, on yıl kadar süren bir inziva hayatına çekilmiş, seyr-ü sülûk yolundaki zevki tattıktan sonra durumunu şu şekilde dile getirmiştir:



**"...Sonra kendi durumuma baktım. Bir de ne göreyim! Dünyevî alâkalar içine dalmış batmışım. Bu alâkalar beni her taraftan sarmışlar. Yaptığım işlerimi gözden geçirdim. Onların en güzelı tedris ve tâlim idi. Fakat bu sahada da ehemmiyetsiz, âhiret yoluna faydası olmayan ilimlerle meşgul olduğumu anladım. Tedris hakkındaki niyetimi yokladım. Onun da Allah rızâsı için değil, mevki ve şöhrat kazanmak gayesi ile olduğuna kanaat getirdim. Bu hâlimle uçurumun kenarında bulunduğuma, eğer durumumu düzeltmek için harekete geçmezsem ateşe yuvarlanacağıma kanaat getirdim."**

**"Yakinen anladım ki, sûfiler hakikaten Allah yolunu bulan kimselerdir. Onların gidişleri, gidişlerin en güzelidir. Gittikleri yol, yolların en doğrusu, ahlâkları ahlâkların en temizidir.**

**Dünyadaki bütün akıllı insanların akılları, hikmet sahiplerinin hikmetleri, şeriatın bütün teferruatını bilen zâhir ulemâsının ilimleri, onların gidişat ve ahlâkından bir şey değiştirmek ve yerine daha iyisini koymak üzere bir araya gelseler, buna muvaffak olamazlar.**

**Onların zâhir ve bâtınlarındaki hareket ve duyguların hepsi, Nübüvvet kandilinin nûrundan alınmıştır. Yeryüzünde ise nübüvvet nurundan başka hidâyet rehberi, nûr kaynağı yoktur." (El-munkizu min'ed-dalâl)**

Eğer insanlar bu nurdan istifade etseydi, onlar da İmam-ı Gazâlî -kuddise sırruh- Hazretleri gibi hakikati anlardı.

Ey kendinde varlık gören! Hücet'ül-İslâm olan İmâm-ı Gazali -kuddise sırruh- Hazretleri'nin bu durumundan ibret al da şu varlığından soyun. Gerçek mânâda yolu ara ve bul!

### **Bediüzzaman ve Tasavvuf:**

Bediüzzaman -kuddise sırruh- Hazretleri İstanbul'a geldiği yıllarda, Erenköy'de zamanın Mürşid-i kâmil'i Şeyh Muhammed Es'ad Erbilî -kuddise sırruh- Hazretleri ile görüşmüş ve intisab etmiştir. **"Yeni Said"** olarak kendisini tanıtmaması bu yıllarda olmuştur.

Mektubat adlı eserinin 29. Mektub'undaki 3. Telvih'te tarikat hakkındaki şu beyanları ne kadar arza şayandır:

**"Madem Adalet-i ilâhiyye böyle hükmeder ve hakikat dahi bunu hak görür; tarikat, yâni Sünnet-i seniyye dairesinde tarikatın hasenatı seyyiatına kat'ıyyen müreccah olduğuna delil: Ehl-i tarikat, ehl-i dalâletin hücumu zamanında imanlarını muhafaza etmesidir. Adî bir samimi ehl-i tarikat; sûrî, zâhiri bir mutefenninden daha ziyade kendini muhafaza eder. O zevk-i tarikat vasıtasıyla ve o muhabbet-i evliya cihetiyle imanını kurtarır. Kebâirle fâsık olur, fakat kâfir olmaz; kolaylıkla zındıkaya sokulmaz. Şedit bir muhabbet ve metin bir itikad ile aktab kabul ettiği bir silsile-i meşâyihî, onun nazarında hiçbir kuvvet çürütemez. Çürütemediği için, onlardan itimadını kesemez. Onlardan itimadı kesilmezse, zındıkaya giremez. Tarikatta hissesi olmayan ve kalbi harekete gelmeyen, bir muhakkik âlim zat da olsa, şimdiki zındıkların desiselerine karşı kendini tam muhafaza etmesi müşkülleşmiştir.**

**Bir şey daha var ki: Daire-i takvâdan hariç, belki daire-i İslâmiyet'ten hariç bir suret almış bazı meşreblerin ve tarikat namını haksız olarak kendine takanların seyyiatıyla, tarikat mahkûm olamaz. Tarikatın, dini ve uhrevî ve ruhânî çok mühim ve ulvî neticelerinden sarf-ı nazar, yalnız Âlem-i İslâm içindeki kudsî bir rabîta olan uhuvvetin inkişafına ve inbisatına en birinci, te'sirli ve hararetili vasıta tarikatlar olduğu gibi, âlem-i küfrün ve siyaset-i hıristiyanıyyenin, Nur-u İslâmiyeti söndürmek için müdhiş hücumlarına karşı dahi, üç mühim ve sarsılmaz kal'a-i İslâmiyye'den bir kal'asıdır.**

**Merkez-i Hilâfet olan İstanbul'u, beşyüz elli sene bütün âlem-i hıristiyanıyyenin karşısında muhafaza ettiren, İstanbul'da beş yüz yerden fıskıran envâr-ı Tevhid; ve o Merkez-i İslamiye'deki ehl-i imanın mühim bir nokta-i istinadı, o büyük camilerin arkalarındaki tekkelerde**

**"ALLAH, ALLAH!" diyenlerin kuvvet-i imaniyeleri ve Mârifet-i İlâhiyye'den gelen bir muhabbet-i ruhanî ile cuş u huruşlardır.**

**İşte ey akılsız hakimiyet-füruşlar ve sahtekâr milliyet-perverler! Tarikatın, hayat-ı içtimaiyenizde bu hasenesini çürütecek hangi seyyiatlardır, söyleyiniz?" (29. Mektup)**

.

Dokuzuncu telvih'te Tarikat-ı aliye'nin faydalarından bahsetmekte ve şöyle buyurmaktadır:

**"Üçüncüsü: Âlem-i berzah ve âhiret seferinde, tarikat silsilelerinden bir silsileye iltihak edip ve o kafiye-i nuraniye ile ebedü'l-âbâd yolunda arkadaş olmak ve yalnızlık vahşetinden kurtulmak ve onlarla dünyada ve berzahta mânen ünsiyet etmek ve evham ve şübehâtın hücumlarına karşı onların icmâına ve ittifakına istinad edip, herbir üstadını kavî bir senet ve kuvvetli bir burhan derecesinde görüp, onlarla o hatıra gelen dalâlet ve şübehâtı def etmektir."**

.....

**"Yedincisi: Sülûk-ü tarikatın en mühim şartı, en ehemmiyetli neticesi olan ihlâs vasıtasıyla, şirk-i hafiden ve riyâ ve tasannu gibi rezâilden halâs olmak ve tarikatın mahiyet-i ameliyesi olan tezkiye-i nefis vasıtasıyla nefis-i emmârenin ve enâniyetin tehlikelerinden kurtulmaktır."**

---

[/ Hakikat'te Bu Ay / Diğer Sayılar / Ana Sayfa /](#)

## İSLÂM İLMİHALİ

### Allah-u Teâlâ'ya İnanmak

• Büluğ çağına eren akıllı her insanın, Allah-u Teâlâ'nın varlığına ve birliğine iman etmesi farzdır. Dini tebliğden haberi olmayan insanlar bile, O'nun varlığını ve birliğini akılları ile bulmakla mükelleftirler. Çünkü Allah-u Teâlâ insanları, kendisini bulacak ve inanacak bir kabiliyette yaratmıştır, bu inanç insanın fitratında vardır.

Allah-u Teâlâ'yı inkâr edenlerin bile, başları dara geldiği zaman yine Allah-u Teâlâ'ya yöneldikleri görülmektedir.

Bu hususta Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

**"Gemiye bindikleri zaman dini yalnız O'na has kılarak Allah'a yalvarırlar. Fakat kendilerini karaya çıkararak kurtarıncaya, bir bakarsın ki hemen şirke koşarlar." (Ankebut: 65)**

• Güzeli çirkinden, iyiyi kötüden, hakkı haksızlıktan ayırabilecek bir istidatta yaratılan insan, o büyük iman hakikatını da bulabilecek kabiliyettedir. Çünkü güzelde, iyide hep O vardır ve yaratılışın gayesi de zaten O'dur.

İman ve ibadet etme gücünde yaratılan insanoğlu, Allah-u Teâlâ'nın rahmetinin muktezası olarak da Peygamberler vasıtası ile takviye edilmişlerdir. Dini hükümleri bilebilmek için ilâhi hitaba ihtiyaç vardır.

• Zerreden küreye kadar kâinatta her şey Allah-u Teâlâ'nın varlığına şehâdet etmektedir.

Âyet-i kerime'de:

**"De ki: Göklerde ve yerde neler var, baksanıza!"** buyuruluyor. (Yunus: 101)

Diğer Âyet-i kerime'lerde ise şöyle buyuruluyor:

**"Onlar üstlerindeki göğü nasıl yapmışız, donatmışız bir bakmazlar mı? Onda hiçbir çatlak da yok!**

**Yeryüzünü de döşedik ve oraya sâbit dağlar yerleştirdik, orada her güzel türden çift çift bitirdik.**

**Allah'a yönelen her kula gönül gözünü açmak ve ibret vermek için (Bunları yaptık.)"** (Kaf: 6-7-8)

Yarattıklarının seyrine doyulmaz, hakikatine erilmez. Âlemdeki akıllara durgunluk veren şeyler, O'nun kudretinin eserleridir.

Gökler, yıldızlar O'nun emriyle durmakta, rüzgârlar O'nun emriyle esmekte, denizler O'nun emriyle dalgalanmakta, mevsimler O'nun izniyle gelip gitmektedir.

O Allah ki; geceyi dinlenmemiz için karanlık, gündüzü de çalışmamız için aydınlık yapmıştır.

Eğer geceyi kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirseydi, yeryüzünü O'ndan başka kim aydınlatabilirdi? Gündüzü kıyamet gününe kadar uzatsaydı, geceyi O'ndan başka bize kim getirebilirdi?

O bize bütün bu ihsan ve ikramları verirken, hiçbir karşılık da talep etmedi. Sadece kendisini tanımamızı ve kulluk yapmamızı istedi.

Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurdu:

**"İşte Rabb'iniz Allah budur, O'ndan başka ilâh yoktur. O, her şeyi yaratır. Öyleyse O'na ibadet edin, O her şeye vekildir."** (En'âm: 102)

• Müslümanlıktaki Allah inancını, Allah-u Teâlâ'nın varlığını ve birliğini **"İhlâs"** sûre-i şerifi en güzel ve en kâmil bir mânâda beyan etmektedir:

**"De ki: O Allah bir tektir. Allah Samed'dir, her şey O'na muhtaç, O ise hiçbir şeye muhtaç değildir. Doğurmamış, doğurulmamıştır. Hiçbir şey O'nun dengi ve benzeri değildir."**

**"Bir tek"** mânâsına gelen **"Ehad"** lâfzı, Zât-ı ilâhî'ye ait has bir sıfat olup, başka hiç kimse hakkında kullanılmaz. Çünkü Allah-u Teâlâ zâtında birdir ve tektir.

Sıfatlarında birdir, hiçbir sıfatının benzeri başkasında yoktur. Mahlûkatta, bilhassa insanlarda O'nun sıfatlarının benzeri değil nişâneleri vardır. O nişânelerden Allah-u Teâlâ'nın ilâhi sıfatları sezilir ve iman edilir. Fiillerinde birdir, yaratmakta, yarattıklarını idâre etmekte yardımcıya ihtiyacı yoktur. İsimlerinde birdir, Esmâ-i hüsnâ'sında hiçbir isimde hakiki mânâsıyla benzeri yoktur.

Allah-u Teâlâ şerefi en üstün olan Şerif'tir, azameti en yüce olan Azîm'dir, hilmi en mükemmel olan Halîm'dir, ilmi en mükemmel olan Âlim'dir. Her türlü şeref ve yücelikte mükemmelin kendisidir. O'ndan başkası için bu sıfatlar kullanılmaz.

• **"Kul hüvallahu ehad"** Âyet-i kerime'sinde insanların üç sınıfına ve bu sınıfların mertebelerine işaret edilmiştir.

**"Hüve"**, **"İşte O!"** demektir. O ise hitap eden ile hitap edilen arasında malum olan şeydir. Bu **"Hass'ül-has"** olanların mertebesidir. Çünkü ârifler mârifetullah için delile muhtaç olmadıklarından, onlar için işâret kâfidir.

Daha sonra "Has" insanların mertebesine işaret için **"Allah"** lâfza-i celâli zikrolunmuştur. Zira onlar Allah-u Teâlâ'yı delillerle ispat etmeye çalışırlar. Yarattığı mahlûkatın yaratılışlarındaki ince sanattan Hâlik-ı Azimüşan'ın varlığına intikal ederler.

"Avam" halkın mertebesine işaret için de **"Ehad"** lâfzı gelmiştir. Çünkü onların anlayış kabiliyetleri diğerleri gibi olmadığından, şirke düşmemek için, Allah-u Teâlâ'nın vahdaniyetini, birliğini ifade eden **"Ehad"** lafzı zikredilmiştir.

Hükümlerinde birdir, hakimiyet O'nun şânıdır.

**"Allah Samed'dir"** Ehadiyet sıfatı ile muttasıf olan Allah-u Teâlâ, bütün mahlûkatın ihtiyaç ve isteklerinde yegâne mercidir.

O öyle bir Allah ki;

İnsanı yoktan var etti, sayılması imkânsız olan çeşit çeşit nimetler verdi, onu kendi mülkünde yaşatıyor, her işini görüyor, her ihtiyacını gideriyor.

Bütün istek ve ihtiyaçları O verir. İhtiyaçlar yalnız ve yalnız O'ndan talep olunur. Dilekleri yalnız ve yalnız O yerine getirir.

Dilekler çoğaldıkça ihsan ve keremi de çoğalıyor. Hâcetler arttıkça in'am ve ikramı da artıyor. İyilik ve güzellikleri bitmez tükenmez.

Âyet-i kerime'sinde:

**"Kendisinden isteyebileceğiniz her şeyi size vermiştir."** buyuruyor. (İbrahim: 34)

Sıkıntılı ve darlıklı günlerde kendisine başvuru kapı O'nun kapısıdır. Her şeyden ve herkesten müstağni olan, her şeyin ve herkesin kendisine muhtaç olduğu zât O'dur. Cömertliği, lütufkârlığı son haddine ulaşmış olan ilâh O'dur. O'nun izni ve emri olmadan hiçbir iş hükme bağlanmaz.

O öyle bir Allah ki **"Doğurmamış, doğurulmamıştır."** Çocuğu, babası, eşi olmaktan münezzehtir.

Yahudiler **"Üzeyr Allah'ın oğludur."** Hıristiyanlar da **"İsâ Allah'ın oğludur."** dediler. Arap müşrikleri ise **"Melekler Allah'ın kızlarıdır."** diyerek **"Ehadiyet"** akidesini bozdular ve **"Tevhid inancı"**na aykırı bir yol tuttular. Bu iftiralardan dolayı Allah-u Teâlâ'nın ilâhî gadabına mâruz kalmışlardır:

**"Onlar o Rahman olan Allah'a bir evlât isnad ettiler diye, bu sözlerinden dolayı neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak, dağlar dağılıp çökecekti. Oysa Rahman olan Allah'a çocuk isnad etmek asla yakışmaz."** (Meryem: 90-91-92)

Müslümanlar ise **"Lem yelid velem yûled"** itikadı ile bu bozuk inançlardan tamamen kurtulmuşlardır.

Allah-u Teâlâ İhlâs sûre-i şerifinin sonunda **"Hiçbir şey O'nun dengi ve benzeri değildir."** fermânı ile, ilâhî sıfatlarının hepsinin neticesini beyan buyurmuştur.

Allah-u Teâlâ ezelf ve ebedfidir. Zâtının evveli ve âhiri, dengi ve benzeri olmadığı gibi; sıfatlarının da öncesi ve sonrası yoktur.

O'nun bir ve Samed olması; doğurmadığını, doğurulmadığını, dengi ve benzerinin olmadığını göstermektedir.

Binâenaleyh İhlâs sûre-i şerifi "**Tevhid akidesi**"nin özünü ihtiva etmektedir. İslâm'da ayrı bir önemi olması sebebiyledir ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde:

**"Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki İhlâs sûresi Kur'an'ın üçte birine denktir."** buyurmuşlardır. (Buhârî)

Bu sûre-i şerif'in bir çok isimleri vardır.

Beyan ettiği gerçekleri benimseyip inanan kimse dininde ihlâs sahibi olduğu, bu inançla ölen kimseyi de cehennemden halâs ettiği için **Sûre-i ihlâs** denmiştir.

**Sûre-i tevhid:** Allah-u Teâlâ'nın varlığını, birliğini, eşi benzeri ortağı olmadığını beyan eder.

**Sûre-i tecrid:** Allah-u Teâlâ'yı Zât-ı ecell-ü Â'lâ'sına yakışmayan bütün noksan sıfatlardan ayırıp, kemâl sıfatları ile vasıflandırır.

**Sûre-i mârifet:** Mârifetullah bu sûre-i şerif'in mânâsına tamamıyla vâkif olmakla tanımlanır.

**Sûre-i velâyet:** Bu sûre-i şerifi kemâl-i edeble okuyan, tebliğ ettiği mânâlara nüfuz eden kimse velâyet makamına yükseltilir.

**Sûre-i nûr:** İnsanların gönüllerini nûrlandırır.

**Sûre-i muhzar:** Bu sûre-i şerif okunduğunda işitmek için melâike-i kiram hazır olur, kemâl-î edeple dinlerler.

**Sûre-i esas:** Bu sûre-i şerif'in mânâsı dinin esasını teşkil eder. Gökleyle yer bu sûre-i şerif'in esasına üzerine kurulmuştur.

**Sûre-i necat:** Okuyanı dünyada şirk ve küfürden, ahirette cehennemden necata sebep olur.

**Sûre-i samed:** Bu sûre-i şerif Allah-u Teâlâ'nın mutlak ganî olduğunu; her şeyin ve herkesin O'na muhtaç olduğunu, O'nun ise hiç kimseye muhtaç olmadığını anlatır.

**Sûre-i berâet:** Bu sûre-i şerifi okuyan bir zât için Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz "**Gerçekten bu adam şirkten beri oldu.**" buyurmuşlardır.

.

**"Kâfirun"** sûre-i şerifinde "**Sizin dininiz size benim dinim bana.**" buyurularak, "**Tevhid**" ile "**Şirk**" arasındaki her türlü yakınlık, araya bir çizgi konularak kestirip atılmıştır.

Bu sûre-i şerif'te ise İslâm'ın getirdiği Tevhid akidesi bütün açıklığı ile zihinlere nakşedilmiştir.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz her gün sabah namazının sünnetini edâ ederlerken bu iki sûre-i şerifi okurlardı.

## Yapmak İstedikleri Şey; "Devletsiz Bir İslâm Dünyası"dır!

**Küresel bir tepişme var. "Küresel Çete" bizi bu tepişmede kendi yanında kullanmak istiyor. Halbuki bu "çete"nin bizim için de bir planı var!**

Türkiye konumu itibari ile ekonomik, siyasî, askerî bütün küresel gelişmelerden bir şekilde etkileniyor, ve bu gelişmeleri etkiliyor.

Rus Genelkurmay Başkanı "Partnerlerimiz" diye tabir ettiği Batı blokunu nükleer silah kullanmakla tehdit ederken; yahut Amerika Ortadoğu petroleri için taşeron ararken; veya Amerika Darfur'a müdahale edip etmemeyi tartışırken; ya da Fransa Kıbrıs'ta bir üs kurmayı hayal ederken; ve hatta küresel kumar ve faiz şebekesi pozisyonunu tayin etmeye çalışırken Türkiye bir şekilde masanın üzerine geliyor.

Bu yüzden ülke olarak bütün küresel gelişmeleri takip etmek, küresel güçlerin plan ve oyunlarını tahmin etmek gibi ağır bir sorumluluğumuz var.

Bu tahminleri yapabilmek için birinci olarak küresel güç merkezlerinin ismini doğru saymamız ve etkilerinin çerçevesini doğru analiz etmemiz gerekiyor. İkinci olarak direkt veya dolaylı olarak Türkiye'yi etkileyen hususlarda ne gibi bir planları olduğunu ortaya koyabilmemiz lazım.

### **Küresel Güç Merkezleri:**

Son yıllarda ABD'nin akıl ve mantıkla bağdaştırılmaz işgal ve hareketleri artık iyice ortaya çıkarmıştır ki, dünyayı yönetmek, şekillendirmek, sömürmek isteyen güçler devletlerden ibaret değildir. Bu konularda birçok kitaplar da yazıldı. Kimisi "Gizli Dünya Devleti" dedi, kimisi "İllimunati" dedi. Ancak herkes gizli ve etkili bir örgütlenmenin varlığına işaret etti.

Dikkat ederseniz "Dünyanın süper gücü" diye diye bir yere koyamadıkları Amerika kendi ulusal çıkarlarını heder etme pahasına İsrail ve yahudi çıkarlarına hizmet etmeye çalışmaktadır.

Hususiyetle Amerika'yı ve Batı kaynaklı küresel sermayeyi yönlendiren gücün Amerika ve İsrail'de konuşlu bulunan gizli bir yahudi komitesi olduğunu tahmin etmek mümkündür.

İsrail ve Amerika; küresel yahudi sermayesi (finans sektörü, petrol, ilaç, kimya, silah sanayii, filim endüstrisi, medya); dünyadaki hemen bütün ülkelere yayılmış olan semitik-masonik tarikat ve gizli teşkilatlar bu komitenin altındadır.

Şubat ayında Ortadoğu turuna çıkan Bush İsrail'de uçaktan iner inmez yaptığı konuşmada "Ülkelerimiz arasındaki ittifak, İsrail'in bir yahudi devleti olarak güvenliğini teminat altına alıyor." ifadesini kullandı.

Bir kısmımız Osmanlı'yı "Ümmet devleti" diye aşağılarken adamlar Osmanlı'dan yüz yıl sonra bunları söylüyor.

Amerika ve İsrail bu komiteye bağlıdır. Küresel yahudi sermayesi bu komitenin tabi üyesidir.

Sömürge yıllarından kalma hıristiyan Avrupa-Amerika sermayesine hükmeden aristokrat sınıf bu komite ile kavga etmeyi göze alamadığı için komitenin dümen suyuna girmiştir.

Dünyadaki bu küresel gücün etkisi doğu ülkelerinin inkişafı ve sermaye birikimi sebebiyle sarsılmaktadır. Dünya yeni bir devreye girmiş bulunmaktadır. Yaşanan gizli savaşları ve mücadeleleri analiz eden birçok yorumcu önümüzdeki yıllarda büyük çöküşler ve büyük savaşlar beklediklerini söylemektedir.

Bu komitenin esas gücü para ve medya gibi değerlere hükmetmesinden gelmiyor. Esas güç gizli ve örgütlü hareket etmelerinden geliyor. Paraya, medyaya hükmeder hale gelmeleri de bu örgütlü ve gizli teşkilatlanmanın bir ürünüdür. Dünyanın hemen her ülkesinde menfaatine düşkün, kiralık kimseleri kurdukları paravan gizli örgütlerle ana merkeze bağlamışlardır. Bu şekilde ülkelerin siyasetinde, milletlerin geleceğinde söz sahibi olabilmişlerdir.

Dünyada devlet mekanizmasına ve toplumsal düzene fazla nüfuz edemedikleri bazı ülkeler var. "Bağımsız ülke" sıfatını sadece bu ülkeler hak ediyor. Çin, Rusya, İran rakip devlet konumundalar. Almanya, Japonya, ortada hareket ederken, İngiltere, İsveç gibileri kendilerini bunların yanında konumlandırmışlardır.

Almanya, Japonya gibi ülkeler ise İkinci Dünya Savaşı'nın yenik devletleri olmaları hasebiyle kendilerini rakip olarak konumlandırmaya cesaret edemedikleri için bağımsızlıkları sınırlı kalmaktadır.

Bu saydığımız ülkelerin en büyük ortak özelliği kendi ülke yönetimini kendi çıkarlarına göre konumlayabilmeleridir.

Japonya'da yıllar sonra biraz milliyetçi bir karakterin (dışarıya asker göndermek gibi Japonya'ya ait tabuları yıkmak üzere) başbakan olması, Almanya'da Amerikan muhalifi sol iktidarın yerini Merkel'e terketmesi veyahut İngiltere'nin Bush'un maymunu lakaplı başbakanı Blair'in bugün-yarın diye diye yakın zamanda yerini ABD'ye daha soğuk olduğu söylenen İskoç kökenli Gordon Brown'a terketmesi (İskoçya'da bağımsızlık taraftarı kuvvetli bir parti olduğunu da hesaba katın) gibi olayları siz sıradan iktidar değişimleri olarak da okuyabilirsiniz.

Çin'deki iktidar değişimlerinde kimsenin gıki çıkamıyor. Biraz Rusya'yı karıştırmaya çalışıyorlar. Orada da Putin ipleri iyice ele aldı. Çin çatışma dili kullanmadan derinden ve hızlı gidiyor. Rusya bu küresel çete kendi hinterlandına fazlasıyla müdahil olduğu için daha agresif ve hırçın. Rus-Amerikan gerginliğini iyi takip etmek lâzım.

Fransa "büyük devlet"çilik oynamayı seviyor. Ancak kendi iktidarını kendi dizayn etme becerisi yok. Vatikan gibi küresel bir şebeke dahi aynı şekilde. Adamlar buralara bile nüfuz edebiliyorlar. (Laik Fransa'nın yahudi başkanı Sarkozy Vatikan'a gidip Papa'nın katıldığı bir törende "Onursal piskopos" ünvanı aldı.)

Tabir caizse küresel bir tepişme başladı.

### **Küresel Tepişme'nin Sonu:**

Çin elindeki büyük döviz rezervi ile ABD'nin en korkulu rüyalarından. Çin dolardan vazgeçme niyetini açıkladı. Amerika'ya destek Sarkozy'den geldi. Fransa "Bu savaş demek" dedi, Çin geri adım attı. Suudi Arabistan körfez sermayesinin de desteği ile 1 trilyon dolara yakın bir fon oluşturup bunu yönetme planları yapıyor. Bush, Sarkozy soluğu Arabistan'da aldı. İran, Rusya, Venezuela dolarla petrol satışını durdurdu. Amerika çöküşü durdurmaya çalışıyor. Ancak küresel sanal ekonomi tıkanma noktasına geldi. Hemen tüm işaretler ve yorumlar 2008 yılının zorlu geçeceğini gösteriyor.

Biraz da bu yüzden Amerika'nın yeni bir savaş başlatma ihtimali kuvvetli.

TÜSİAD Başkanı bile "Dünya ekonomisi krize doğru gidiyor, tartışmaları bırakalım diye açıklama yaptı.

### **Küresel Çete'nin Ortadoğu Planı:**

Küresel çetenin bir Ortadoğu planı var. Ve bu plan küresel tepişmenin en büyük sebeplerinden birisi.

Türkiye kendisini de ilgilendiren bu planın "Büyük Ortadoğu Projesi"nin eş başkanı.

Şimdi bu plan nedir? Onu ortaya koymamız lâzım.

### **"BOP", "Devletsiz Bir İslâm Dünyası" Projesidir:**

Şimdi şu Ortadoğu projesi falan filan denilen projeyi anlamaya ve anlamlandırmaya çalışan insanların anlayamadığı bir şey var.

Adamlar İslâm dünyasında, Ortadoğu'da bölgesel bir güç ya da kuvvetli bir devlet istemiyorlar. Afganistan'da, Irak'ta yapılan, Pakistan'da epey yol katedilen, İran'da yapılmak istenen, Pakistan'da yapılanın bir benzeri Türkiye'de bir türlü becerilemeyen plan bu: Devletsiz veyahut küçük devletlere bölünmüş bir İslâm dünyası.

Irak'ta işlerin bir türlü yoluna girmeyişinin en büyük sebebi de bu. Amerikan bürokrasisi işgal edilen bir yerdeki devlet düzeninin devamı için ne yapılması gerektiğini çok iyi biliyor. Bu konuda tecrübesi var. Ancak Irak'ta Baas partisi mensubu bahanesi ile bütün devlet memurlarını işten attılar. Geriye ortada kaos kaldı. Dolayısı ile bugünkü durumun bilinçli bir tercih olduğunu söylemek zorundayız.

"Büyük Kürt Devleti" çalışmalarının da tek bir sebebi olabilir: Aynı Amerika'da olduğu gibi bu devletin bütün hayat damarlarını ellerinde tutarlar, ancak o zaman böyle bir devlete izin verirler.

Böyle bir imkân bulamazlarsa Kürtlere diyecekleri ilk şey "Biraz şöyle çekilin, Ermenilere yer açın." demek olacaktır.

Türkiye'ye dış geçirmekte zorlandıkları için bu plan biraz aksadı. Şimdi ikinci yolu deniyorlar. Dost görünmeye çalışıyorlar. Biz de balıklama atlıyoruz. Amerika ağızımıza petrol çaldı, uranyum çaldı diye seviniyoruz.

Pakistan'da bilerek-bilmeyerek Müşerref'in ayağına sabun koyduk. İran meselesi ona keza.

Bu küresel çeteciler karşılarında sağlam duran ülkelere dış geçiremiyor. Bunlardan korkup da anlaşmaya çalışanlara ise bir güzel nüfuz ediyorlar. Elini veren kolunu kurtaramıyor. Biz elimizi Amerika'ya verdik, bakalım arkasından ne gelecek?

Bu "Batı" denilen sömürgeci vahşilerin, "Çatal dilli beyaz adam"ın ne zaman sözünde durduklarını gördünüz ki?



## Emperyalizm Pakistan'ın Yakasını Bırakmıyor!

Dünyayı yöneten "Çete"; "**Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)**" adıyla İslâm Dünyası'na karşı başlattığı "**Haçlı Savaşları**"nı bütün kını ile ülkeleri kana bulayarak devam ettiriyor. Akla gelen değişik kirli oyunları oynuyor, yeni figüranlarla iktidarları deviriyor, kaos ortamı oluşturuyor; dün alaşağı ettiği kimse ve grupları günü gelince yeniden sahneye sürüyor.

BOP; ABD Dışişleri Bakanı Rice'ın ifadesiyle; "*Fas'tan Afganistan'a kadar 22 ülkenin sınırlarının değiştirilmesidir.*" Eylem alanı olarak resmen ilan edilen bu sınırların içine ABD kaynaklarına göre 27 ülke ilk planda dahil edilmiştir. Afganistan, Pakistan, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri, Cezayir, Fas, Moritanya, Somali, Suudi Arabistan, Suriye, Tunus, Ürdün, Yemen, Sudan, Türkiye... Hindistan sınırından Fas'a kadar olan coğrafya BOP'un faaliyet alanıdır.

BOP'un temel amacı İslâm Dünyası'nı siyasi, iktisadi, kültürel açıdan sömürgeleştirmek, esaret altına almaktır.

BOP'un başı çeken aktörlerinin İsrail, ABD, AB olduğu malumdur. Esas gayelerinin ise "Büyük İsrail Projesi" olduğu gizlenen bir gerçektir. İnan-ABD restleşmesi, Irak'ın işgal edilişi, PKK'nın bizzat Amerika ve Avrupa tarafından İsrail direktifleri doğrultusunda beslenmesi-kullanılması, Afganistan'ın yağmalanması ve Pakistan'da istikrarsız bir ortamla; Çin, Rusya, Hindistan, İran bloklaşmasına set çekmek amaçlardan birisidir.

Önemli bir potansiyel güç olarak gelişme gösteren Rusya; yüzyılın en dinamik gücü olarak görülen, hızla kalkınan, nükleer güce sahip Çin; bilgisayar yazılım piyasasındaki başarısıyla dikkat çeken Hindistan ve nükleer çalışmaları ile gündemde olan İran özel bir yaklaşma içinde bulunuyorlar. Ayrıca Rusya, Çin ile Orta Asya Türk Cumhuriyetleri'nin de içinde bulunduğu Şanghay İşbirliği Örgütü bu yaklaşmayı pekiştiriyor.

Afganistan bu ülkelere karşı bir tampon bölge olarak işgal edildi. Orta Asya için enerji koridoru oluşturmak için Afganistan'la birlikte Pakistan da stratejik bir öneme sahip.

Afganistan, ABD tarafından El Kaide Örgütü bahane edilerek 11 Eylül sonrasında işgal edildi. Kasım 2001'den itibaren işgal altında tutulan Afganistan tamamen harabeye döndürülmüş bulunuyor. Bahane edilen El Kaide örgütü ne bitirilebildi, ne de Taliban hareketi Afganistan üzerinden atılabildi. Zaten iki örgüt de ABD-CIA patentli idiler. ABD yanına aldığı NATO üyesi ülkelerle bu ülkede istediği başarıyı(!) yakalayamadı. Irak'a 160 bin asker gönderen ABD; Afganistan'da bulunan NATO gücüne ait 50 bin kişilik işgal gücünün içinde 28 bin askeri bulundurmaktadır.

Kâbil'deki kukla başkan Karzai; Pakistan'ı Taliban'a destek vermekle suçluyor. Karzai şimdilik işi götürmektedir. Pervez Müşerref'e El Kaide ve Taliban'ın temizlenmesi için destek verilmişti. Pakistan içindeki radikal medrese ve örgütlerin faaliyetlerine son verilmesi amaçlanmıştı. Afganistan işgalinin başarılı olması ve Pakistan'ın ABD'nin denetiminde olması gerekiyordu. Savaş yaşanan bir coğrafyanın tam ortasında Pakistan'ın elinde bulunan nükleer silâhlar mesele olabilirdi. Öyleyse Pakistan denetimsiz, kontrolsüz bırakılamazdı. Müşerref ülkesinde Amerika'nın istekleri doğrultusunda operasyonlar başlatmıştı. Pakistanlıların büyük tepkisine sebep olan bu hareketleri ABD desteklemekteydi.

Nihayetinde Müşerref 11 Eylül saldırısının ardından ABD'nin esas gayesini anlamış olarak, stratejileri çözerek dönüş yapmaya başladı.

Müşerref 2006 yılında Amerika'ya yaptığı ziyarette Bush'la TV kameraları karşısında tartışmış ve Bush'un: *"Eğer radikal dincileri temizlemezseniz, Pakistan'ı taş devrine çeviririz."* tehdidine; *"Biz bağımsız bir ülkemiz, bize kimse uşaklık yaptıramaz."* cevabını vermiş ve neticede ABD'nin niyetini anlamıştı. ABD, Müşerref'i defterden silmişti, ajanlar ve etkili adamlar Pakistan içinde cirit atmaya başladılar. Sonra Butto pazarlandı. Müşerref'le planlar yürümediği anlaşılıyordu. Pakistan Müslüman bir ülke olarak kaosa sürüklenmeliydi. Ülkede idari, siyasi ve iktisadi istikrarsızlık son noktaya getirildi. Müşerref'le kurumlar arasında gerginlikler oluşturuldu. Medreseler ve dini okullarda olaylar başlatıldı. Yönetime karşı halk isyana teşvik edildi. Pakistan'da olağanüstü hal ilan edildi.

Bilindiği gibi Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra Afganistan'daki mücahit gruplar birbirlerine girmeye başlamışlardı. Sovyetleri CIA ve Pakistan istihbaratı ISI'nın desteği ile Afganistan'dan kovulan mücahitler artık birbirleriyle savaşmaya başlamışlardı. Afganistan'daki bu durumdan endişelenen ABD ülkeyi istikrara kavuşturma işini ISI ve Benazir Butto'ya havale etti. Bunların arasında o zaman Tuğgeneral rütbesindeki Pervez Müşerref de vardı. ISI yöneticileriyle birlikte Taliban yönetimi kurulmuştu.

Pakistan'da ABD oyunu devam etmekteydi. Eski başbakanlardan N. Şerif *"Pakistan milleti hep çorba içmeye mahkum olsa bile nükleer denemeleri yapacağız."* demişti. Denilen oldu. Daha evvel 1974'te Zülfikar Ali Butto: *"Gerekirse ot yeriz ama yine de nükleer silâh yapacağız"* demişti.

Pakistan nükleer silâha sahip olmamalıydı. 28 Mayıs 1998 yılında Pakistan her türlü tehdite, şantaja, baskıya rağmen; ABD, İsrail ve Batılı liderlere rağmen nükleer silâh sahibi olmayı başarmıştı. Amerika, Pakistan'ın nükleer silâh edinmesini engellemekte kararlı idi ama olmadı, beceremedi, Pakistan'ı durduramadı. Pakistan; Hindistan nedeniyle bu silâha sahip olmalıydı, Çin'in yardım ve desteği ile başardı.

Artık dünyanın sayılı nükleer güçlerinden birisi olan Pakistan'da kaos ortamı oluşturulmuştu. Bu silâhlar Taliban, El Kaide gibi örgütlerin eline geçmemeli idi. Batılı ülkeler bundan çok çekinmekte. Müşerref de Kasım ayında yaptığı bir açıklamada kargaşa ortamında kontrolün riskli hale geleceği uyarısında bulunmuştu.

1999'da General Müşerref askeri darbe ile Navaz Şerif'i iktidardan uzaklaştırdı, sürgüne gönderdi, Butto da bu kervana katıldı. İngiltere ve Kanada'da sürgün hayatı yaşadı. Müşerref, ABD tarafından Taliban ve El Kaide'ye karşı kullanılmak üzere verilen 5 milyar doları değişik yerlerde kullandı.

Butto bu arada Pakistan'a dönerek ABD ile; *"Ordu içindeki Taliban yanlısı generalleri temizleyerek ülkedeki tüm Taliban ve din okullarını kapatmayı... Pakistan ve Afganistan kökenli (Paştun) Taliban ile Arap kökenli El Kaide'nin arasını açmayı... Pakistan-Afganistan sınırında büyük bir operasyon yaparak Bin Ladin'i yakalamayı ve başkanlık seçimi öncesinde Başkan Bush'a hediye olarak vermeyi..."* vaat etmişti. Olmadı, kimin tarafından yapıldığı anlaşılmayacak bir şekilde öldürüldü.

İngiliz Gazetesi Times Butto'nun öldürülmesiyle ilgili çarpıcı bir açıklama yapmıştı. Buna göre; *"Butto, mitingden hemen sonra ABD'li senatörler Patrick Kennedy ve Arlen Specter ile buluşacaktı. ABD senatosunun dış operasyonlar komitesinin bu iki üst düzey ismine gizli belgelerin yer aldığı bir kritik rapor sunacaktı. Rapor, Pakistan İstihbarat Servisi ISI'nın, ABD'den alınan paraların terörle mücadele yerine bu hafta yapılacak genel seçime hile karıştırmakta kullanıldığını kanıtlıyordu... Ancak Butto, mitingden sağ kurtulamadı, ABD'li senatörlerle buluşamadı, elindeki bu gizli belgeleri onlara veremedi..."*

Hindistan; Pakistan için tetikte bekliyor, ABD; İran için saldırı hesapları yapıyor.

Irak'ı parçaladıktan sonra İran ve Suriye'yi hedef tahtası yapan ABD; Pakistan'ın Rusya ile yakın işbirliğini bahane ederek ülkeyi karıştırmayı sürdürmektedir. Aylardır Pakistan kaynamaktadır. Öldürmeler, bombalamalar, yağmalamalar, saldırılar sürmektedir. ABD, karışıklıklar çıkararak müdahale zemini oluşturmaktadır. BOP'un ana hedeflerinden birisi de bölünmüş, parçalanmış bir Pakistan'dır.

ABD ve İsrail Pakistan'ın Nükleer gücü "*Radikal İslamcıların eline geçer*" bahanesi ile ülkedeki etnik kökenli bölücü faaliyetleri destekliyorlar. Dünyanın nükleer bir faciadan kurtarılması için Pakistan'ın elindeki nükleer silahların El Kaide ve Taliban eline geçmemesi için önlemler alınması gerektiğini belirten ABD, özel bir işgal için BM teşkilatını devreye sokmak istemektedir. Sonra; ülke parçalanacak, etnik temele dayalı devletçiklere bölünecektir. O zaman Pakistan zararsız hale gelmiş olacaktır.

ABD Silahlı Kuvvetler Dergisi'nde 2006 yılı Haziran ayında emekli asker Ralph Peters; "*Daha iyi bir Ortadoğu nasıl görünür?*" başlıklı haritalı bir yazı yayımlamıştı. Bu BOP Haritasında, Türkiye, İran, Irak, Suriye parçalanıyordu. Haritanın diğer bir ucunda ise bölünmüş bir Pakistan yer alıyor, haritada Belucilerin yoğun olarak yaşadığı Pakistan'ın bir bölgesi ile İran içindeki Belucistan birleştiriliyor ve Belucistan devleti kuruluyordu.

Başkan Bush, Bin Ladin eğer Pakistan'da olduğuna dair istihbarat bilgileri alırsa bu ülkeye bir operasyon için emir vereceğini bildirmiş, Müşerref de buna karşı cevap vereceklerini, meseleyi kendilerinin çözeceğini söylemiştir. Batı, bölünmüş, zayıf, yardıma muhtaç, nükleer gücü elinden alınmış bir Pakistan hedeflemektedirler. Demokrasi, insan hakları, yoksulluk kimsenin umurunda bile değildir. 170 milyonluk bu İslâm ülkesinin potansiyel gücü ABD, İsrail ve Batıyı korkutmaktadır. Endonezya da parçalanmaya başlanmıştır.

Kardeş Pakistan'ın Afganistan ve Hindistan sınır bölgeleri zaten her an savaş için bir kıvılcım potansiyeli taşımaktadır.

Pakistan'ı daha zor günler bekliyor.

---

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |



## TARİHTEN SAYFALAR

### Osmanlı Halkının Başına Büyük İşler Açan; "Tütün"ün Târihçesi

Tütün, sağlığa zararı herkesçe bilindiği ve Osmanlı târihçilerinin tâbiriyle, kuru bir "*duhân*", yâni "*duman*"dan başka bir şey olmadığı hâlde, Osmanlı halkı bu illete aşırı derecede mübtelâ olmuş;

Osmanlı topraklarına girdiği ilk andan itibaren, bütün sokak ve caddeler, eskiden "lüle" tâbir edilen "sigara" tiryâkileriyle dolmuştu.

On yedinci asrın başlarında İngiliz tâcirlerinin uydurduğu bir yalana inanarak "tütün"e alışan Osmanlı tebaası, farkında olmadan artık pençesinden kurtulamayacağı pis bir illete dadanmış; zamanla toplumun bütün kesimlerini saran "tütün tiryâkiliği" yüzünden, asırlar boyunca başlarına gelmedik kalmamıştı!..

## "İngiliz Keferesi" Tütünü Osmanlı Topraklarına Nasıl Soktu?

Ünlü Osmanlı târihçisi Peçevî İbrâhim Efendi'nin ifâdesine göre, tütünü Osmanlı topraklarına ilk kez hicrî 1009 (m. 1600-1601) "sene"si "hudûdunda İngiliz keferesi getürdiler ve ba'zı emrâz-ı rutâba (nemli hastalıklara) şifâ olmak nâmına satdılar."<sup>(1)</sup> Osmanlı tebaasını bu zehire alıştırmak için böylesine gülünç bir yalana başvuran bu "kefere"ler, "ehl-ü keyfden ba'zı yârâna" ise: "'Keyfe müsâ'adesi vardır!' deyû mübtelâ oldılar."<sup>(2)</sup> Hattâ başlangıçta şiddetle karşı çıkmalarına rağmen, "kibâr-ı 'ulemâdan (büyük âlimlerden) ve ashâb-ı devletden (devlet erbâbından) niceleri" zamanla "ol ibtilâya uğradılar."<sup>(3)</sup> Halk arasında tütüne rağbet o kadar çoğaldı ki, "kahvelerde erâzil ve evbâşuñ kesret-i isti'mâlınden (sefillerin ve sokak serserilerinin çokça kullanmalarından) kahveler gök-tütün olub, içinde olanlar biri birin görmemek mertebelerine vardı. Esvâk (çarşı) ve bâzârda dahî lüle (sigara) ellerinden düşmez oldu. Biri birinüñ yüzine gözine 'puf, puf!' deyû" ha bire duman üfleye üfleye "esvâk ve mahallâtı (çarşı ve sokakları) dahî kokutdular."<sup>(4)</sup> Çok geçmeden ortalık tütün tiryâkileriyle dolup, memleketin her yanı dumana boğuldu!..

Tütünün ne kadar pis ve zararlı bir meret olduğu ayan-beyan ortada iken, "ba'zı ahbâb ile" Peçevî arasında sırf bu yüzden "bir nice def'a münâkaşa vâkı" olmuştu.<sup>(5)</sup> Hâlbuki müverrihin işâret ettiği gibi, tütünün pis kokusu "hemân âdemüñ" sakalına ve sarığına sindiğinden, bununla kalmayıp "husûsâ içinde isti'mâl itdüğü (kullandığı) hânesin" iğrenç kokusuyla resmen bir pislik yuvası "itdüğinden", hattâ "gice"leyin içerken uyuyakalan bâzılarının "hânesin" tamâmen "ihrâk (ateşe gark) itdüğü" açıkça müşâhade edildiğinden,<sup>(6)</sup> aslında bu ne idüğü belirsiz çubuğun savunulacak hiçbir tarafı yoktu!..

Öte yandan tütünün uykudan sonra "dimâğa" nükseden "habîs" kokusu irâdeyi sekteye uğrattığı, bu iğrenç otu içmeye devam edenler zamanla felce mâruz kalıp, ayakları ve "elleri 'amelden (hareketten) kalduğı ve bunüñ emsâli nice" büyük zararlara yol açtığı hâlde, ünlü târihçi hâlâ tütünü meşrû imiş gibi göstermeye çalışanlara bu zıkkımı içmelerinin sebebini sorup: "'Safâsı ve nef'i (faydası) nedir?' didükçe", karşılığında: "Bir eglencedür, bundan gayrı safâsı zevka dâ'irdür!' demekden gayrı bir cevâb" işitmiyor;<sup>(7)</sup> bu ahmakça lâkırdıyı "cevap" diye önüne koyup kaçan, serkeş nefsinin kölesi olmuş bu zevk mübtelâlarına: "Bunda rûhânî bir safâ ihtimâli yokdur ki, zevka dâ'ir ola? Bu cevâb, cevâb olmaz!.." karşılığını veriyordu.<sup>(8)</sup>

O bu sözüyle, kupkuru "nefsânî" bir zevkten başka hiçbir yarar sağlamadığı hâlde, "tütün"e âdetâ "rûhânî" bir içecek gözüyle bakan, hattâ: "Ağzımda duman, göğsümdede imân!"(!) diyecek kadar ipin ucunu kaçırıp, tarikatlarının vazgeçilmez bir düstûru hâline sokan bâzı "sofi"lere de, verilmesi gereken cevâbı asırlar öncesinden vermiş oluyordu.

Tütünün Osmanlı ahâlisine verdiği zarar yalnız bunlarla sınırlı kalmamış; "tütün"e mübtelâ olan bu gibiler yüzünden, "mahmiyye-i 'aliyye-i Kostantîniyye'de" o güne kadar "kaç def'a" şiddetli yangınlar çıkmış ve bir hiç uğruna "nice yüz biñ âdem ol âteşe yanmış-yakılmış"tı.<sup>(9)</sup> Dolayısıyla bunca pisliğine ve zararına, fert ve toplum üzerinde yaptığı bunca çirkin tahribâta rağmen, "tütün"ün körükörüne "irtikâbı aklen ve naklen câ'iz görülemez"di.<sup>(10)</sup>

Peçevî İbrâhim Efendi işte bu nedenle, bu satırları kaleme aldığı sırada imparatorluk sınırları dâhilinde "tütün"ü yasaklamış olan ve bu yasağa uymayanları şiddetle cezâlandıran Sultan IV. Murad'ı, bu hususta gösterdiği dirâyet ve kararlılıktan dolayı överek: "Hakk Sübhânehû ve Te'âlâ Hazretleri sa'âdetlü Pâdişâh'ımız -e'azzellâhu ensârehû- Hazretleri'nüñ 'ömr-ü devletlerini ve 'adl-ü insâflarını ziyâde-ber-ziyâde eyleye ki, 'umûmen memâlik-i mahrûsede vâkı' olan (ülke sınırları içinde bulunan)

*kahve-hâneler ref' olunub (kaldırılıp), yerlerine münâsib dekâkîn vaz' itdürdiler (dükkânlar koydurdular) ve 'Duhân-ı gündeçân mutlakâ içilmesün!' buyurdılar."* diyordu.<sup>(11)</sup>

Ona göre pâdişâhın bu sert tavrı da, aslında yine halka olan "*kemâl-i merhamet ve şefkatlerinden*" ileri gelmiş; fert ve toplum bünyesinde kapanmaz yaralar açan bu mekruh içeceği yasaklamakla, onlara "*kıyâmete degin şükürin itseler*" aslâ ödeyemeyecekleri bir "*ihsân*"da bulunarak, bu zararlı otun te'sirini üzerlerinden gidermişti.<sup>(12)</sup>

#### **Sultan IV. Murad'ın Tütün İçenlere Uyguladığı Baskı ve Şiddet:**

Na'imân'ın "*Ravzatu'l-Husayn fî Hulâsati Ahbârî'l-Hâfikayn*" adını taşıyan meşhur vekâyînâmesinde bildirdiğine göre; Sultan IV. Murâd'ın emriyle "*fitne ihtimâlini def' için cümle kahve-hâneler kapanub, min ba'd (sonradan) açılmamak bâbında*" bir "*fermân*" yazdırılıp, pâdişâhın irâdesi ile kesin bir hüküm "*sâdır olmağla*", kahvehânelerin "*ekseri yıkılıub*" Osmanlı toprakları içinde kısa zamanda "*bu hüküm cârî olmuşt*"tu.<sup>(13)</sup> Pâdişâhın Hatt-ı hümayûn'u sâyesinde "*kahve-hâneler ber-tarâf oldukdan-soñra*", hemen ardından "*berk-i tönbakû (tönbeki yaprağı), Türkçe 'tütün' didükleri yaprağ-ı mekrûhun (mekrûh yaprağın)*" içilmesi dahî "*men' olunub*", tütün hakkında da: "*Ba'de'l-yevm (bugünden sonra) duhân içen kimesne ahz olunur ise (yakalanırsa) siyâseten katlolunur!*" deyü" sert ve kesin bir "*yasâğ-ı Sultânî sâdır*" oldu.<sup>(14)</sup>

Şeyhü'l-İslâm Ahî-zâde Hüseyin Efendi'nin fetvâsıyla, Devlet-i aliyye hudutları içerisinde içilmesi kesin olarak yasaklanan "lüle"yi "*vâ'izler ve nâsihler (öğütçüler) men' itdükçe kimse mütenebbih olmayub, yasâğlar*" gittikçe şiddetlenmesine rağmen pâdişâhın "*tenbîh*"ine kimse kulak asmayıp, evlerde ve tenha yerlerde gizli gizli "lüle" dumanı tüttürenler eksik olmazdı.<sup>(15)</sup>

Halk pâdişâhın fermânından çekinmek şöyle dursun, kendilerince "zararsız" addettikleri "tütün"ü savunmak için mânîler yazıyor, şiirler diziyorlardı:

*"Zarârsuz bir duhân hakkında n'eyler bunca dikkatler,*

*Duhân-ı âh-ı mazlûmânı men' eyleñ hüner oldur."*<sup>(16)</sup>

Bu arada selefi zihniyetli bir adam olan "*Kâdî-zâde Efendi dahî men'leri bâbında mübâlâğa idüb*", pâdişâhı yasağın da ötesinde şeylere teşvik ederek gazâbını iyiden iyiye arttırdı ve birkaç tütün tiryakisinin sebep olduğu yangını "*Pâdişâh Hazretleri'ne söyleyüb, kahvehânelerüñ hedmine (yıkılmasına) ve duhânun men'ine sebep oldı.*"<sup>(17)</sup> Pâdişâhın öfke selinin taşmasıyla bütün "*kahveler*" bir günde "*yer ile yeksân oldı*" ve yerlerine "*bekâr otaları ve debbâğ ve na'l-band otaları yapıldı.*"<sup>(18)</sup> Şu kadar var ki, "*Sultân Murâd Hân Hazretleri: 'Duhân içilmesün!' deyü men' ve zecrde (yasakta) şiddet itdükçe: 'el-Mer'u harîsun limâ mene'a'*"; yâni: "**Kişi yasaklanan şeye karşı daha çok hırslanır**" sözü gereğince "*duhâna mübtelâ olan*" serkeşler arasında öncekine nispetle "*hırs ve rağbet ziyâde olub*", pis bir dumanı ciğerlerine çekmek pahasına birçokları canından oldu.<sup>(19)</sup>

Devlet-i aliyye'yi fitne ve fesadın pençesinden güçlkle kurtardığı için, artık kendisine yapılan en küçük itaatsizliği bile fitne olarak gören "*Sultân Murâd*" bu işin üzerine o kadar hırsla gitmişti ki, bazen kıyâfet değiştirerek "*gice ile şehri İstanbul'u gezüb, yatsudan-soñra fenarsüz taşrada bir âdem buldukda bilâ-amân (amansızca) katl idüb, gündüzlerde duhân yaprağı yâhud tütün râyihası (kokusu)*" hissedilen yerleri "*basub, bir şey bulursa sâhibi katl olundığından gayrı, gicelerde dahî kemâl-i dikkat üzre*" evleri tek tek araştırıp, "*duhân*" içildiğini duyduğu evlerin "*ocağına çıkub*" koklamaktan geri kalmazdı.<sup>(20)</sup>

Pâdişâh, halkı tütün içmekten yana "*tehdidde bir mertebe*" şiddete başvurmuştu ki, zamanla "*halk âşikâre duhân içmek degül*", artık güpegündüz "*taşra çıkmakdan*" korkar olmuştu.<sup>(21)</sup> Yasaktan sonra "*her sabâh İstanbul sokaklarınıñ ba'zı*" yerlerinde "*birer-ikişer lâşe-i maktûl (ölü insan cesedi) bulundukça*", pâdişâhın bu sert ve acımasız tutumu "*halkun kalbine bir mertebe havf (korku)*" salmıştı ki, artık lâfla-sözle "*ta'bîr olunmaz*" bir hâl almıştı..<sup>(22)</sup>

Hattâ bir defâsında pâdişâhın kulağına: "*Edirne'de ba'zı kahveler işler!' deyû*" bir haber ulaştırılınca, pâdişâhın emri ve direktifiyle "*bostancı-bâşî Hatt-ı hümâyûn ile*" şehre "*gönderilüb*", bahsedilen yerleri "*tahrîb ile*" yıkıma "*me'mûr oldukda*", sür'atle derhâl "*Edirne'ye varub, kahve-hâneleri yıkub*" yerle bir etmiş ve pâdişâhın emrini hiçe sayıp da "*yaşağ tutmayanlardan bulduğunu kat!*" edip tekrar İstanbul'a gelmişti.<sup>(23)</sup>

### **İbrâhim Müteferrika, Tütün Mübtelâsı "Sofi"lere Ateş Püskürüyordu!..**

İslâm dînine girip hidâyete erdikten sonra, Osmanlı topraklarında ilk "matbaa"yı kurmasıyla tanınan İbrâhim Müteferrika (ö. 1738), zamanla Şer'î meselelerde önemli bir mesâfe katetmiş ve Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu kötü durumun İslâmî hükümlere muhâlefetten, namazı terkten, adâletsizlik, rüşvet ve bir kısım askerî ihmâllerden kaynaklandığını pâdişâha anlatmak için "**Usûlü'l-Hikem fî Nizâmü'l-Ümem**" adında bir risâle te'lif etmişti. Ona göre halkı yoldan saptıran ve ilâhî hükümlere itaatten ayıran en önemli sebeplerden birisi de, Tasavvuf ehline yakışmayacak bir tarzda, bâzı "sofi"lerin "tütün"ü harâretle ciğerlerine çekmesi idi!..

İbrâhim Müteferrika umum halka taş çıkartırcasına, elini-yüzünü, sakalını-sarığını "*İs-ü pâs'a* bulayan<sup>(24)</sup> bu gibi kimselere resmen ateş püskürüyor, yazdığı bir manzûmede onlara büyük bir öfke içinde şöyle hitap ediyordu:

*"Duhân içmekden ey sûfî, sararmış saza dönmişsin*

*Elinden bal mumı gitmez, hemân papaza dönmişsin!"<sup>(25)</sup>*

İbrâhim Müteferrika ile aynı asırda yaşamış olan ve zamâne halkının gidişâtına kızan "**Risâle-i Garîbe**"nin meçhul müellifi de, sabah-akşam ciğerlerine "*duhân*" çekip duran "*lüle*" mübtelâlarını: "*Döşeli oda içinde nâzûk kumâş yadıklar ardına ve divâra duhân içüp de tüküren ağzı kuruyacaklar ve duhân lülesini barmağıyla basup esbâbına (elbisesine) silen pesned (çirkef)ler, ocak vâri iken mûm sofrasına, şem'dân içine lüle silken elleri tutulasılar ve ocakda ya mangalda âteş vâri iken mûmda lüle yakup mûmuñ üzerine tütün döken hımârlar (eşekler)" diye nitelendirmiş,<sup>(26)</sup> haklarında hakaret ve bedduâya varan ağır sözler sarfetmişti!..*

### **Şeyhülislâm Mehmed Efendi'nin, III. Ahmed'i Tütünden Caydırma Çabası:**

"**Tevârîh-i Sultân Süleymân**" adlı anonim vekâyînâmede yazdığına göre; Sultan III. Ahmed Hân "*bir gün Şeyhülislâm Muhammed Efendi'yi*" Topkapı Sarayı'na "*da'vet ve Hâs-oda'da bir sâ'at mikdârı musâhabet (sohbet)*" eder.<sup>(27)</sup> Sohbet sona erip de "*müftî efendi*" odadan "*taşra çıkdıkda*", ayağının tozuyla derhâl "*ağalar*"ın yanına gelerek, onlara: "*Ağalar! Pâdişâh'ımızı hilâf-ı Şer'-i şerîf (dîne aykırı) işlere sevk eylemeden ihtirâz (sakındırmak) lâzımdur. Zillu'llâh-ı 'âlem (Allah'ın yeryüzündeki gölgesi)'dür. Hilâf-ı şer' (dîne muhâlif) olan husûsda men' idüñ!' deyû üç kerre tekrâr ider.*"<sup>(28)</sup> Ağalar "*müftî efendi*"nin bu sözüne ilkin bir anlam veremezler. Ancak biraz sonra anlaşılır ki, meğer pâdişâh Şeyhülislâm'dan "*duhân (sigara) hakkında fetvâ istemişler, molla dahî*" şer'an mekrûh olan bu pisiğin içilmesine "*cevâz göstermemiş*"ler.<sup>(29)</sup>

Müftî Efendi'nin bu tâviz vermez tutumu karşısında pâdişâh, bunun zâten öteden beri yasak olduğunu, onun bu fetvâsına esâsen kendisinin de hak verdiğini söylemek maksadıyla, Sultan Dördüncü Murâd'ın geçmişteki icraatlarını hatırlatarak: "*Ecdâdımız duhân mâddesinde siyâseten vâfir (çokça) âdem katl eylemişler! didüklerinde*", Müftî efendi Sultan Murâd zamânında, selefi zihniyetli Kâdı-zâde Mehmed Efendi'nin sakat ve âmiyâne görüşleri doğrultusunda yapılan bu katliâmın da "Şer'-i şerîf"le bağdaşmadığını ifâde ederek: "*Hilâf-ı Şer'dür, mes'ûl olurlar. Ancak âşikâre isti'mâlinden (kullanılışından) men' lâzımdur!*" deyû cevâb" vermişler.<sup>(30)</sup>

Osmanlı halkının başına çok büyük işler açan "tütün"ün körüklediği bu târihî vak'alar her ne kadar artık târihe mâl olmuşsa da, topluma ve insan sağlığına verdiği zarar o günden bugüne bâkî kalmıştır.

Neden ve niçin içtiklerini bilmeksizin harâretle "tütün"e sarılan günümüzün sigara mübtelâları da, bu pis otun kendilerine ne kazandırdığını ve neler kaybettiğini çok iyi düşünerek; artık hem kendilerini, hem de zarar verdikleri toplumu bu illetten kurtarmalıdır!..

(1-6) Peçevî İbrâhim Efendi, "Târîh-i Peçevî" (tıpkıbasım), c. 1, s. 365, Haz.: Dr. A. Vâhid Çabuk - Dr. Bekir Kütükoğlu. İstanbul, 1980.

(7) Peçevî, a.g.e., c. 1, s. 365-366.

(8-12) Peçevî, a.g.e., c. 1, s. 366.

(13-18) Mustafa Na'imâ, "Ravzatu'l-Husayn fî Hulâsati Ahbârî'l-Hâfikayn / Târîh-i Na'imâ", c. 3, s. 169.

(19) Na'imâ, a.g.e., c. 3, s. 169-170.

(20-23) Na'imâ, a.g.e., c. 3, s. 170.

(24) İbrâhim Müteferrika, "Usûlü'l-Hikem fî Nizâmü'l-Ümem", Tunus Millî Ktp. nr.: 2014, vr. 37<sup>a</sup>.

(25) İbrâhim Müteferrika, a.g.e., vr. 38<sup>a</sup>.

(26) "Risâle-i Garîbe", Nûruosmâniye Ktp., nr.: 4925, vr. 56<sup>a</sup>.

(27) "Kitâb-ı Tevârîh-i Sultân Süleymân", Berlin Devlet ktp. nr.: Hs. 216, vr. 287a-287<sup>b</sup>.

(28-30) a.g.e., vr. 287<sup>b</sup>.

---

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

## HAK YOL İSLÂM

*Allah'ın insana emrettiği din,  
Resul-i Ekrem'in öğrettiği din,  
Çağların şânını seyrettiği din,*

*Esaretten âzâd, köleliğe son;  
İzm'lere, putlara, sahteliğe son.*

*İlk ve son âdemin derdine devâ,  
Doğdu güneş gibi; küfür berhevâ,  
Vurulur zincire; nefisle, hevâ,*

*Karanlığı yırtan gerçek ekmel din;  
ŐaŐıran beŐere en mükemmel din.*

*Mansur "Enel'l-Hakk"ta kendinden geçti;  
AŐkın Őarabından âŐıklar iti;  
İman seli küfrü doğradı, biti,*

*"Ben" ateşi sönüp, Hak yolu seçer;  
Mücrim kalpler dönüp, Hak yolu seçer.*

*Ölür bu kaynaktan alıp içmeyen;  
Yazık, aziz yolu bilip geçmeyen;  
Kefensiz, ölmeden solup gömeyen;*

*Âhiri hüsrandır; bunu böyle bil,  
Kur'an'sız bir hayat, yaŐanmıŐ değil.*

*Bunalımdan ıkıŐ yolları bunda;  
Hakk'ın, hakikatin dalları bunda;  
Allah'ın en sâdik kulları bunda;*

*Sevdâlanır bu kapıya gelenler,  
Çokluktan sıyrılır, "BİR"i bilenler.*

*İnsanın ruhunu kazıdı kirden,  
Gerçek lütuf budur, en büyük "BİR"den,  
Zerre-kürre cuŐa gelir, Tekbir'den,*

*Unut acıları, lezzetleri tad;  
Sebeb-i Mevcûdât beŐere üstad.*